

ÆGTESKAB OG FAMILIEFORHOLD

DELTAGERENS STUDIEVEJLEDNING

ÆGTESKAB OG FAMILIEFORHOLD

DELTAGERENS STUDIEVEJLEDNING

Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Kommentarer og forslag

Dine kommentarer og forslag til dette hæfte vil blive værdsat. Indsend dem venligst til:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200
USA

E-mail: cur-development@ldschurch.org

Skriv venligst dit navn, adresse, ward og stav. Sørg for at angive titlen på hæftet. Skriv dernæst dine kommentarer og forslag vedrørende hæftets stærke sider og områder, hvor der eventuelt kunne forbedres.

© 2000 Intellectual Reserve, Inc.

Alle rettigheder forbeholdes

Printed in Germany

Engelsk original godkendt: 8/97

Godkendt til oversættelse: 8/97

Oversættelse af *Marriage and Family Relations: Participant's Study Guide*

Danish

INDHOLD

“Familien: En proklamation til verden”	iv
Indledning	v
Oversigt over kurset Ægteskab og familieforhold	vii

DEL A: STYRK ÆGTESKABET

1. “Familien er af afgørende betydning i Skaberens plan”	3
2. Udvikling af harmoni i ægteskabet	7
3. Nær kærlighed og venskab i ægteskabet	11
4. Tag udfordringerne i ægteskabet op	15
5. Grib udfordringerne an med positiv kommunikation	17
6. Styrk ægteskabet ved tro og bøn	20
7. Tilgivelsens helbredende kraft	24
8. Styr familiens økonomi	27

DEL B: FORÆLDRES ANSVAR FOR AT STYRKE FAMILIEN

9. Børn er en gave fra Herren	35
10. Faderens og moderens hellige rolle (Del 1: Faderens rolle)	39
11. Faderens og moderens hellige rolle (Del 2: Moderens rolle)	43
12. Undervis børn ved eksempel og belæring	48
13. Undervis børnene i evangeliske principper (del 1)	54
14. Undervis børnene i evangeliske principper (del 2)	58
15. Vejled børnene, når de træffer beslutninger	64
16. Familiebøn, familiestudium af skriften og familieaften	67

FAMILIEN

EN PROKLAMATION TIL VERDEN

DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB OG DE TOLV APOSTLES RÅD
I JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

VI, DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB og De Tolv Apostles Råd i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, erklærer højtideligt, at ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne.

ALLE MENNESKER – mænd og kvinder – er skabt i Guds billede. Hver enkelt er en højt elsket søn eller datter af himmelske forældre, og som sådan besidder hver enkelt guddommelige egenskaber og muligheder. En persons køn er et fundamentalt særkende ved den enkeltes førjordske, jordiske og evige identitet og hensigt.

I DEN FØRJORDISKE VERDEN kendte og tilbad åndelige sønner og døtre Gud som deres evige Fader og accepterede hans plan, hvorved hans børn kunne opnå et fysisk legeme og opnå jordiske erfaringer for at udvikle sig frem mod fuldkommenhed og til sidst realisere deres guddommelige skæbne som arving til evigt liv. Den guddommelige plan for lykke gør det muligt for familieband at fortsætte på den anden side af graven. Hellige ordinanser og pagter, der er tilgængelige i hellige templer, gør det muligt for enkeltpersoner at vende tilbage til Guds nærhed og for familier at være forenet for evigt.

DEN FØRSTE BEFALING, som Gud gav til Adam og Eva, vedrørte deres mulighed for, som ægtemand og hustru, at blive forældre. Vi erklærer, at Guds befaling til sine børn om at mangfoldiggøre sig og opfylde jorden stadig er gældende. Vi erklærer endvidere, at Gud har befalet, at formeringens hellige kraft kun skal anvendes mellem en mand og en kvinde, der er lovligt viet som ægtemand og hustru.

VI ERKLÆRER, at den måde, hvorved det jordiske liv skabes, er guddommeligt bestemt. Vi bekræfter livets hellighed og dets vigtighed i Guds evige plan.

ÆGTEMAND OG HUSTRU har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn. „Sønner (børn) er en gave fra Herren“ (Sl 127:3).

Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være lovlige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse forpligtelser.

FAMILIEN er indstiftet af Gud. Ægteskabet mellem mand og kvinde er grundlæggende i hans evige plan. Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor, som ærer deres ægteskabsløfter med fuldstændig troskab. Lykke i familielivet vil med størst sandsynlighed opnås, når det er baseret på Herren Jesu Kristi lærdomme. Vellykkede ægteskaber og familier bygges på og fastholdes ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser. I henhold til den guddommelige plan skal fædre lede deres familier i kærlighed og retskaffenhed og har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder samt beskytte deres familier. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn. I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere. Uarbejdsdygtighed, dødsfald eller andre omstændigheder kan nødvendiggøre individuelle tilpasninger. Den øvrige familie bør hjælpe til, når der er behov herfor.

VI ADVARER OM, at personer, som bryder deres løfte om troskab, som misbruger deres ægtefælle eller deres børn, eller som ikke opfylder ansvarerne i familien, en dag skal stå til ansvar over for Gud. Vi advarer endvidere om, at familiens opløsning vil påføre enkeltpersoner, lokalsamfund og nationer de ulykker, som er forudsagt af fordums og nutidige profeter.

VI OPFORDRER ansvarlige borgere og offentligt ansatte overalt til at fremme de skridt, der har til hensigt at bevare og styrke familien som samfundets grundlæggende bestanddel.

Denne proklamation blev oplæst af præsident Gordon B. Hinckley ved Hjælpeforeningens møde den 23. september 1995 i Salt Lake City, Utah.

INDLEDNING

Formålet med dette kursus

Kurset, ægteskab og familieforhold, er beregnet til at hjælpe kirkemedlemmer med at styrke ægteskabet og familien og finde glæde i deres familieforhold. Den er inddelt i to afsnit. Del A, "Styrk ægteskabet", er især god for ægtepar og for medlemmer, som forbereder sig til at blive gift. Del B, "Forældres ansvar for at styrke familien", hjælper forældre og bedste-forældre i deres indsats for at "opdrag[e børnene] med Herrens tugt og formaning" (Ef 6:4).

Kurset er baseret på de lærdomme og principper, der belæres om i skrifterne og af sidste dages profeter og apostle. Det understreger især "Familien: En proklamation til verden", som er medtaget på side iv i denne studievejledning.

Der findes en oversigt over kurset på side vii-viii. Se ofte i denne oversigt for at gennemgå de lærdomme og principper, du har lært, og for at forberede dig til kommende lektioner.

Deltag i kurset efter dine egne behov

Du kan vælge at deltage efter dine personlige behov. Hvis du f.eks. er gift, men ikke har børn, kan du vælge at deltage i de første otte lektioner, men ikke i de sidste otte. Hvis du er enlig forælder, kan du vælge kun at deltage i lektionerne i del B.

Deltagelse i kurset

Ved at vælge at deltage i dette kursus har du vist et ønske om at styrke din familie. For at få fuld gavn af kurset må du bidrage til drøftelserne i klassen, benytte denne studievejledning og stræbe efter at anvende de lærdomme og principper, du lærer.

Bidrag til samtalen i klassen

Når du og andre deltagere bidrager til samtalen i klassen, vil I være i stand til at indbyde Helligånden til at være til stede og undervise og opbygge hinanden. Herren har sagt: "Udvælg en lærer og lad ikke alle tale på een gang, men lad een tale ad gangen og de andre lytte til hans ord, således, at når alle har talt, alle kunne blive opbygget gennem hinanden, og alle må have lige lejlighed" (L&P 88:122).

Alle, som deltager i kurset, kan lære af hinanden, uanset deres erfaringer i ægteskabet eller med hensyn til at opdrage børn. Din oplevelse i klasseværel-

set vil være bedst, hvis du fortæller om oplevelser, der har at gøre med lektionerne, og lytter med respekt, når andre også gør det. Når du vidner om de sandheder, I taler om, kan du styrke dit og andres vidnesbyrd. Du bør imidlertid være forsigtig med at tale om intime eller hellige oplevelser, som er upassende at tale om i klassen. Du bør også være opmærksom på klassens tidsbegrænsninger og tage hensyn til læreren og andre deltagere.

Brug af denne studievejledning

Hver gang der er blevet undervist en lektion, skal du i ugen efter bruge denne studievejledning til at gennemgå det, som du har lært. Studievejledningen indeholder "Forslag til anvendelse", som er forslag, som skal hjælpe dig til at efterleve de lærdomme og principper, du har lært i hver lektion. Ud over det følger en eller to artikler af Kirkens generalautoriteter med hver lektion. Hvis du er gift, kan du få stor gavn af at læse og drøfte artiklerne med din ægtefælle.

Nogle af artiklerne blev oprindeligt holdt som taler ved generalkonferencer og ved andre møder, og andre er blevet skrevet til Kirkens blade. Da de er blevet taget fra forskellige udgivelser, har det været nødvendigt at foretage mindre ændringer for at gøre formatet i denne studievejledning ensartet. F.eks. er nogle indledende kommentarer blevet fjernet fra generalkonferencetaler, og nogle overskrifter og citater er blevet ændret. Lærdommene er uforandrede.

Anvendelse af de lærdomme og principper, du lærer

Det er ikke nok blot at lære om evangeliet. For at evangeliet kan få virkning for dig, må du efterleve det, du lærer. Præsident Harold B. Lee, Kirkens 11. præsident, har sagt:

"Alle evangeliets principper og ordinancer er på en måde blot opfordringer til at lære om evangeliet ved at efterleve dets lærdomme. Ingen kender tien-deprincippet, før de betaler tiende. Ingen kender visdomsordets princip, før de holder visdomsordet. Børn, eller voksne for den sags skyld, bliver ikke omvendt til tiende, visdomsordet, at holde sabbatsdagen hellig eller bøn ved at høre nogen tale om disse principper. Vi lærer evangeliet at kende ved at efterleve det . . .

. . . Vi ved i virkeligheden ikke noget om evangeliets lærdomme, før vi har oplevet de velsignelser, vi

får ved at efterleve hvert princip“ (*Stand Ye in Holy Places*, s. 215).

Yderligere hjælpeklider

Følgende kirkeproducerede hjælpemidler giver yderligere oplysninger om emner, som omtales i dette kursus. De kan anskaffes fra Kirkens distributionscentre. Du kan eventuelt anskaffe dig disse udgivelser og bruge dem i dit hjem.

- *Familievejledning* (31180 110) Denne vejledning beskriver familiens organisation, giver oplysninger om undervisning i evangeliet i hjemmet og skitserer retningslinier for præstedømmeordninger og -velsignelser.
- Artikler om ægteskab og familien i Kirkens blade.
- *Familieaften, ide- og håndbog* (31106 110) Denne bog hjælper forældre og børn til at forberede lektioner til familieaftenen (side 3-197, 213-265). Den indeholder forslag til at gøre familieaftenen vellykket (side 201-210) og medtager forslag til undervisning af børn i bestemte principper og ansvar (side 269-295). Den indeholder også forslag til familieaktiviteter (side 299-373).
- *Undervisning, den største kaldelse* (36123 110). Dette hæfte indeholder principper og praktiske forslag,

der kan hjælpe kirkemedlemmer med at forbedre sig som undervisere i evangeliet. Del D, “Undervisning i hjemmet” (side 125-148) er især nyttig for forældre.

- *Vejledning i undervisning* (34595 110). Denne vejledning giver forslag til, hvordan man gør undervisning og oplæring i evangeliet bedre.
- *Til gavn og styrke for de unge* (34285 110). Denne pjece skitserer Kirkens standarder for dating, påklædning og udseende, venskaber, ærlighed, sprog, medier, mental og fysisk sundhed, musik og dans, seksuel renhed, adfærd om søndagen, omvendelse, værdighed og tjeneste.
- *En forældrevejledning* (31125 110) Denne håndbog indeholder forslag, der kan hjælpe forældre med at undervise deres børn i fysisk intimitet.
- *Basis for lykke i hjemmet* (33108 110). Denne pjece indeholder en tale, holdt af præsident Gordon B. Hinckley, mens han fungerede som andenrådgiver i Det Første Præsidentskab.
- *Enighed om pengene: Vejledning til familiens økonomi* (33293 110). Denne pjece af ældste Marvin J. Ashton fra De Tolv Apostles Kvorum giver praktiske forslag til, hvordan man styrer familiens økonomi.

OVERSIGT OVER KURSET I ÆGTESKAB OG FAMILIEFORHOLD

DEL A: STYRK ÆGTESKABET

LEKTION 1: "FAMILIEN ER AF AFGØRENDE BETYDNING I SKABERENS PLAN"

Profeter i de sidste dage forkynder ægteskabets og familiens evige betydning.

Evigt ægteskab kan bringe glæde og store velsignelser i dette liv og i hele evigheden.

Kurset Ægteskab og familieforhold er beregnet til at hjælpe os med at finde glæde i vore familieforhold.

Vores hjem kan være "et stykke af himlen", når vi bygger "på vor Forløseres klippe".

LEKTION 2: UDVIKLING AF HARMONI I ÆGTESKABET

Herren har befalet ægtemand og hustru at være ét.

Ægtemand og hustru skal værdsætte hinanden som ligeværdige partnere.

Ægtemand og hustru bør lade deres personlige egenskaber og evner supplere hinanden.

Ægtemand og hustru skal være loyale over for hinanden.

LEKTION 3: NÆR KÆRLIGHED OG VENSKAB I ÆGTESKABET

Ægtemand og hustru skal nære deres kærlighed til hinanden.

Udtryk for hengivenhed og venlighed holder kærligheden og venskabet levende i ægteskabet.

Den rette intimitet i ægteskabet er et udtryk for kærlighed.

Ægtepar bør stræbe efter at have kærlighed, Kristi rene kærlighed.

LEKTION 4: TAG UDFORDRINGERNE I ÆGTESKABET OP

Alle ægtepar kommer ud for udfordringer.

Ægtemand og hustru kan arbejde sig gennem enhver udfordring, hvis de ser på ægteskabet som et pagtsforhold.

Når udfordringerne opstår, kan vi vælge at reagere med tålmodighed og kærlighed i stedet for frustration eller vrede.

LEKTION 5: GRIB UDFORDRINGERNE AN MED POSITIV KOMMUNIKATION

Ethvert ægtepar har forskellige synspunkter.

Ægtemand og hustru bør søge de beundringsværdige egenskaber hos hinanden.

Positiv kommunikation hjælper med at forebygge og overvinde uoverensstemmelser.

LEKTION 6: STYRK ÆGTESKABET VED TRO OG BØN

Ægtemand og hustru bør arbejde sammen på at øge deres tro på Jesus Kristus.

Ægtemand og hustru bliver velsignet, når de beder sammen.

LEKTION 7: TILGIVELSENS HELBREDENDE KRAFT

En tilgivende ånd mellem ægtemand og hustru er med til at bringe fred og en følelse af tillid og tryghed.

Ægtemand og hustru bør søge hinandens tilgivelse for deres fejl og yde en oprigtig indsats for at forbedre sig.

Ægtemand og hustru bør søge at tilgive hinanden.

LEKTION 8: STYR FAMILIENS ØKONOMI

Den rette økonomiske styring er nødvendig for et lykkeligt ægteskab.

Ægtemand og hustru bør arbejde sammen på at følge grundlæggende principper for styring af økonomien.

LEKTION 9: BØRN ER EN GAVE FRA HERREN

Vor himmelske Fader betror sine åndelige børn til jordiske forældre.

Forældre bør bestrebe sig på at imødekomme hvert barns personlige behov.

Børn har krav på et kærligt forhold til deres forældre.

Børnemishandling er en forsyndelse mod Gud.

Børn bringer stor glæde ind i deres forældres liv.

LEKTION 10: FADERENS OG MODERENS HELLIGE ROLLE (DEL 1: FADERENS ROLLE)

Far og mor bør arbejde sammen på at give hvert af deres børn et skjold af tro.

Faderen skal præsidere i kærlighed og retskaffenhed.

Faderen skal sørge for livets nødvendigheder til sin familie samt beskytte dem.

LEKTION 11: FADERENS OG MODERENS HELLIGE ROLLE (DEL 2: MODERENS ROLLE)

Mødre deltager i Guds værk.

Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn.

Far og mor skal hjælpe hinanden som ligeværdige partnere.

LEKTION 12: UNDERVIS BØRN VED EKSEMPEL OG BELÆRING

Forældre er ansvarlige for at undervise deres børn.

Forældre kan modtage inspiration til at undervise deres børn.

Forældre underviser ved eksempel og belæring.

LEKTION 13: UNDERVIS BØRNENE I EVANGELISKE PRINCIPPER (DEL 1)

Forældrenes undervisning kan hjælpe børnene til at forblive stærke i troen.

Forældrene skal undervise deres børn i evangeliets første principper og ordinancer.

Forældrene bør "lære deres børn at bede og vandre retskaffent for Herren".

LEKTION 14: UNDERVIS BØRNENE I EVANGELISKE PRINCIPPER (DEL 2)

Forældrene viser kærlighed til deres børn, når de underviser dem.

Forældrene skal undervise deres børn i barmhjertighed og tjeneste.

Forældrene skal undervise deres børn i ærlighed og respekt for andres ejendom.

Forældrene skal undervise deres børn i belønningerne ved ærligt arbejde.

Forældrene skal undervise deres børn i moralsk renhed.

LEKTION 15: VEJLED BØRNENE, NÅR DE TRÆFFER BESLUTNINGER

Børn har brug for vejledning, når de træffer beslutninger.

Forældrene kan hjælpe deres børn med at bruge deres handlefrihed retfærdigt.

Forældrene bør give deres børn mulighed for at lære af konsekvenserne ved ukloge beslutninger.

Forældre bør vise en aldrig svigtende kærlighed til børn, som kommer på afveje.

LEKTION 16: FAMILIEBØN, FAMILIESTUDIUM AF SKRIFTEN OG FAMILIEAFTEN

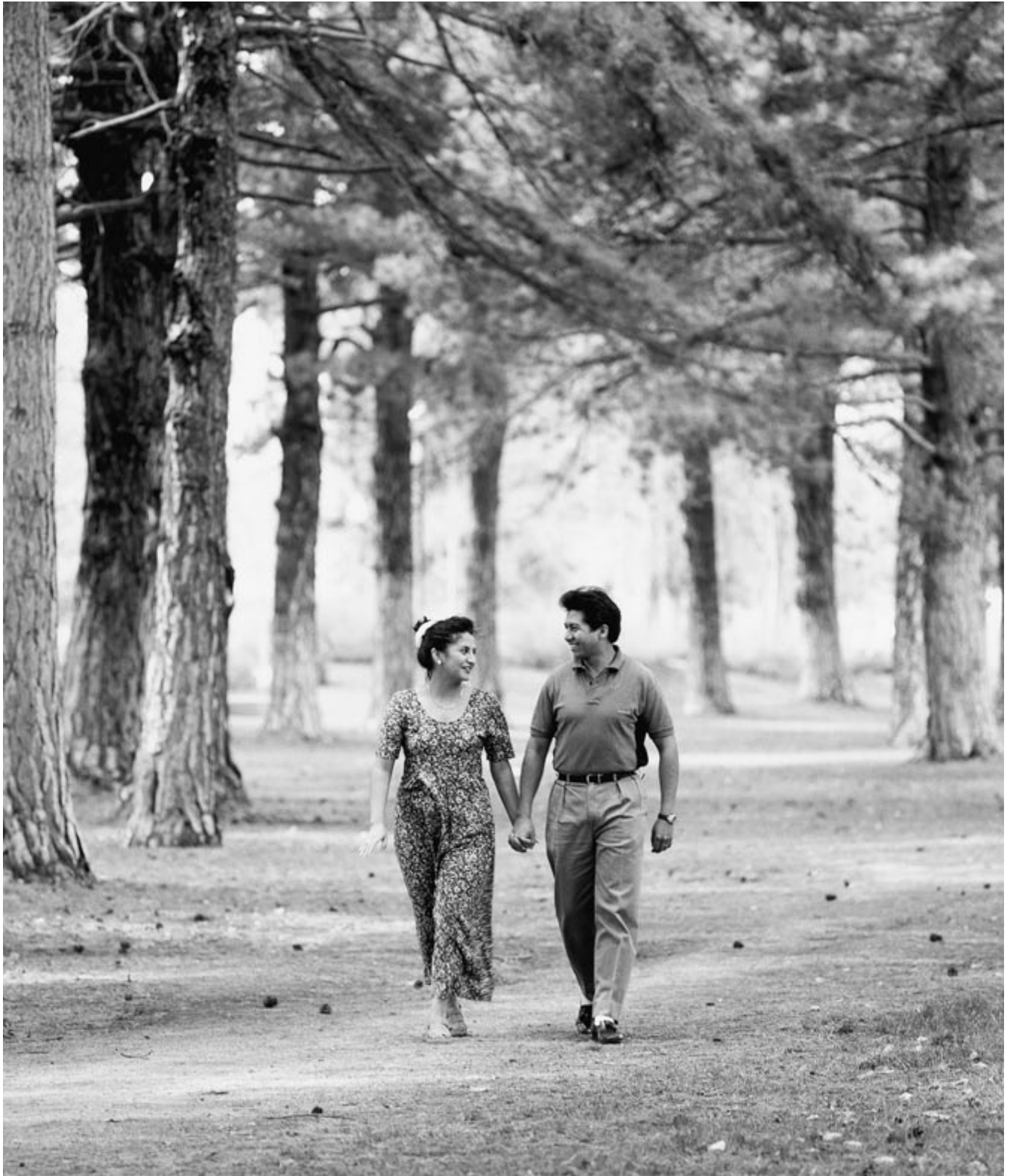
Familiebøn og skriftstudium samt familieaften skal have høj prioritet for enhver sidste dages hellig familie.

En familie får store velsignelser, når den beder sammen.

Familiestudium af skriften hjælper familien til at komme Gud nærmere.

Familieaften hjælper familien med at styrke sig selv mod verdslig påvirkning.

DEL A STYRK ÆGTESKABET

“FAMILIEN ER AF AFGØRENDE BETYDNING I SKABERENS PLAN”

1

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Gennemgå “Familien: En proklamation til verden” (side iv). Find frem til måder, hvorpå du i højere grad vil følge dette profetiske råd.
- Få fat i et trykt eksemplar af “Familien: En proklamation til verden” (35602 110 eller 35538 110) fra Kirkens distributionscenter. Anbring den et fremtrædende sted i dit hjem.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

FOR TID OG AL EVIGHED

Ældste Boyd K. Packer
De Tolv Apostles Kvorum

Saliggørelsens store plan

Kære brødre og søstre. Skrifterne og apostlenes og profeternes lærdomme omtaler os i den førjordiske tilværelse som sønner og døtre, Guds åndelige børn.¹ Køn eksisterede forud, og det begyndte ikke ved vores fødsel på jorden.²

I det store råd i Himlen³ blev Guds plan præsenteret:⁴ Frelsesplanen,⁵ forløsningsplanen,⁶ lykkens store plan.⁷ Denne plan giver mulighed for en afprøvning; alle må vælge mellem godt og ondt.⁸ Hans plan indebærer en Forløser, en forsoning, opstandelsen og, hvis vi adlyder, vores tilbagevenden til Guds nærhed.

Modstanderen gjorde oprør og valgte sin egen plan.⁹ De, der fulgte ham, blev nægtet retten til et jordisk legeme.¹⁰ Vores tilstedeværelse her bekræfter, at vi godkendte vor Faders plan.¹¹

Lucifers altoverskyggende mål er at modsætte sig lykkens store plan, at fordærve de reneste, mest smukke og tiltrækkende oplevelser i livet: Romantik, kærlighed, ægteskab og rollen som forældre.¹² Skyggerne af knuste hjerter og skyld¹³ følger ham overalt. Kun omvendelse kan hele det, han ødelægger.

Guds plan nødvendiggør ægteskab og familie

Lykkens plan kræver en retskaffen forening af mand og kvinde, ægtemand og hustru.¹⁴ Lærdomme lærer os, hvordan vi skal reagere på de uimodståelige

naturlige impulser, der alt for ofte dominerer vores adfærd.

Et legeme i Guds billede blev skabt til Adam,¹⁵ og han blev ført ind i haven.¹⁶ I begyndelsen var Adam alene. Han bar præstedømmet,¹⁷ men alene kunne han ikke opfylde formålet med sin skabelse.¹⁸

Ingen anden mand kunne. Hverken alene eller sammen med andre mænd kunne Adam fortsætte sin udvikling. Det kunne Eva heller ikke med en anden kvinde. Sådan var det dengang. Sådan er det i dag.

Eva, en jævnbyrdig medhjælper, blev skabt. Ægteskabet blev indstiftet,¹⁹ for Adam fik befaling om at holde sig til sin *hustru* (ikke kun til en *kvinde*) og til “ingen anden”.²⁰

Et valg, kan det kaldes, blev pålagt Eva.²¹ Hun burde roses for sin beslutning. Derpå faldt Adam, “for at menneskene kunne blive til”.²²

Ældste Orson F. Whitney beskrev faldet som havende “en dobbelt retning - nedad, men alligevel fremad. Det førte mennesket ind i verden og satte dets fod på udviklingens landevej.”²³

Gud velsignede Adam og Eva “og sagde til dem: Bliv frugtbare og mangfoldige.”²⁴ Og således blev familien stiftet.

Gud værdsætter mænd og kvinder ligeligt

Der er intet i åbenbaringerne, der tyder på, at det er bedre i Guds øjne at være mand end kvinde, eller at han sætter større pris på sønner end på døtre.

Alle gode egenskaber, der er nævnt i skrifterne - kærlighed, glæde, fred, tro, gudfrygtighed, barmhjertheden - deles af både mænd og kvinder,²⁵ og den højeste præstedømmeordinance på denne jord gives kun til en mand og kvinde sammen.²⁶

Efter faldet havde naturens lov et vidtrækkende herredømme over fødslen på jorden. Der eksisterer det, som præsident J. Reuben Clark jun., kaldte naturens "narrestreger"²⁷, som er årsag til en række abnormiteter, skavanker og deformiteter. Uanset hvor uretfærdige disse kan virke for menneskers fornuft, passer de på en eller anden måde ind i Herrens hensigter med at afprøve menneskeheden.

At følge alle gode instinkter, at reagere på alle retfærdige tilskyndelser, at fuldbyrde ethvert ophøjende menneskeligt forhold er en del af lærdommene i Jesu Kristi evangelium og godkendt deri og er beskyttet af de åbenbaringer, der er åbenbaret til hans kirke.

Mænd og kvinders roller

Medmindre Adam og Eva fra naturens hånd var forskellige fra hinanden, kunne de ikke blive mangfoldige og opfylde jorden.²⁸ De supplerende forskelle er selve nøgle til lykkens plan.

Nogle roller passer bedst til den maskuline natur og andre til den feminine natur. Både skrifterne og naturens mønster placerer manden som beskytteren og forsørgeren.²⁹

De af præstedømmets ansvar, som vedrører administrationen af Kirken, må nødvendigvis fungere uden for hjemmet. Ved guddommelig befaling er de blevet betroet til mænd. Sådan har det været siden begyndelsen, for Herren åbenbarede, at "dette præstedømmes orden blev givet for at gå i arv fra fader til søn . . . Denne orden blev indstiftet i Adams dage."³⁰

En mand, der bærer præstedømmet, har intet fortrin for en kvinde, når det gælder om at kvalificere sig til ophøjelse. Kvinden er på grund af sin natur også medskaber sammen med Gud og den primære opdrager af børnene. De dyder og egenskaber, hvorpå fuldkommengørelse og ophøjelse hviler, kommer naturligt for en kvinde og forædles gennem ægteskab og moderskab.

Præstedømmet overdrages kun til værdige mænd for at følge vor Faders plan for lykke. Når naturens lov og Guds åbenbarede ord arbejder harmonisk sammen, så virker det bare bedst på den måde.

Præstedømmet indebærer et frygtindgydende ansvar. "Ingen magt eller indflydelse *kan* eller bør udøves i kraft af præstedømmet uden gennem overbevisning, langmodighed, mildhed, sagtmodighed og uskrømtet kærlighed; gennem venlighed og sand kundskab."³¹

Skulle en mand "øve kontrol, herredømme eller tvang . . . i nogen som helst grad af uretfærdighed"³², bryder han "den ed og pagt, der hører til præstedømmet".³³ Derpå "unddrager himle-

ne sig os, Herrens Ånd bedrøves".³⁴ Medmindre han omvender sig, mister han sine velsignelser.

Selv om mandens og kvindens forskellige roller er beskrevet i ophøjede, celestiale vendinger, så udspilles de bedst i de meget praktiske og ganske almindelige oplevelser i familielivet.

For nylig hørte jeg en taler ved et nadvermøde, som beklagede sig over, at han ikke forstod, hvorfor hans børnebørn altid talte om at besøge *bedstemor*, men aldrig *bedstefar*. Jeg løste dette store mysterium for ham: *Bedstefædre bager ikke kager!*

Naturlove og åndelige love er evige

Naturens love og de åndelige love, som regulerer livet, blev fastlagt, før jordens grundvold blev lagt.³⁵ De er evige, ligesom konsekvenserne ved at adlyde dem eller ved at bryde dem er det. De er ikke baseret på sociale eller politiske hensyn. De kan ikke forandres. Intet pres, ingen protest, intet lovforslag kan ændre dem.

For mange år siden havde jeg tilsyn med seminar for indianerne. Under et besøg på en skole i Albuquerque fortalte inspektøren mig om en hændelse i en første klasse.

I en time forvildede en killing sig ind i lokalet og distraherede børnene. Den blev bragt hen til læreren, så alle kunne se den.

Et barn spurgte: "Er det en dreng-killing eller en pige-killing?"

Læreren var ikke forberedt på at tage den snak og sagde: "Det betyder ikke noget; det er en killing."

Men børnene blev ved, og en lille dreng sagde: "Jeg ved, hvordan vi kan se, om det er en dreng-killing eller en pige-killing."

Læreren, der var trængt op i en krog, sagde: "Ja, ja da, så kan du fortælle os, hvordan vi kan se, om det er en dreng-killing eller en pige-killing."

Drengen svarede: "Vi kan stemme om det!"

Der er noget, der ikke kan ændres. Lærdomme kan ikke ændres.

"Principper, der er blevet åbenbaret", sagde præsident Wilford Woodruff, "for menneskenes frelse og ophøjelse . . . er principper, som man ikke kan tilintetgøre. *De er principper, som ingen forening af mænd [eller kvinder] kan tilintetgøre.* De er principper, som aldrig kan dø . . . Det er uden for menneskers rækkevidde at manipulere med dem eller tilintetgøre dem . . . Hele verden tilsammen har ikke magt til at tilintetgøre disse principper . . . Ikke et bogstav eller en tøddel af disse principper vil nogen sinde blive tilintetgjort."³⁶

Under 2. verdenskrig blev mange mænd kaldt bort for at slås. I denne nødsituation blev hustruer og mødre over hele verden trukket ind i arbejdsstyrken som aldrig før. Den mest ødelæggende virkning af krigen var virkningen på familien. Den påvirker stadig denne generation.

Mangfoldiggør og opfyld jorden

Ved oktoberkonferencen i 1942 kom Det Første Præsidentskab med et budskab til “de hellige i alle lande,” hvori de sagde: “I kraft af den myndighed, vi er udstyret med som Det Første Præsidentskab i Kirken, advarer vi vore medlemmer.”

Og de sagde: “Blandt de første befalinger til Adam og Eva sagde Herren: ‘Bliv mangfoldige og opfyld jorden.’ Han har gentaget denne befaling i vor tid. Han har atter i denne sidste uddeling åbenbart princippet om ægteskabspagtens evige natur . . .

Herren har fortalt os, at det er enhver mands og hustrus pligt at adlyde befalingen, som blev givet til Adam om at mangfoldiggøre sig og opfylde jorden, således at legioner af de udvalgte ånder, der venter på deres tabernakler af kød, kan komme hertil og gå fremad i Guds store plan for at blive fuldkomne sjæle, for uden disse tabernakler af kød kan de ikke udvikle sig frem mod det mål, Gud har planlagt for dem. Derfor bør hver eneste mand og hustru blive far og mor i Israel til børn, der er født i den hellige og evige pagt.

Ved at bringe disse udvalgte ånder til jorden påtager enhver far og enhver mor sig en yderst hellig forpligtelse over for disse ånder, iklædt et tabernakel, samt over for Herren ved at have benyttet den mulighed, Herren har tilbudt dem, fordi den ånds skæbne i de kommende evigheder, velsignelserne eller straffene, der venter herefter, afhænger for en stor dels vedkommende af den omsorg, den undervisning og den træning, som forældrene giver den ånd.

Ingen forældre kan undgå denne forpligtelse og dette ansvar, og Herren vil holde os strengt ansvarlige for en opfyldelse deraf. Ingen højere pligt end denne kan mennesker påtage sig.”

Moderskab er en hellig kaldelse

Om mødrene udtalte Det Første Præsidentskab: “Moderskabet bliver derved en hellig kaldelse, en hellig indvielse til at udføre Herrens planer, en helligelse til at opdrage og styrke i legeme, sind og ånd de ånder, som bestod deres første prøvestand, og som er kommet til denne jord til deres anden prøvestand ‘for at se, om de vil gøre alt, hvad Herren, deres Gud, vil befale dem’ (Abraham 3:25). At lede dem til at bestå deres anden prøvestand er moder-

skabets opgave, og ‘de, der består deres anden prøvestand, skal tildeles herlighed over deres hoveder i al evighed’ (op. cit.) [Abraham 3:26].

Moderskabets guddommelige hverv kan kun udføres af mødre. Det kan ikke videregives til andre. Barnepigler kan ikke gøre det; offentlige institutioner kan ikke gøre det, ansatte kan ikke gøre det - kun mødre, der får størst mulig hjælp af en kærlig far, brødre og søstre, kan yde det fulde og nødvendige mål af vågen opmærksomhed.”

Det Første Præsidentskab rådgav således: “En mor, som betror sit barn til andres varetægt, for at hun kan udføre arbejde, der ikke vedrører moderskabet, uanset om det er for guld, berømmelse eller samfundstjeneste, bør huske, at ‘en uopdragen dreng gør sin mor skam’ (Ordspr 29:15). I vor tid har Herren sagt, at medmindre forældre underviser deres børn i Kirkens lærdomme, ‘skal synden hvile på forældrenes hoved’ (L&P 68:25).

Moderskabet er nær guddommelighed. Det er den højeste og helligste tjeneste, noget menneske kan påtage sig. Det sætter hende, der ærer det hellige kald og tjeneste, på niveau med engle.”³⁷

Dette budskab og denne advarsel fra Det Første Præsidentskab er ikke mindre påkrævet i dag, end da den blev udsendt. Og ingen røst fra nogen organisation i Kirken på noget niveau i administrationen kan måle sig med Det Første Præsidentskab.³⁸

Den sjæl, som af naturen eller omstændighederne ikke bliver velsignet med ægteskab eller med børn, eller som uskyldigt må være alene om børneopdragelse og arbejde for at forsørge dem, vil ikke blive nægtet nogen velsignelse i evighederne - forudsat de overholder befalingerne.³⁹ Præsident Lorenzo Snow lovede nemlig: “Det er sikkert og bestemt.”⁴⁰

Lignelsen om skatten og nøglerne

Jeg vil slutte med en lignelse.

Engang modtog en mand to nøgler som sin arv. Den første nøgle, blev han at vide, ville åbne en stor boks, som han måtte beskytte for enhver pris. Den anden nøgle var til et pengeskab i boksen, som indeholdt en uvurderlig skat. Han skulle åbne dette pengeskab og frit bruge de kostbare ting, som var opbevaret deri. Han blev advaret om, at mange ville forsøge at berøve ham hans arv. Han blev lovet, at hvis han brugte skatten på værdig vis, ville den blive fornyet og aldrig i al evighed blive mindre. Han ville blive prøvet. Hvis han brugte skatten til at gavne andre, ville hans egne velsignelser og glæde blive større.

Manden gik alene hen til boksen. Med sin første nøgle åbnede han døren. Han forsøgte at låse op til skatten med den anden nøgle, men han kunne ikke, for der var to låse i pengeskabet. Med sin egen nøgle alene kunne han ikke åbne det. Ligeegyldig hvad han gjorde, kunne han ikke åbne det. Han var forvirret. Han havde fået nøglerne. Han vidste, at skatten retmæssigt var hans. Han havde adlydt instruktionerne, men han kunne ikke åbne pengeskabet.

Efter en tid kom en kvinde ind i boksen. Hun havde også en nøgle. Den var synligt anderledes end hans nøgle. Hendes nøgle passede i den anden lås. Det gjorde ham ydmyg at lære, at han ikke kunne opnå sin retmæssige arv uden hende.

De indgik en pagt om, at de sammen ville låse op ind til skatten, og som instrueret ville han våge over boksen og beskytte den; hun ville våge over skatten. Det bekymrede hende ikke, at han som boksens vogter havde to nøgler, for hele hans hensigt var at sørge for, at hun var tryk, mens hun vågede over det, der var mest kostbart for dem begge. Sammen åbnede de pengeskabet og tog deres arv i besiddelse. De glædede sig, for som lovet fornyede den sig selv.

Med stor glæde erfarede de, at de kunne videregive skatten til deres børn; hver enkelt kunne få et fuldt mål, uformindsket til den sidste generation.

Måske var der enkelte blandt deres efterkommere, som ikke fandt en partner, der havde den suppleren-

de nøgle, eller en, der var værdig og villig til at overholde pagterne, der vedrørte skatten. Alligevel ville de, hvis de holdt deres pagter, ikke blive nægtet selv den mindste velsignelse.

Fordi nogle fristede dem til at misbruge deres skat, var de omhyggelige med at lære deres børn om nøgler og pagter.

Med tiden kom der blandt deres efterkommere nogle enkelte, som lod sig narre eller var jaloux eller var selviske, fordi én fik to nøgler og den anden kun en. "Hvorfor," argumenterede de selviske, "kan skatten ikke være min alene, så jeg kan bruge den, som jeg har lyst?"

Nogle forsøgte at file på den nøgle, de havde fået, så den mindede om den anden nøgle. Måske, tænkte de, vil den så passe i begge låse. Og derfor var pengeskabet lukket for dem. Deres tilfilede nøgler var ubrugelige, og deres arv gik tabt.

De, som modtog skatten med taknemmelighed og adlød de medfølgende love, kendte glæde uden grænser i tid og i al evighed.

Jeg vidner om vor Faders plan for lykke og bærer vidnesbyrd i hans navn, han som udarbejdede forsoningen, at det kan lade sig gøre.

Fra en tale, holdt af ældste Packer ved Kirkens oktoberkonference i 1993 (se Stjernen, jan. 1994, s. 20-23).

NOTER

1. Se Lære og Pagter 76:24; se også 4 Mosebog 16:22; Hebræerne 12:9.
2. Se Lære og Pagter 132:63; Det Første Præsidentskab, "Origin of Man," (november 1909), i James R. Clark, saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bd., 4:203; se også Spencer W. Kimball, *Ensign*, marts 1976, s. 71; Gordon B. Hinckley, *Ensign*, november 1983, s. 83).
3. Se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 420-422, 431-432, 442.
4. Se Abraham 3:24-27.
5. Se Jarom 1:2; Alma 24:14; 42:5; Moses 6:62.
6. Se Jakobs Bog 6:8; Alma 12:25-36; 17:16; 18:39; 22:13-14; 39:18; 42:11, 13.
7. Alma 42:8.
8. Se Alma 42:2-5.
9. Se 2 Nephi 9:28; Alma 12:4-5; Helaman 2:8; 3 Nephi 1:16; Lære og Pagter 10:12, 23; Moses 4:3.
10. Se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 215-216, 356-357.
11. Se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 215-216.
12. Se 2 Nephi 2:18; 28:20.
13. Se Alma 39:5; Moroni 9:9.
14. Se Lære og Pagter 130:2; 131:2; 1 Korinther 11:11; Efeserne 5:31.
15. Se Moses 6:8-9.
16. Se Moses 3:8.
17. Se Moses 6:67.
18. Se Moses 3:18.
19. Se Moses 3:23-24.
20. Lære & Pagter 42:22
21. Se Moses 4:7-12.
22. 2 Nephi 2:25.
23. *Cowley and Whitney on Doctrine*, red. Forace Green, Salt Lake City: Bookcraft, 1963, s. 287.
24. Moses 2:28; se også 1 Mosebog 1:28; 9:1.
25. Se Galaterne 5:22-23; Lære og Pagter 4:5-6; Alma 7:23-24.
26. Se Lære og Pagter 131:2.
27. Se "Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan," tale ved Hjælpeforeningens konference, 3. oktober 1946, i *J. Reuben Clark: Selected Papers on Religion, Education, and Youth*, red. David H. Yarn jun., s. 62.
28. Se 1 Mosebog 1:28.
29. Se Lære og Pagter 75:28; 1 Timotheus 5:8.
30. Lære og Pagter 107:40-41; se også Lære og Pagter 84:14-16.
31. Lære og Pagter 121:41-42; kursiv tilføjet.
32. Lære og Pagter 121:37
33. Lære og Pagter 84:39
34. Lære og Pagter 121:37
35. Se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 370, 444.
36. *The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 25-26; kursiv tilføjet.
37. Conference Report, oktober 1942, s. 7, 11-12.
38. Se Lære og Pagter 107:8-9, 22, 91.
39. Se Lære og Pagter 137:7-9.
40. "Discourse by President Lorenzo Snow", *Millennial Star*, 31. august 1899, s. 547.

UDVIKLING AF HARMONI I ÆGTESKABET

2

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Læs følgende skriftsteder om harmoni: 1 Korinther 1:9-10; Filipperne 1:27; Mosiah 18:21; Lære og Pagter 38:27.
- Drøft med din ægtefælle de krav I har til jeres tid, deriblandt sociale, erhvervsmæssige, samfunds-

mæssige og kirkelige forpligtelser. Brug tid på at forstå hinandens behov og sørg for, at jeres andre forpligtelser ikke griber forstyrrende ind i jeres trofasthed over for hinanden.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

AT VI MÅ VÆRE ÉT

Ældste Henry B. Eyring
De Tolv Apostles Kvorum

“Dersom I ikke er et, er I ikke mine”

Verdens Frelser, Jesus Kristus, sagde til dem, der ville være en del af hans kirke: “Vær et, og dersom I ikke er et, er I ikke mine” (L&P 38:27). Og ved skabelsen af mand og kvinde blev harmoni i ægteskabet ikke givet som et håb, men som en befaling! “Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de skal blive ét kød” (1 Mos 2:24). Vor himmelske Fader ønsker, at vore hjerter er knyttet sammen. Denne forening i kærlighed er ikke blot et ideal. Den er en nødvendighed.

Kravet om at vi skal være ét, gælder ikke kun for dette liv. Det må være uden ende. Den første vielse blev udført af Gud i haven, da Adam og Eva var udødelige. Fra begyndelsen skabte han mænd og kvinder med et ønske om at blive forenede som ægteemand og hustru for evigt for at kunne leve i familier i en fuldkommen, retfærdig forening. Han skabte sine børn med et ønske om at leve i fred med alle andre.

Men med faldet blev det klart, at det ikke ville blive let at leve sammen i harmoni. Snart indtraf tragedien. Kain slog sin bror Abel ihjel. Adam og Evas børn var blevet underlagt Satans fristelser. Med dygtighed, had og list forsøger Satan at nå sit mål. Det er det modsatte af vor himmelske Faders og Frelserens mål. De ønsker, at vi skal have fuldkom-

men harmoni og evig lykke. Satan, deres og vores fjende, har kendt frelsesplanen fra før skabelsen. Han ved, at kun i det evige liv kan familiens hellige, lykkelige forbindelser vare ved. Satan ønsker at skille os fra vore elskede og gøre os ulykkelige. Og det er ham, der sår stridens frø i menneskets hjerte i håb om, at vi bliver splittede og adskilte.

Vi har alle følt både enighed og splittelse. Nogle gange i familien eller ved andre lejligheder har vi fået et glimt af det liv, hvor en person sætter en andens interesser over sine egne i kærlighed og med et offer. Og vi kender alle til vemodet og ensomheden ved at være alene. Vi behøver ikke at få at vide, hvad vi skal vælge. Det ved vi godt. Men vi har brug for at kunne håbe på, at vi kan føle harmoni i dette liv og være i stand til føle sådan for evigt i den tilkommende verden. Og vi er nødt til at vide, hvordan denne store velsignelse kan blive vores, så vi kan vide, hvad vi må gøre.

Frelseren gør det muligt at føle harmoni

Verdens Frelser talte om denne enighed, og om hvordan vores karakteregenskaber kan ændres for at gøre dette muligt. Han belærte tydeligt om dette i den bøn, han bad ved sit sidste møde med apostlene inden sin død. Denne guddommeligt smukke bøn er optegnet i Johannesevangeliet. Han stod over for at skulle udvirke det frygtelige offer for os alle, som ville gøre evigt liv muligt. Han stod over for at skulle forlade de apostle, som han havde ordineret, som han elskede, og som han ville efterlade nøglerne til

at kunne lede sin kirke. Og så bad han til sin Fader, den fuldkomne Søn til den fuldkomne Forælder. Ud fra hans ord forstår vi, hvordan familier vil blive ét, ligesom alle vor himmelske Faders børn, som følger Frelseren og hans tjenere, vil blive det:

“Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden.

Jeg helliger mig selv for dem, for at de også kan være helliget i sandheden.

Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig,

at de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig“ (Joh 17:18-21).

Med disse få ord gjorde han det klart, hvordan Jesu Kristi evangelium kan gøre hjerter ét. De, som vil tro på den sandhed, som han belærte om, kan tage imod de ordinancer og pagter, som hans bemyndigede tjenere tilbyder. Så vil deres natur, gennem lydighed mod ordinancerne og pagterne, blive ændret. Frelserens forsoning gør det på den måde muligt for os at blive helliggjort. Vi kan da leve i enighed, som vi er nødt til for at have fred i dette liv og for at kunne bo sammen med Faderen og hans Søn i evighed.

Apostlenes og profeternes tjenestegerning gik ud på, som den gør i dag, at føre Adam og Evas børn frem til enheden i troen på Jesus Kristus. Det endelige formål med det, som de belærte om og det, som vi belærer om, er at forene familier . . . ægtemænd, hustruer, børn, børnebørn, forfædre og til slut alle i Adam og Evas slægt, der vælger dette.

Ånden fører til harmoni med andre

I husker, at Frelseren bad: “For dem,” idet han talte til apostlene, “helliger [jeg] mig selv . . . for at de også kan være helliget i sandheden” (se Joh 17:19). Helligånden helliggør. Vi kan have den som ledsager, fordi Herren gengav Det Melkisedekske Præstedømme gennem profeten Joseph Smith. Dette præstedømmes nøgler er på jorden i dag. Ved dets kraft kan vi indgå pagter, der giver os mulighed for at have Helligånden bestandigt.

Når mennesker har den Ånd hos sig, kan vi forvente harmoni. Ånden indgyder sandhedens vidnesbyrd i vore hjerter, hvilket forener dem, der bærer dette vidnesbyrd for hinanden. Guds Ånd sår aldrig splid (se 3 Nephi 11:29). Den skaber aldrig følelser af skel, der leder til strid mellem mennesker (se Joseph F. Smith, *Evangeliske lærdomme*, s. 109). Den fører til personlig fred og en følelse af harmoni med andre. Den forener sjæle. En forenet familie, en for-

enet kirke og en fredelig verden afhænger af forenede sjæle.

Hold de løfter, der gives i nadverbønnen

Selv et barn kan forstå, hvad man må gøre for at have Helligånden som ledsager. Det fortæller nadverbønnen os. Vi hører den hver uge, når vi er til nadvermøde. I de hellige øjeblikke fornyr vi de pagter, vi indgik ved dåben. Og Herren minder os om den forjættelse, som vi modtog, da vi blev bekræftet som medlemmer af Kirken - løftet om, at vi kan modtage Helligånden. Her er nadverbønnens ordlyd: “De er villige til at påtage sig din Søns navn og altid erindre ham og holde hans bud, som han har givet dem, så hans Ånd altid må være hos dem” (L&P 20:77).

Vi kan have hans Ånd hos os ved at holde den pagt. For det første lover vi at påtage os hans navn. Det betyder, at vi må se os selv som hans. Vi vil lade ham komme i første række i vores liv. Vi vil det, han vil, snarere end det, vi vil, eller det, som verden lærer os, at vi vil. Så længe vi først og fremmest elsker verdslige ting, vil vi ikke føle den indre fred. En familie eller en nation, der anser tryghed i materielle ting for idealet, vil i den sidste ende blive splittet (se Harold B. Lee, *Stand Ye in Holy Places*, s. 97). Hvis vi har som ideal at gøre det mod andre, som Herren ønsker, vi skal gøre, hvilket er en naturlig følge af det at påtage sig hans navn, kan dette føre os til et åndeligt niveau, som er et glimt af himlen på jorden.

For det andet lover vi altid at erindre ham. Det gør vi hver gang, vi beder i hans navn. Vi erindrer ham især, når vi beder om tilgivelse, hvilket vi ofte må gøre. I det øjeblik erindrer vi hans offer, der gør omvendelse og tilgivelse muligt. Når vi bønfaller ham, erindrer vi ham som vores talsmand hos Faderen. Når vi føler tilgivelse og fred, erindrer vi hans tålmodighed og hans uendelige kærlighed. Dette fylder vores hjerte med kærlighed.

Vi holder også vores løfte om at erindre ham, når vi som familie beder sammen, og når vi læser i skrifterne. Når familien beder ved morgenbordet, kan et barn bede for et andet barn, om at det må blive velsignet med at det må gå godt den dag med en prøve eller en opgave. Når velsignelserne kommer, erindrer det barn, der blev velsignet, morgens kærlighed og talsmandens venlighed, ham, i hvis navn bønnen blev bedt. Hjerter vil blive knyttet sammen i kærlighed.

Vi holder vores pagt om at ville erindre ham, hver gang familien samles for at læse i skrifterne. De vidner om Herren Jesus Kristus, for det er og har altid været profeternes budskab. Selv om børn måske ikke

husker ordene, vil de erindre den sande Ophavsmand, som er Jesus Kristus.

Adlyd alle befalingerne

For det tredje lover vi, når vi tager nadveren, at holde hans befalinger, dem alle sammen. Engang da præsident J. Reuben Clark jun. i en tale til general-konferencen bad - som han gjorde så mange gange - om enighed, advarede han os mod at udvælge de befalinger, vi gerne vil adlyde. Han sagde det på denne måde: "Herren har ikke givet os noget, der er ubrugeligt eller unødvendigt. Han har fyldt skrifterne med det, som vi bør gøre, for at vi kan opnå frelse."

Præsident Clark fortsatte: "Når vi tager nadveren, indgår vi pagt om at adlyde og holde befalingerne. Der er ingen undtagelser. Der er ingen skelnen, ingen forskelle" (i Conference Report, apr. 1955, s. 10-11). Præsident Clark belærte om, at ligesom vi omvender os fra alle synder, ikke blot en enkelt synd, lover vi at holde alle befalingerne. Hvor svært det end måtte lyde, så er det enkelt. Vi underkaster os simpelthen Frelserens myndighed og lover at være lydige mod, hvad end han befaler (se Mosiah 3:19). Det er vores underkastelse af Jesu Kristi myndighed, der giver os mulighed for at blive knyttet sammen som familier, som en kirke og som vor himmelske Faders børn.

Herren overdrager denne myndighed gennem sin profet til ydmyge tjenere. Denne tro gør vores kaldelse som hjemmelærer eller besøglærerinde til en befaling fra Herren. Vi tager af sted for ham, på hans befaling. En almindelig mand og en juniorkammerat kommer ind i hjem og forventer, at Himlens kræfter vil hjælpe dem med at påse, at familier er forenede, og at der ikke findes udeståender, løgn, bagvaskelse eller ond tale. Troen på, at Herren kalder tjenere, hjælper os til at se igennem fingre med deres ufuldkommenheder, når de irttesætter os. Vi ser deres gode hensigter mere tydeligt end deres menneskelige begrænsninger. Vi er ikke så tilbøjelige til at blive stødt og mere tilbøjelige til at føle taknemmelighed over for Mesteren, som kaldte dem.

Kærlighed er nødvendig for at føle harmoni

Der findes befalinger, der, når de overtrædes, tilintetgør enighed. Nogle har med det, vi siger at gøre, og andre med, hvordan vi reagerer på det, som andre siger. Vi må ikke tale ondt om nogen. Vi må se det gode i hinanden, når som helst vi kan (se David O. McKay, i Conference Report, okt. 1967, s. 4-11).

Samtidig må vi stå imod dem, der taler foragtligt om hellige ting, fordi den sikre virkning af den over-

trædelse er, at Ånden krænkes, og at der således skabes strid og forvirring. Præsident Kimball viste, hvordan man kan stå fast uden at blive stridbar, da han i en hospitalsseng bad en tilstedeværende, der i et øjeblik frustration tog Herrens navn forfængeligt: "Jeg be'r Dem! Jeg be'r Dem! Det er min Herres navn, De håner.' Der blev død stille, og så hviskede en dæmpet stemme: 'Undskyld'" (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 198). En inspireret, kærlig irttesættelse kan indbyde til harmoni. Hvis man ikke gør det, når Helligånden tilskynder dertil, vil det føre til splid.

Hvis vi vil opnå enighed, må vi holde de befalinger, der belærer os om, hvordan vi bør føle. Vi må tilgive og ikke bære nag over for dem, der har krænket os. Frelseren var et eksempel på dette, da han hang på korset: "Fader, tilgiv dem, for de ved ikke hvad de gør" (Luk 23:34). Vi ved ikke, hvad der findes i hjertet på dem, der krænker os. Vi kender heller ikke alle kilderne til vores egen vrede og smerte. Apostlen Paulus fortalte os, hvordan vi kunne udvise kærlighed i en verden af ufuldkomne mennesker, heriblandt os selv, da han sagde: "Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag" (1 Kor 13:4-5). Og han har givet en højtidelig advarsel mod at reagere mod andres fejltagelser og glemme vore egne, da han skrev: "Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud" (1 Kor 13:12).

Vær ren og vogt dig for stolthed

Nadverbønnen kan hver uge minde os om, hvordan enighedens gave kommer gennem lydighed mod Jesu Kristi evangeliums love og ordinancer. Når vi holder vore pagter om at påtage os hans navn, altid at erindre ham og holde hans befalinger, vil vi modtage hans Ånds ledsagelse. Den vil mildne vore hjerter og forene os. Men der er to advarsler, som er nødt til at følge med det løfte.

For det første forbliver Helligånden hos os, hvis vi holder os rene og fri for kærlighed til verdslige ting. Hvis vi vælger at være urene, støder vi Helligånden fra os. Ånden er kun med dem, der elsker Herren mere end verden. "Vær rene" (3 Nephi 20:41; L&P 38:42), og "Du skal elske Herren med hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele dit sind" (L&P 59:5), er ikke forslag, men befalinger. Og de er nødvendige for Åndens ledsagelse, uden hvilken vi ikke kan være ét.

Den anden advarsel er at vogte sig for stolthed. En enighed, som en familie eller et folk opnår, når de er mildnet af Ånden, vil give stor kraft. Sammen med denne kraft følger verdens anerkendelse. Hvad enten denne anerkendelse er ros eller misundelse, kan den føre os til stolthed. Det ville krænke Ånden. Der findes en beskyttelse mod stolthed, den sikre kilde til splittelse. Det er at se den overflod, som Gud udgyder over os, ikke blot som et tegn på hans yndest, men en mulighed for sammen med andre at yde en større tjeneste. En ægtemand og hans hustru lærer at være ét ved at anvende deres lighedspunkter til at forstå hinanden og deres forskelligheder til at sup-

plere hinanden i deres tjeneste af hinanden og dem omkring dem. På samme måde kan vi forene os med dem, der ikke anerkender vores lære, men som har det samme ønske om at velsigne vor himmelske Faders børn.

Vi kan blive fredsstifere, værdige til at blive kaldet velsignede og Guds børn (se Matt 5:9).

Gud vor Fader lever. Hans elskede Søn, Jesus Kristus, er overhoved for denne kirke, og han tilbyder alle, der vil tage mod den, fredens banner.

Fra en tale, holdt af ældste Eyring ved Kirkens aprilkonference i 1998 (se *Stjernen*, juli 1998, s. 70-72).

NÆR KÆRLIGHED OG VENSKAB I ÆGTESKABET

3

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Studér Moroni 7:45-48. Lav en liste over de af kærlighedens egenskaber, der er nævnt i dette skriftsted. Forpligt dig til at forbedre dig inden for disse egenskaber. Overvej måder, hvorpå disse egenskaber kan hjælpe ægtemand og hustru til at opelske deres kærlighed og venskab.
- Planlæg sammen med din ægtefælle at tilbringe tid alene sammen hver uge. Det kan være nødvendigt at planlægge disse tidspunkter ved at skrive påmindelser i en kalender eller notesbog.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

HARMONI I ÆGTESKABET

Præsident Spencer W. Kimball
Kirkens 12. præsident

Et ærefuldt, lykkeligt og vellykket ægteskab er i sandhed det vigtigste mål for ethvert normalt menneske. Ægteskab er måske den allervigtigste af alle beslutninger og har de mest vidtrækkende virkninger, for det drejer sig ikke alene om den øjeblikkelige lykke, men også om evig glæde. Det påvirker ikke alene de pågældende to mennesker, men også deres familier og især deres børn og børnebørn ned gennem mange generationer.

Når man skal vælge en livsledsager og en ledsager for evigheden, må man foretage den mest omhyggelige planlægning, udvise megen omtanke og bede og faste for at sikre, at netop denne afgørelse bliver rigtig. I et rigtigt ægteskab skal der være enhed i tanke såvel som i hjerte. Følelser må ikke fuldstændig afgøre beslutninger, men sindet og hjertet, styrket af faste og bøn og alvorlig overvejelse, vil give den største mulighed for ægteskabelig lykke. Det medfører, at man må ofre, dele og udøve stor uselviskhed.

Mange TV-serier og romaner ender med ægteskab: "Og de levede lykkeligt til deres dages ende." Vi har lært at forstå, at selve vielsen ikke bringer lykke og et vellykket ægteskab. Lykke kommer ikke ved at trykke på en knap, sådan som det elektriske lys. Lykke er en sindstilstand og kommer indefra. Den må fortjenes. Den kan ikke købes for penge. Den fås ikke for intet.

Nogle tænker på lykke som et betagende liv i afslappethed, luksus og spændende oplevelser, men et rigtigt ægteskab er baseret på en lykke, man opnår ved at give, at yde, at dele med andre, at ofre noget og at være uselvisk.

To mennesker, der kommer fra forskellige miljøer, vil hurtigt efter vielsen opdage, at de må stå over for realiteter. Det er ikke længere et liv i en fantasi eller indbildning, vi må komme ud af skyerne og sætte vore fødder solidt på jorden. Man må påtage sig ansvar, og nye pligter må accepteres. Nogle personlige friheder må ofres, og der må foretages mange uselviske tilpasninger.

Man opdager meget hurtigt efter brylluppet, at ægtefællen har svagheder, som man ikke tidligere har lagt mærke til. De dyder, som under forlovelsen bestandigt fremhævedes, bliver nu mindre betydningsfulde, og de svagheder, som forekom små og ubetydelige i forlovelsestiden, vokser nu til anselig størrelse. Så er tiden inde til forstående hjerter, for selvransagelse og for sund fornuft, overvejelse og planlægning. Årenes vaner viser sig nu; ægtefællen er måske nærig eller ødsel, doven eller flittig, hengiven eller religionsløs; han er måske venlig og samarbejdsvillig eller lunefuld og vred, krævende eller givende, egoistisk eller selvudslettende. Problemer med svigerfamilien bliver tydeligere, og forholdet mellem ægtefællen og dem bliver igen større.

Ofte er man uvillig til at slå sig ned og påtage sig de tunge ansvar, som straks er der. Økonomien kan

ikke klare en ødsel livsførelse, og de unge mennesker synes ofte for ivrige efter "ikke at stå tilbage for naboerne". Ofte er man uvillig til at foretage de nødvendige økonomiske tilpasninger. Den unge hustru kræver ofte, at al den luksus, som hun tidligere nød i sin succesrige fars hjem, fortsætter i hendes eget hjem. Nogle af dem er ret villige til at hjælpe til med at tjene til denne ødsle levevis ved fortsat at arbejde efter brylluppet. Som følge deraf forlader de hjemmet, hvor deres pligter ligger, for at jage efter professionel eller forretningsmæssig beskæftigelse, og grundlægger derved en økonomi, som fikseres, så det bliver meget svært at gå tilbage til et normalt familieliv. Når begge ægtefæller arbejder, kommer der konkurrence snarere end samarbejde ind i familie. To trætte arbejdere vender hjem med spændte nerver, personlig stolthed, øget afhængighed, og så opstår misforståelserne. Små gnidninger bygges op til store.

Selv om ægteskabet kan være en svær opgave, og uharmoniske og frustrerede ægteskaber er almindelige, så er virkelig, vedvarende lykke mulig, og ægteskabet kan blive en mere ophøjet fryd, end det menneskelig sind kan forestille sig. Det er inden for rækkevidde for ethvert ægtepar, enhver person. "Sjælevenner" er fiktion og en illusion, og hvis enhver unge mand og enhver ung kvinde vil gøre sig umage for og bede om at finde en partner, med hvem livet kan blive mest mulig harmonisk og smukt, er det en kendsgerning, at næsten enhver god mand og enhver god kvinde kan opnå lykke og et vellykket ægteskab, hvis begge er villige til at betale prisen.

Der findes en aldrig svigtende opskrift, der garanterer ethvert par et lykkeligt og evigt ægteskab, men som ved enhver opskrift, må hovedingredienserne ikke udelades eller begrænses. Udvalget før forlovelsen og den vedvarende bejlen efter vielsen er lige vigtige, men ikke vigtigere end ægteskabet i sig selv. Dets succes afhænger af begge partnere - ikke af én, men af to.

I et ægteskab, der begyndes og grundlægges på rimelige standarder, er der, som allerede nævnt, ingen sammenslutninger af magt, som kan ødelægge det, med undtagelse af magten indeni den ene eller begge ægtefællerne selv, og de skal påtage sig ansvar i almindelighed. Andre mennesker og indvirkninger kan påvirke til det gode eller dårlige. De økonomiske, sociale, politiske og andre situationer har tilsyneladende betydning, men ægteskabet afhænger først og fremmest af de to ægtefæller, som altid kan gøre deres ægteskab vellykket og lykkeligt, hvis de er beslutsomme, uselviske og retfærdige.

Opskriften er enkel; ingredienserne få, selv om de hver især kan forøges meget.

For det første må man have den rigtige holdning over for ægteskabet, hvilket omfatter udvælgelsen af en ægtefælle, som i så høj grad som muligt når fuldkommenhedens højder på alle de områder, der betyder noget for de pågældende. Og så skal disse to partnere komme til alteret i templet, idet de forstår, at de skal arbejde hårdt hen mod dette vellykkede samliv.

For det andet må der være stor uselviskhed, selvforømmelse, og man må indrette hele familielivet og alt, hvad der har med det at gøre, efter familiens bedste og undertvinge selvet.

For det tredje må der være fortsat bejlen og udtryk for hengivenhed, venlighed og hensyn for at holde kærligheden i live og voksende.

For det fjerde må der være fuldkommen efterlevelse af Herrens befalinger, således som de er defineret i Jesu Kristi evangelium.

Med disse ingredienser, rigtigt blandet og i bestandig funktion, er det ret umuligt for lykken at forsvinde, misforståelserne at fortsætte eller forbrude at forekomme. Skilsmissegæfterne bliver nødt til at lade sig flytte til andre områder, og skilsmisseretslokalerne må lukkes.

To personer, der nærmer sig ægteskabets alter, må forstå, at for at opnå det lykkelige ægteskab, som de håber på, skal de vide, at ægteskab ikke er en juridisk garanti, men at det indebærer, at man må ofre, dele og endog afgive nogle personlige friheder. Det medfører langvarig, streng sparsommelighed. Det medfører børn, som forårsager økonomiske byrder, ekstra arbejde, omsorg og bekymringer, men det medfører også de dybeste og smukkeste af alle følelser.

Før brylluppet er enhver nogenlunde fri til at komme og gå, som han lyster, at arrangere og planlægge sit liv, som det synes bedst, at træffe alle beslutninger med sig selv som midtpunkt. Kærester må, før de indgår ægteskab, forstå, at de hver især bogstaveligt og fuldstændig må acceptere, at denne nye, lille families bedste altid må gå forud for ægtefællernes personlige bedste. Hver af partnere må udelukke "jeg" og "mit" og erstatte det med "vi" og "vores". Enhver afgørelse må indeholde det hensyn, at der er to eller flere, der påvirkes af den. Når hustruen står over for større beslutninger, må hun overveje den indvirkning, de vil få på forældrene, børnene, hjemmet og deres åndelige liv. Mandens valg af erhverv, socialt liv, venner, enhver af hans interesser må nu overvejes i lyset af, at han kun er en del af en familie og at gruppens helhed må tages i betragtning.

Et ægteskab er måske ikke altid nemt og begivenhedsløst, men det kan være fyldt med stor fred. Et par kan opleve fattigdom, sygdom, skuffelse, fiasko

og endog dødsfald i familien, men selv dette vil ikke berøve dem deres fred. Ægteskabet kan være vellykket, så længe selvskhed ikke viser sig.

Vanskeligheder og problemer drager forældrene sammen i en ubrydelig enhed, hvis der er fuldstændig uselvskhed. Under depressionen i 1930'erne i Amerika faldt skilsmisseprocenten betydeligt. Fattigdom, fiasko, skuffelser - det bandt forældrene sammen. Modgang kan sammentømre forhold, som fremgang kan ødelægge.

Ægteskaber, der er grundlagt på selvskhed, er næsten dømt til at fejle. Den, som gifter sig på grund af rigdom, eller den, som gifter sig på grund af prestige eller social status, bliver med sikkerhed skuffet. Den, som gifter sig for at tilfredsstille forfængelighed og stolthed, eller som gifter sig i trods eller for gøre en anden til grin, narrer kun sig selv. Men den, som gifter sig for at give lykke såvel som at modtage den, at tjene såvel som at blive betjent, og som prioriterer de tos interesser og derpå familiens, efterhånden som den kommer, vil have en god mulighed for at ægteskabet bliver lykkeligt.

Kærlighed er som en blomst og har, ligesom legemet, brug for konstant næring. Det jordiske legeme vil hurtigt udtæres og dø, hvis det ikke hyppigt får næring. Den sarte blomst vil visne og dø uden næring og vand. Og således kan man ikke forvente, at kærligheden varer evigt, med mindre den konstant næres med kærlighedsytringer, tilkendegivelser for respekt og beundring, udtryk for taknemmelighed og uselvsk hensyntagen.

Fuldstændig uselvskhed opnår med sikkerhed en anden faktor i et vellykket ægteskab. Hvis man bestandigt tilstræber den andens interesser, behagelighed og lykke, vil den kærlighed, der udspringer af forelskelse og fasttømmes i ægteskab, vokse til mægtige proportioner. Mange ægtepar tillader deres ægteskab at blive forslidt og deres kærlighed at blive kold som gammelt brød eller fortærskede vittigheder eller kold sovs. Naturligvis er den næring, der er vigtigst for kærlighed, hensyntagen, venlighed, betænksomhed, omsorg, udtryk for hengivenhed, påskønnende omfavnelser, beundring, stolthed, kammeratskab, tillid, tro, partnerskab, lighed og indbyrdes afhængighed.

For at blive virkelig lykkelig i ægteskabet må man altid trofast rette sig efter Herrens befalinger. Ingen, hverken enlig eller gift, har nogen sinde været fuldstændig lykkelig, med mindre han var retskaffen. Der er midlertidig tilfredsstillelse og overfladiske situationer i øjeblikket, men vedvarende, fuldstændig lykke kan kun udvikle sig ved renhed og værdighed. Den, som lever et religiøst liv med en dyb religiøs overbevisning, kan aldrig blive lykkelig, så

længe han lever et passivt liv. Samvittigheden vil fortsat plage, med mindre den er blevet forhærdet, i hvilket tilfælde ægteskabet allerede er i fare. En brændende samvittighed kan gøre livet næsten uudholdeligt. Passivitet er ødelæggende for ægteskabet, især når partnerne er passive på forskellige måder.

Religiøse forskelle er de vanskeligste og blandt de mest uløselige af alle forskelle.

Ægteskab er indstiftet af Gud. Det er ikke blot en social skik. Uden et rigtigt og vellykket ægteskab, vil man aldrig blive ophøjet. Læs Herrens ord om, at det er rigtigt og korrekt at blive gift.

Når dette er sandt, vil den betænksomme og intelligente sidste dages hellig planlægge sit liv omhyggeligt for at sikre sig, at der ikke er nogen hindringer på vejen. Ved at gøre én alvorlig fejl kan man skabe hindringer, som måske aldrig kan fjernes, og som blokerer vejen til evigt liv og guddommelighed - vores endelige skæbne. Hvis to mennesker elsker Herren mere end deres eget liv og derefter elsker hinanden mere end deres eget liv og arbejder sammen i fuldstændig harmoni med det evangeliske program som deres grundelement, er de sikre på at få denne store lykke. Når ægtemand og hustru ofte tager til det hellige tempel, knæler sammen i bøn i deres hjem med deres familie, sammen går til deres religiøse møder, lever fuldstændig rent - mentalt og fysisk - så alle deres tanker og ønsker og kærlighed alt sammen koncentrerer om deres ægtefælle, og hvis begge arbejder på opbyggelsen af Guds rige, så er lykken på sit højeste.

Af og til er der i ægteskabet andre ønsker på trods af det faktum, at Herren har sagt: "Du skal elske din hustru af hele dit hjerte og holde dig til hende og ingen anden" (L&P 42:22).

Dette betyder lige så meget at "du skal elske din ægtemand af hele dit hjerte og holde dig til ham og ingen anden". Ofte fortsætter mennesker med at holde sig til deres mor eller far og deres kammerater. Nogle gange vil mødre ikke opgive det hold, de har på deres børn, og mænd og kvinder går til deres mor og far for at få råd og vejledning og for at betro sig til dem, hvor de for det meste burde holde sig til ægtefællen, og alle intimiteter burde holdes fortrolige og bevares private over for andre.

Ægtepar gør ret ved straks at finde deres eget hjem, adskilt og væk fra deres svigerfamilie på begge sider. Hjemmet kan være meget beskedent og fordringsløst, men det er dog et uafhængigt hjem. Jeres ægteskab bør være uafhængigt af hendes forældre og hans forældre. Elsk dem mere end nogen sinde, glæd jer over deres råd, påskøn deres selskab, men lev jeres eget liv, lad jer styre af jeres egne beslutninger,

af jeres egne bønssomme overvejelser, efter at I har modtaget råd fra dem, som bør give dem. At holde sig til betyder ikke blot at bo i det samme hjem, det betyder at holde tæt sammen, at forblive sammen.

“Derfor er det lovligt, at ... de to skal blive eet kød, for at jorden kan opfylde formålet med dens skabelse,

og blive fyldt med det bestemte antal mennesker i overensstemmelse med deres skabelse, før verden blev til“ (L&P 49:16-17).

Brødre og søstre, jeg må sige, at dette er Herrens ord. Det er meget, meget alvorligt, og der er ingen,

som bør gå i rette med Herren. Han skabte jorden, han skabte menneskene. Han kender forholdene. Han fastsatte programmet, og vi er hverken intelligente eller dygtige nok til at tale ham fra disse vigtige ting. Han ved, hvad der er rigtigt og sandt.

Vi beder jer om at tænke over dette. Sørg for, at jeres ægteskab er rigtigt. Sørg for, at jeres liv er rigtigt. Sørg for, at jeres del af ægteskabet bliver varetaget på rette vis.

Fra *Den danske Stjerne*, juni 1978, s. 1-5.

TAG UDFORDRINGERNE I ÆGTESKABET OP

4

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- I læseopgaven herunder beskriver ældste Lynn G. Robbins en "opskrift på katastrofe". Læs hans beskrivelse på denne side. Lav dernæst en opskrift på harmoni i hjemmet. Find ud af, hvilke "ingredienser" du vil medtage i sådan en opskrift.
- Forpligt dig til at reagere tålmodigt og kærligt på udfordringer, i stedet for vrede. Beslut dig til noget, som du kan gøre, og som ofte vil minde dig om denne forpligtelse. Du kan f.eks. lægge en mønt eller anden lille ting i din sko eller have en seddel til dig selv i din lomme.
- Hvis *Familieaften - Idé og håndbog* (31106 110) kan skaffes, kan du læse "Løsning af konflikter i ægteskabet", side 274-275. Hvis du er gift, kan du læse og drøfte dette materiale med din ægtefælle.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

HANDLEFRIHED OG VREDE

Ældste Lynn G. Robbins
De Halvfjerds

Satan skaber vrede i familier

"Jeg har familie her på jord, *hver og en er god mod mig.*" Det er ethvert barns håb, der kommer til udtryk i teksten til en af vores salmer ("Vores familie kan være sammen for evigt", *Salmer og sange*, nr. 194; kursiv tilføjet).

I proklamationen om familien kan vi læse, at "familien er af afgørende betydning i Skaberens plan", og at "ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden" og en "hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed" (Familien: En proklamation til verden, *Stjernen*, januar 1996, s. 101).

Familien er samtidig Satans hovedmål. Han fører krig mod familien. En af hans strategier er den snu og ubemærkede måde, hvorpå han sniger sig om bag fjendens linjer og trænger ind selv i vores hjem og liv.

Han skader og ødelægger ofte familierne inden for hjemmets fire vægge. Hans strategi er at oppiske en stemning af *vrede* mellem familiens medlemmer. Satan er "faderen til splid og uenighed, som opægger menneskenes hjerter til at trættes i *vrede* med hinanden" (3 Nephi 11:29; kursiv tilføjet). Udsagnsordet *oppiske* lyder som opskriften på en katastrofe: Skru gemytterne op på mellembius, pisk lidt velvalgte ord i og bring det i kog. Rør rundt indtil det får en fast

konsistens; lad det så køle af. Lad følelserne køle i flere dage. Serveres kold. Giver masser af levninger.

Man kan vælge ikke at blive vred

En snedig del af hans plan går ud på at skille vrede fra handlefrihed og få os til at tro, at vi er ofre for en følelse, som vi ikke kan styre. Vi hører folk sige: "Jeg mistede besindelsen." At miste besindelsen er et interessant ordvalg, som bruges flittigt. At "miste noget" antyder, at man "ikke mente det", at det var "et uheld", "ufrivilligt", "ikke ens ansvar", man var måske skødesløs, men ikke ansvarlig for det.

"Han gjorde mig vred." Det er en anden vending, vi ofte hører, og som også antyder en mangel på kontrol eller handlefrihed. Det er en myte, som må tilbagevises. Ingen gør os vrede. Andre kan ikke gøre os gale. Der er ikke tale om tvang. At blive vred er et bevidst valg, en beslutning; derfor kan vi træffe det valg ikke at blive vred. Vi vælger!

Til dem, der siger: "Men jeg kan ikke gøre for det," svarer forfatteren William Wilbanks: "Sludder!"

"Aggression . . . undertrykkelse af vrede, at tale ud om det, at råbe og skrike, det er alt sammen tillærte strategier, som vi bruger til at gøre noget ved vores vrede. Vi *vælger* den, som tidligere har vist sig mest effektiv. Har I nogensinde lagt mærke til, hvor sjældent vi mister besindelsen, når vi er vrede på vores chef, men hvor ofte vi gør det, når vi føler os generet af en ven eller slægtning?" ("The New Obscenity", *Reader's Digest*, december 1988, s. 24; kursiv tilføjet).

I sit andet år på high school forsøgte Wilbanks at komme på skolens basketballhold og bestod prøven. Da han mødte til træning første gang, bad træneren ham om at spille alene mod en anden spiller, mens holdet så på. Da han fejlede en let bold, blev han vred og stampe i gulvet og skreg. Træneren gik hen til ham og sagde: "Hvis du gør det der en gang til, så kommer du aldrig til at spille på mit hold." Han tabte aldrig besindelsen igen de næste tre år. Da han tænkte over den oplevelse mange år senere, indså han, at træneren den dag havde lært ham et princip, som havde ændret hans liv, nemlig at vrede kan beherskes.

Herrens lærdomme

I Joseph Smiths oversættelse af Efeserne 4:26 stiller Paulus spørgsmålet: "Kan I blive vrede uden at synde?" Herren har udtalt sig meget klart om dette emne.

"Den, der har en trættekær ånd, er ikke af mig, men af djævelen, som er faderen til splid og uenighed, som opægger menneskenes hjerter til at trættes i vrede med hinanden.

Se, det er ikke min lære at opægge menneskenes hjerter til vrede mod hinanden, men det er min lære, at sådanne ting må afskaffes" (3 Nephi 11:29-30).

Denne lære eller befaling fra Herren forudsætter handlefrihed og er en opfordring til, at man skal lade det bevidste sind træffe et valg. Herren forventer, at vi vælger *ikke* at blive vrede.

Det kan heller ikke retfærdiggøres, at man bliver vred. I Matthæus 5:22 siger Herren: "Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen." Det er interessant, at vendingen "uden grund" er tilføjet i King James-oversættelsen, men den står hverken i Joseph Smiths inspirerede oversættelse eller i 3 Nephi 12:22. Når Herren fjerner vendingen "uden grund", fratager han os enhver undskyldning. "Men det er min lære, at sådanne ting skal afskaffes" (3 Nephi 11:30). Vi kan "afskaffe" vrede, for det har han lært og befalet os.

Vrede er at give efter for Satans påvirkning

Vrede er at give efter for Satans påvirkning ved at opgive vores selvbeherskelse. Det er tanken - synden

- der fører til fjendtlige følelser eller adfærd. Det er den, der udløser hidsighed blandt bilisterne på motorvejen, raseriudbrud på sportspladserne og vold i hjemmene.

Ukontrolleret vrede kan hurtigt udløse en eksplosion af ondsindede ord og andre former for følelsesmæssige overgreb, der kan såre et følsomt hjerte. Det er "det, som kommer ud af munden," sagde Frelseren, "det gør et menneske urent" (Matt 15:11).

David O. McKay sagde: "Lad aldrig en mand og hustru råbe ad hinanden, 'medmindre huset brænder'" (*Stepping Stones to an Abundant Life*, red. Llewelyn R. McKay, 1971, s. 294).

Fysiske overgreb er vrede, som er gået helt amok, og kan aldrig retfærdiggøres, men er altid uretfærdigt.

Vrede er et uopdragent forsøg på at påføre andre skyldfølelse eller en grusom måde at forsøge at irettesætte dem på. Det får ofte fejlagtigt betegnelsen revselse, men giver næsten altid bagslag. Derfor lyder advarslen i skriften: "Mænd, elsk jeres hustruer, og vær ikke hårde mod dem", og "Fædre, I må ikke tirre jeres børn, så de mister modet" (Kol 3:19, 21).

"Jeg bliver aldrig vred igen"

Valg og ansvarlighed er uadskillelige principper. Eftersom at vrede er et valg, ligger der en kraftig advarsel i proklamationen om, "at personer . . . som misbruger deres ægtefælle eller deres børn . . . en dag skal stå til ansvar over for Gud."

En forståelse af sammenhængen mellem handlefrihed og vrede er det første skridt til at kunne fjerne vrede fra vores liv. Vi kan vælge ikke at blive vrede. Og vi kan træffe det valg her i dag, lige nu. "Jeg bliver aldrig vred igen." Tænk over den beslutning.

Afsnit 121 i Lære og Pagter er et af de bedste kildematerialer om korrekte ledelsesprincipper. Dem, der især kan drage nytte af afsnit 121, er nok ægtefæller og forældre. Vi skal lede vores familier ved overbevisning, langmodighed, mildhed, sagtmodighed og uskrømtet kærlighed (se L&P 121:41-42).

Må ethvert barns drøm om at have en familie, som er god mod dem her på jorden, blive til virkelighed.

Fra en tale, holdt af ældste Robbins ved Kirkens aprilkonference i 1998 (se *Stjernen*, juli 1998, s. 84-85).

GRIB UDFORDRINGERNE AN MED POSITIV KOMMUNIKATION

5

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- I læseopgaven herunder siger ældste Joe J. Christensen: "Yderst få mennesker har forandret sig til det bedre på grund af stadig kritik og hakken. Hvis vi ikke er forsigtige, er noget af det, vi siger som *konstruktiv* kritik, faktisk *destruktiv*. Nogle gange er det bedst at lade noget være usagt" (se side 19). I den kommende uge skal du være yderst opmærksom på det, du tænker og siger om andre. Gør en indsats for at være venlig og opbyggende i alt det, du siger.
- Se efter de beundringsværdige egenskaber i din ægtefælle. Lav en liste over disse egenskaber, og læs den op for din ægtefælle.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

ÆGTESKABET OG LYKKENS STORE PLAN

Ældste Joe J. Christensen
De Halvfjerds

Barbara og jeg er blevet velsignet med seks børn. For nogle år siden tog vi dem alle hen for at besøge deres bedsteforældre, og min far sagde: "Joe, jeg tror, du og Barbara har sat noget i gang, som I ikke kan standse."

Ved denne påske erklærer vi for til hele verden, at Jesus er Kristus, og at gennem hans hellige præstedømme og dets beseglingsmagt behøver ægteskaber og familier aldrig at standse - aldrig at få en ende.

I dag vil jeg gerne tale til jer alle om vore ægteskaber. Her kommer otte praktiske forslag, som forhåbentlig kan være af værdi og styrke vore ægteskaber, nu og i fremtiden.

Husk ægteskabets betydning

1. Husk den centrale betydning af dit ægteskab. Lyt til disse ord fra ældste Bruce R. McConkie om betydningen af ægteskabet i vor himmelske Faders store plan for lykke (Alma 42:8):

"Fra vores fødsel på jorden til det øjeblik, vi bliver gift i templet, drejer alt i det evangeliske system sig om at forberede os og gøre os egnede til at indtræde i denne hellige ægteskabspagt, som gør os til mand og hustru i dette liv og i den tilkommende verden . . .

Der er intet i denne verden, der er så vigtigt som skabelsen og fuldkommengørelsen af familieenheder" ("Salvation Is a Family Affair," *Improvement Era*, juni 1970, s. 43-44).

Bed for jeres ægteskabs succes

2. Bed for jeres ægteskabs succes. For en del år siden var det almindeligt for en generalautoritet at besøge en mission og interviewe alle missionærerne. Ældste Spencer W. Kimball, som da var medlem af De Tolvs Kvorum, talte med en ældste, som næsten var færdig med sin mission.

"Nå ældste, hvad er dine planer, når du bliver afløst?"

"Jeg planlægger at gå på college igen," hvorpå han med et smil tilføjede, "så håber jeg at blive forelsket og gift."

Ældste Kimball gav dette kloge råd: "Bed ikke kun om at blive gift med den, du elsker. *Bed i stedet om, at du må elske den, du bliver gift med.*"

Vi bør bede om at blive mere venlige, høflige, ydmyge, tålmodige, tilgivende og *især* mindre egoistiske.

For at vi kan erkende vore personlige problemer eller svagheder, som hindrer os i at blive bedre ægtefæller, bør vi komme til Herren i bøn og nyde godt af frugterne af dette store løfte fra Mormons Bog: "Og dersom menneskene kommer til mig, vil jeg vise dem deres svaghed . . . thi dersom de ydmyger sig for mig og har tro på mig, vil jeg gøre det svage stærkt for dem" (Ether 12:27).

Og derfor har vi brug for at bede. Mange kirkeledere og ægteskabsrådgivere fortæller, at de ikke har set et ægteskab i alvorlige problemer, hvor ægteparret stadig bad sammen dagligt. Når problemer opstår, og ægteskabet er truet, kan det vigtigste middel være at bede sammen.

Lyt til din ægtefælle

3. Lyt. Afse tid til at lytte til din ægtefælle, ja, planlæg at gøre det regelmæssigt. Tal med hinanden og bedøm, hvordan du klarer dig som ægtefælle.

Bror Brent Barlow stillede et spørgsmål til en gruppe præstedømmebærere: "Hvor mange af jer kunne tænke sig at modtage en åbenbaring?" Hver eneste hånd blev hævet. Han foreslog så, at de alle gik hjem og spurgte deres hustru, hvordan de kunne blive en bedre ægtemand. Han tilføjede: "Jeg fulgte mit eget råd og fik en meget lærerig samtale med min hustru Susan på over en time den eftermiddag!" ("To Build a Better Marriage," *Ensign*, sep. 1992, s. 7). En samtale som denne kunne være en åbenbaring for os alle.

Har nogen af jer brødre nogensinde hørt jeres hustru sige noget i denne retning, som jeg hørte for nylig: "Joe, hører du efter?" Hun var ikke den eneste, som spekulerede på, om jeg lyttede. For nogen tid siden tog jeg en lur, og vores lille barnebarn Allison kom, løftede det ene af mine øjenlåg og sagde: "Bedstefar, er du derinde?" Vi bør være nærværende og lydhøre over for vores ægtefælle.

Undgå uafledelige nålestik

4. Undgå "uafledelige nålestik". Vær ikke for kritisk over for hinandens fejl. Erkend, at ingen af os er fuldkommen. Vi har alle stadig langt igen, før vi er lige så kristuslignende, som vore ledere har opfordret os til at blive.

"Uafledelige nålestik" (som præsident Kimball kaldte det) kan svække næsten ethvert ægteskab ("Marriage and Divorce", *1976 Speeches of the Year*, s. 148). Normalt er vi hver især yderst opmærksomme på vore egne svagheder, og vi behøver ikke jævnlige påmindelser. Yderst få mennesker har forandret sig til det bedre på grund af stadig kritik og hakken. Hvis vi ikke er forsigtige, er noget af det, vi siger som *konstruktiv* kritik, faktisk *destruktiv*.

Nogle gange er det bedst at lade noget være usagt. Som nygift læste søster Lola Walters i et ugeblad, at et ægtepar for at styrke deres ægteskab burde have en regelmæssig og åbenhjertig samtale, hvor de kunne nævne enhver opførsel, de fandt generende. Hun skrev:

"Vi skulle nævne fem ting, som generede os, og jeg begyndte . . . Jeg fortalte ham, at jeg ikke kunne lide den måde, han spiste grapefrugt på. Han skrællede den og spiste den som en appelsin! Ingen andre, jeg kendte, spiste grapefrugt på den måde. Kunne man forvente af en pige, at hun skulle tilbringe et helt liv og tilmed evigheden med at betragte sin mand spise grapefrugt på samme måde som en appelsin? . . .

Da jeg var færdig med mine fem, var det hans tur til at fortælle, hvad han ikke kunne lide ved mig . . . Han sagde: 'Helt ærligt, jeg kan ikke komme i tanke om noget, som jeg ikke kan lide ved dig, min skat.'

Gisp.

Jeg vendte hurtigt ryggen til, for jeg vidste ikke, hvordan jeg skulle forklare de tårer, der fyldte mine øjne og løb ned ad ansigtet . . ."

Søster Walters konkluderede: "Hver gang jeg hører om et ægtepar, som ikke kan sammen, tænker jeg altid på, om de lider af det, jeg nu kalder for grapefrugt-syndromet" ("The Grapefruit Syndrome," *Ensign*, apr. 1993, s. 13).

Ja, til tider er det bedre at lade noget være usagt.

Hold jeres forhold levende

5. Hold jeres forhold levende. Afse tid til at gøre noget sammen - kun I to. Selv om det er vigtigt at være sammen med børnene som familie, har I brug for regelmæssig tid alene sammen hver uge. Ved at afsætte tid til det fortæller det jeres børn, at I føler, at jeres ægteskab er så vigtigt, at I er nødt til at pleje det. Det kræver beslutsomhed og planlægning.

Det behøver ikke at være dyrt. At tilbringe tid sammen er det vigtigste element.

Da min svigerfar engang var på vej ud efter frokost for at vende tilbage til arbejdet i marken, sagde min svigermor: "Albert, kom så tilbage lige nu og fortæl mig, at du elsker mig." Han grinede og sagde i sjov: "Elsie, da vi blev gift, fortalte jeg dig, at jeg elskede dig, og hvis det nogensinde ændrer sig, skal jeg nok fortælle dig det." Det er svært at bruge vendingen "jeg elsker dig" for ofte. Brug den dagligt.

Vær hurtig til at sige undskyld

6. Vær hurtig til at sige undskyld. Selv om det kan være svært at udtrykke det, så vær hurtig til at sige: "Undskyld, vil du tilgive mig," selv når du ikke har hele skylden. Virkelig kærlighed udvikler sig hos dem, der er beredvillige til at indrømme personlige fejl og forseelser.

Når uenigheder opstår, er det vigtigt at kunne drøfte og løse dem, men der er tilfælde, hvor det er bedst at holde en lille pause. At holde mund og tælle til ti eller endda hundrede er meget vigtigt. Og en sjælden gang kan det være gavnligt at lade solen gå ned over jeres vrede, så I udhvilede og rolige kan vende tilbage til problemet næste morgen med en bedre chance for en løsning.

Nu og da hører vi noget i denne retning: "Vi har været gift i 50 år, og vi har aldrig været uenige." Hvis det er tilfældet, så er en af parterne for domineret af den anden eller, som nogen udtrykte det,

“fremmed over for sandheden”. Ethvert intelligent par vil have meningsforskelle. Vores udfordring er at sikre os, at vi ved, hvordan vi løser dem. Det er en del af processen med at gøre et godt ægteskab bedre.

Brug mindre end du tjener

7. Lær at bruge mindre, end I tjener. Nogle af de vanskeligste udfordringer i ægteskabet udspringer af økonomien. “Det amerikanske advokatsamfund . . . angav, at 89% af alle skilsmisser kan spores tilbage til skænderier og beskyldninger om penge” (Marvin J. Ashton, “One for the Money,” *Ensign*, juli 1975, s. 72). Vær villig til at udsætte eller undvære nogle indkøb for at holde jer inden for jeres budget. Betal først jeres tiende og undgå så vidt muligt gæld. Husk, at det bringer lykke at bruge 250 kr mindre om måneden, end I tjener, og det bringer elendighed at bruge 250 kr mere. Måske kommer der et tidspunkt, hvor det er nødvendigt at hente saksen og kreditkortene frem og udføre det, ældste Holland kalder “plastikkirurgi” (“Things We Have Learned - Together,” *Ensign*, juni 1986, s. 30).

Del ansvarene i hjemmet og familien

8. Vær en virkelig partner i opgaverne i hjemmet og i familien. Vær ikke som manden, der sidder i stolen og forventer at blive opvartet, fordi han mener, at hans opgave er at forsørge familien, og at det kun er hustruen, der står for det huslige og passer børnene. Opgaven med at passe hus og familie er mere end en persons ansvar.

Husk på, at I er i dette partnerskab sammen. Barbara og jeg har opdaget, at vi kan rede seng hver morgen på mindre end et minut, og så skal det ikke gøres mere den dag. Hun siger, at hun lader mig

gøre det, for at jeg kan føle mig godt tilpas hele dagen, og jeg tror, at der er noget rigtigt i det.

Find tid til at studere skrifterne sammen, og følg dette gode råd fra præsident Kimball: “Når ægtemand og hustru ofte tager til det hellige tempel, knæler sammen i bøn i deres hjem med deres familie, sammen går til deres religiøse møder, lever fuldstændig rent - mentalt og fysisk - så alle deres tanker og ønsker og kærlighed alt sammen koncentrerer om deres ægtefælle, og hvis begge arbejder på opbyggelsen af Guds rige, så er lykken på sit højeste” (*Marriage and Divorce*, s. 24).

Sammenfatning:

- Husk den centrale betydning af dit ægteskab.
- Bed for dets succes.
- Lyt.
- Undgå “uafladelige nålestik”.
- Hold jeres forhold levende.
- Vær hurtig til at sige undskyld.
- Lær at bruge mindre, end I tjener.
- Vær en virkelig partner i opgaverne i hjemmet og i familien.

Jeg vidner om, at Jesus er Kristus. Graven var tom på tredjedagen, og “ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus” (1 Kor 15:22). Således kan vi med taknemmelighed for beseglingsmagten i Jesu Kristi gengivne evangelium sammen med digteren med forvisning sige: “Jeg vil kun elske dig højere efter døden” (Elizabeth Barrett Browning, *Sonnets from the Portuguese*, nr. 43, linie 14).

Fra en tale, holdt af ældste Christensen ved Kirkens aprilkonference i 1995 (se *Stjernen*, juli 1995, s. 64-66).

STYRK ÆGTESKABET VED TRO OG BØN

6

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Beslut dig til noget, du kan gøre for at styrke din tro på vor himmelske Fader og Jesus Kristus.
- Fastsæt et tidspunkt hver dag, hvor du beder sammen med din ægtefælle.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

GLÆDE VED LIVET

Ældste Richard G. Scott
De Tolv Apostles Kvorum

Afveksling i uforanderligheden

For nylig stod jeg på nordkysten af en smuk ø i Stillehavet og stirrede ud over havet ved solopgang. Jeg var fascineret over den regelmæssighed, hvormed de gigantiske bølger konstant bevægede sig fremad for at brydes mod kysten. Det mindede mig om det uforanderlige ved Herrens plan med dens faste, evige lov og trygheden ved varig retfærdighed og den milde barmhjertighed, der er opnået ved lydighed. Jeg bemærkede, at hver bølge hævede sig et nyt sted langs horisonten for at finde sin egen vej til kysten. Nogle væltede ind over klipperne og efterlod små strømme af skummende, hvidt vand. Andre blev brudt mod kysten i deres individuelle mønster. De gled op på det fugtige sand med legende, skummede kanter, som boblede og snoede sig rundt på vejen ud igen.

Jeg tænkte på det uendelige antal forskellige muligheder, som Herren har givet os. Vi har så megen frihed, så mange muligheder for at udvikle vores individuelle personlighed og talenter, vores individuelle minder og vores personlige bidrag. Da der ikke ville være flere muligheder for at betragte det majestætiske hav, forsøgte jeg at forestille mig det storslåede panorama, som den strålende sol ville skabe senere. Mens jeg betragtede dette storslåede sceneri i ærbødighed, åbnede et vindue sig i skyerne. Den opstigende sols funklende stråler brød gennem skydækket og forandrede alt med sit lys, sin farve og sit liv. Det var som om, at Herren ønskede at give en ekstra velsignelse, et symbol på hans lærdommes lys, som giver glans og håb til alt, det skinner på. Tårer af taknemmelighed dannedes for den vidunderlige

verden, som vi lever i, for den usædvanlige skønhed, som vor himmelske Fader så villigt deler med alle, der er villige til at se. Livet er i sandhed smukt.

Påskøn livets skønhed

Tager I tid til hver dag at opdage, hvor smukt jeres liv kan være? Hvor længe siden er det, at I har set solen gå ned? De sidste stråler kysser skyerne, træerne, bakkerne og dalene godnat - sommetider i ophøjet ro, sommetider med overdådige eksplosioner af farve og former.

Hvad med vidunderet på en skyfri nattehimmel, når Herren afslører underne på sin himmel, de blinkende stjerner, månestråler, som fænger vores fantasi med hans storhed og herlighed?

Hvor fængslende er det ikke at se et frø sået i frugtbar jord spire frem, samle styrke og udvikle en lille, tilsyneladende ubetydelig spire. Tålmodigt begynder den at vokse og udvikle sit eget særpræg ledt af en genetisk kode, som Herren har sørget for til at vejlede dens udvikling. Med omsorg vil den helt sikkert blive det, dens hensigt var at blive; en lilje, kronet med ynde og skønhed, en velduftende grøn mynte, en fersken, en avocado eller en smuk blomst med enestående finhed, farve og duft.

Hvornår har du sidst set en lille rosenknop blive dannet? Hver dag udvikler den en ny og imponerende karakter, et større løfte om skønhed, indtil den bliver en majestætisk rose.

I er en af de ædleste af Herrens skabninger. Hans hensigt er, at jeres liv bliver storslået og smukt uanset jeres omstændigheder. Når I er taknemmelige og lydige, kan I blive alt, hvad Gud har til hensigt, at I bliver.

Glæde i livet afhænger af tillid til Gud

Sorg, skuffelse, alvorlige udfordringer er *begivenheder* i livet, ikke selve livet. Jeg bagatelliserer ikke, hvor svære nogle af disse begivenheder er. De kan strække sig over en lang periode, men de bør ikke få lov til at blive det begrænsende centrum for alt, hvad I gør. Herren inspirerede Lehi til at udtale denne grundlæggende sandhed: "Menneskene er til for at kunne nyde glæde."¹ Dette er en betinget udtalelse: "*kunne* nyde glæde." Det er ikke betinget for Herren. Hans hensigt er, at vi hver især finder glæde. Det vil ikke være betinget for jer, når I adlyder befalingerne, har tro på Mesteren og gør det, der er nødvendigt for at have glæde her på jorden.

Jeres glæde i livet afhænger af jeres tillid til vor himmelske Fader og hans hellige Søn; af jeres overbevisning om, at deres plan for lykke virkelig kan bringe jer glæde. Hvis I tænker over deres lærdom, vil det lade jer nyde denne jords skønhed og berige jeres forhold til andre. Det vil føre jer til de trøstende og styrkende oplevelser, som kommer af bønner til vor Fader i Himlen og de svar, han giver til gengæld.

Perspektiv og tålmodighed

En lille sten synes at være en gigantisk forhindring, når den holdes tæt på øjet. Smidt på jorden ses den i det rette perspektiv. På samme måde må problemer og prøvelser i vores liv betragtes i lyset af skriftens lærdomme. Ellers kan de let blive det eneste, vi ser, absorbere vores energi og berøve os den glæde og skønhed, som Herren har til hensigt, at vi modtager her på jorden. Nogle mennesker er som sten, der smides i et hav af problemer. De druknes af dem. Vær som en korkprop. Når den er fordybet i et problem, kæmper den for at blive fri, så den kan dukke op på overfladen for igen at virke med lykke.

I er her på jorden i en guddommelig hensigt. Det er ikke for at blive underholdt i det uendelige eller for konstant at være på jagt efter fornøjelser. I er her for at blive prøvet, for at vise jer selv, at I kan modtage de ekstra velsignelser, som Gud har til jer.² Den hærdende virkning af tålmodighed er et krav.³ Nogle velsignelser får vi her i livet, andre får vi på den anden side af sløret.

Herren ønsker jeres personlige vækst og udvikling. Den fremgang fremskyndes, når I villigt tillader ham at lede jer gennem enhver udviklende oplevelse, I måtte møde, uanset om det i begyndelsen er noget, I kan lide eller ej. Når I stoler på Herren, når I er villige til at lade jeres hjerte og sind være fokuseret på hans vilje, når I beder om at blive ledt ved Ånden til at udføre hans vilje, så er I sikret den største lykke langs vejen og den mest belønnende præstation i dette liv på jorden. Hvis I stiller spørgsmål ved alt, hvad I bliver bedt om, eller sætter hælene i ved hver

eneste ubehagelig udfordring, gør I det vanskeligere for Herren at velsigne jer.⁴

Jeres handlefrihed, retten til at træffe valg, er ikke givet jer, så I kan få det, I ønsker. Denne guddommelige gave er tilvejebragt, så I vil vælge det, som jeres Fader i Himlen ønsker for jer. På den måde kan han lede jer til at blive alt det, han ønsker, I skal blive.⁵ Stien fører til storslået glæde og lykke.

Lev med glæde i modgang

Lær fra inspirerende personer, som har accepteret deres udfordringer og lever med glæde midt i modgangen. En yndig kvinde med en fremskreden dødelig sygdom fandt hele tiden glæde i livet. Hun forstod planen for lykke, havde modtaget tempelordnancerne og gjorde sit bedste for at være værdig til de lovede velsignelser. Hun fortæller i sin dagbog:

"Det er en smuk efterårsdag. Jeg hentede posten og satte mig på gyngen. Jeg var så lykkelig og tilfreds i den varme sol, duften af naturen og træerne omkring mig. Jeg sad bare og glædede mig over den kendsgerning, at jeg stadig er i live på denne smukke jord . . . Herren er så god mod mig. Jeg takker ham for, at jeg stadig er her og har det så godt. Jeg er så lykkelig, at jeg har lyst til at råbe og danse gennem dette smukke hus, mens solen vælder ind gennem de store vinduer. Jeg elsker at være i live."

En tapper mor, der kæmper modigt mod en svækkende sygdom, tilbragte utallige timer med omhyggeligt at færdiggøre et stort og vanskeligt broderi. Det var en gave til et ægtepar, som oplevede prøvelser. For ægteparret var det en uvurderlig skat, en stadig påmindelse om de dyrebare frugter af en beslutsom indsats midt i modgang, et varigt budskab om håb, udført gennem ren kærlighed og et villigt offer.

Find glæde i det du har

Børn lærer os, hvordan man finder glæde selv i de vanskeligste omstændigheder. Børn har endnu ikke lært at blive deprimeret ved at koncentrere sig om de ting, de ikke har. De finder glæde, hvor den er tilgængelig for dem. Jeg husker en lille dreng, som legede ved en flodbred. Han havde bundet to bortkastede sodavandsdåser sammen med et stykke fiskesnøre. Han kastede den ene dåse over en gren og fyldte den med vand. Han trak så i den anden dåse og lod den så gå. Vægten fra den første dåse trak den anden dåse op, når den faldt ned. Han lo og dansede med fryd.

Enkle og livsbekræftende oplevelser omgiver os. De kan være sikkerhedsventiler, der holder presset nede og ånden oppe. Koncentrer jer ikke om det, I ikke har eller har mistet. Herren lovede de lydige at dele alt, hvad han har, med dem. I kan midlertidigt mangle noget her, men, hvis I viser jer værdige ved

at leve tappert, vil en fylde være jeres velsignelse i det næste liv.

Find de erstattende velsignelser i jeres liv, når Herren i sin visdom berøver jer noget, som I ønsker meget højt. For den blinde eller døve skærper han de andre sanser. Til den syge giver han tålmodighed, forståelse og større påskønnelse af andres venlighed. Med tabet af en af vore kære styrker han kærlighedens bånd, gør minderne rigere og vækker håb om en fremtidig genforening. I vil opdage opvejende velsignelser, når I villigt accepterer Herrens vilje og udøver tro på ham.⁶

Til Almas prøvede folk sagde Herren:

“Jeg vil også lette byrderne . . . så at I ikke kan mærke dem . . . Og det vil jeg gøre, for at I kan stå som vidner for mig herefter og vide med vished, at jeg Gud Herren kommer til mit folk i nødens stund.

Og . . . byrderne . . . blev lettet; ja, Herren styrkede dem således, at de kunne bære deres byrder med lethed, og de underkastede sig Herrens vilje med glæde og tålmodighed“ (Mosiah 24:13-15).

Kreativitet vil hjælpe dig til at nyde livet

Forsøg at være kreativ, for det vil bringe glæde. Efter at Camilla Kimballs, Amelia McConkies og Helen Richards' ædle mænd var kaldet hjem, lærte disse søstre at male. De efterlader ikke blot en arv i form af kunst, men de vil aldrig mere se en solnedgang, et ansigt eller et træ på samme måde igen. De opfatter nu små nuancer i farve og form og glæder sig over den overdådige natur omkring sig.

Vælg noget som f.eks. musik, dans, billedhuggerkunst eller digtning. At være kreativ vil hjælpe jer med at nyde livet. Det udvikler en følelse af taknemmelighed. Det udvikler skjulte talenter, skærper jeres evne til at argumentere, til at handle og til at finde formål med livet. Det fordriver ensomhed og hjertesorg. Det giver fornyelse, en gnist af entusiasme og begejstring for livet.

Tjeneste: En nøgle til lykke

At tjene andre villigt er en nøgle til varig lykke. Præsident Kimball har sagt: “Gud lægger mærke til os, og han våger over os. Men det er sædvanligvis gennem et andet menneske, at han dækker vore behov. Det er derfor livsvigtigt, at vi tjener hinanden i riget.”⁸

Jeg kendte en kvinde som var umådelig lykkelig. Hver morgen bad hun sin Fader i Himlen om at lede hende til nogen, som hun kunne hjælpe. Denne oprigtige bøn blev opfyldt igen og igen. Manges byrder blev lettet, og deres liv blev lysere. Hun blev konstant velsignet for at være et redskab, som Herren brugte.

Vanskeligheder kan vendes til vækst

Jeg ved, at hver eneste vanskelighed, som vi møder i livet, selv dem, der skyldes vores egne for-sømmelser eller tilmed overtrædelser, af Herren kan blive vendt til udviklende oplevelser, bogstaveligt talt en stige opad.⁹ Jeg anbefaler bestemt ikke overtrædelse som en vej til udvikling. Den er smertefuld, vanskelig og fuldstændig unødvendig. Det er langt klogere og langt lettere at gå fremad i retfærdighed. Men gennem den rette omvendelse, tro på Herren Jesus Kristus og lydighed mod hans befalinger, kan selv de skuffelser, der kommer af overtrædelse, blive vendt til en tilbagevenden til lykke.

Lav en liste over, hvad I kan gøre for at blive lykkelige som fx:

- Overvej skrifterne for at forstå planen for lykke.
- Bed med tro på Jesus Kristus.
- Elsk og tjen andre.
- Modtag tempelordinancerne. Vend tilbage for at velsigne andre.
- Lyt til profeten og adlyd hans råd.
- Vær taknemmelige for det, I har.
- Smil mere.

Jeres liste vil være nøgler til tilfredshed og glæde.

Udfordringer er midlertidige, men lykke er evig

En kendt brasiliansk sang gentager en usandhed, som mange tror på: “Bedrøvelse ender aldrig, men det gør lykke.” Jeg vidner om, at med tro på Frelseren og lydighed mod hans lærdomme vil lykke aldrig ende, men det vil bedrøvelse.

Uanset hvilken vanskelighed, I eller en af jeres kære står overfor, bør det ikke overtage jeres liv og være det centrale i hele jeres tilværelse. Udfordringer er vækstmuligheder. Midlertidige scener, som udspilles på baggrund af et dejligt liv. Bliv ikke så optaget af en enkelt hændelse, at I ikke kan tænke på noget andet eller sørge for jer selv eller for dem, som er afhængige af jer. Husk på, at ligesom når kroppen heles, så tager helbredelsen af nogle åndelige og følelsesmæssige problemer tid.

Herren har sagt: “Vær tålmodig i trængsler; thi du skal få mange. Men udhold dem, thi se, jeg er med dig lige til dine dages ende.”¹⁰ Når I er tålmodige, vil I lære at forstå betydningen af udsagnet: “Jeg er med dig.” Guds kærlighed bringer fred og glæde.

Jeres tro på Jesus Kristus giver livet varig mening. Husk på, at I er på en rejse til ophøjelse. Sommetider har I oplevelser, der giver mere lykke end andre, men alt har et formål hos Herren.¹¹

Som et vidne om Frelseren formaner jeg jer til at tilgive enhver, som I mener har såret jer. Hvis der er

tale om en overtrædelse, så omvend jer fra den, således at Mesteren kan helbrede jer.

Tak jeres Fader i Himlen og hans elskede Søn for planen for lykke og de evangeliske principper, den er baseret på. Vær taknemmelig for ordinancerne og pagterne, som de har sørget for. Jeg bærer højtideligt vidnesbyrd om, at de har magt til at krone jeres liv

med fred og glæde, til at give det formål og mening. I vil lære, at sørgmodighed og skuffelser er midlertidige. Lykke er evigtvarende på grund af Jesus Kristus. Jeg bevidner højtideligt, at han lever, at han elsker jer, og at han vil hjælpe jer.

Fra en tale, holdt af ældste Scott ved Kirkens aprilkonference i 1996 (se *Stjernen*, juli 1996, s. 25-27).

NOTER

1. 2 Nephi 2:25.
2. Se Abraham 3:25.
3. Se Mosiah 3:19.
4. Se 1 Nephi 3:7.
5. Se Lære og Pagter 58:26-32.
6. Se Orson F. Whitney citeret i Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, s. 98.
7. Mosiah 24:14-15.
8. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, s. 252.
9. Se Esajas 40:31.
10. Lære og Pagter 24:8.
11. Se Joseph F. Smith, *Evangeliske lærdomme*, s. 148.

TILGIVELSENS HELBREDENDE KRAFT

7

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Studér eksemplerne på tilgivelse i følgende skriftsteder: Lukas 23:33-34; Apostlenes Gerninger 7:58-60; 1 Nephi 7:8-21.
- Forpligt dig til at være mere tilgivende og mere værdig til andres tilgivelse.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

“AF JER FORLANGES DET, AT I TILGIVER”

Præsident Gordon B. Hinckley
Førsteråd giver i Det Første Præsidentskab

En tilgivende ånd og en kærlig og barmhjertig indstilling over for dem, som har gjort noget forkert mod os, er selve kernen i Jesu Kristi evangelium. Vi har alle brug for denne ånd. Hele verden har brug for den. Herren lærte os det. Han var det uforlignelige eksempel herpå.

Da han led på korset på Golgata, mens hans onde og hadefulde anklagere stod omkring ham - dem som havde fået ham idømt denne forfærdelige korsfæstelse, råbte han: “Fader, tilgiv dem; for de ved ikke, hvad de gør” (Luk 23:34).

Ingen af os er blevet bedt om at tilgive så ædelmodigt, men vi er alle underkastet den guddommeligt udtalte forpligtelse til at tilgive og vise barmhjertighed. Herren har i en åbenbaring erklæret: “Mine disciple forud søgte at finde fejl hos hinanden og tilgav ikke hinanden af hjertet, og af denne grund blev de hjemstøgt og revset hårdt.

Derfor siger jeg jer, at I skal tilgive hinanden; thi den, som ikke tilgiver sin broder hans synder, står fordømt for Herren; thi på ham hviler en større synd.

Jeg, Herren, tilgiver, hvem jeg vil, men af jer forlanges det, at I tilgiver alle mennesker.

Og I skal sige i jeres hjerte: Lad Gud dømme mellem dig og mig og belønne dig efter dine gerninger” (L&P 64:8-11).

Vi har i høj grad behov for at anvende dette gud-givne princip samt det princip, som ledsager det: omvendelse! Vi ser behovet for det i menneskers hjem, hvor misforståelsens små tuer blæses op, så de bliver bjerge af skænderier. Vi ser det blandt naboer,

hvor ubetydelige forskelle fører til evig bitterhed. Vi ser det mellem forretningskolleger, som skændes og nægter at slutte forlig og tilgive. I de fleste tilfælde ville sagen, hvis man var villige til at sætte sig ned og tale roligt med hinanden, blive løst til velsignelse for alle. I stedet vil man hellere bruge sin tid til at bære nag og planlægge, hvorledes man kan gøre gengæld.

I de første år efter Kirkens organisering, da profeten gentagne gange blev arresteret på falske anklager fra dem, som forsøgte at forurette ham, sagde Herren til ham i en åbenbaring: “Og enhver, som drager dig for retten, skal blive dømt af loven” (L&P 24:17). Jeg har set dette ske blandt dem, som i vores tid med hævngherrig ånd har næret nag. Selv dem, som vinder striden, synes ikke at have ret meget sindsro, og selv om de måske får penge ud af det, har de tabt noget meget mere værdifuldt.

Undgå bitterhed

Guy de Maupassant, den franske forfatter, fortæller en historie om en bonde ved navn Hauchecome, som på markedsdagen kom ind i landsbyen. Mens han gik over torvet, fik han øje på et stykke snor, som lå på brostenene. Han samlede det op og lagde det i sin lomme. Hans handlinger blev iagttaget af landsbyens seletøjsmager, som han kort forinden havde haft en uoverensstemmelse med.

Senere på dagen blev det indberettet, at der manglede en pung. Hauchecome blev arresteret på grund af seletøjsmagerens beskyldninger. Han blev slæbt for borgmesteren, for hvem han bedyrede sin uskyld, idet han fremviste det stykke snor, som han havde samlet op. Men man troede ikke på ham og lo blot ad ham.

Næste dag blev pungen fundet, og Hauchecome blev frikendt for alle beskyldninger. Men fornærmet

over den nedværdigelse han havde lidt på grund af en falsk anklage, blev han bitter og ville ikke lade sagen dvæle. Uvillig til at tilgive og glemme, talte og tænkte han ikke på andet. Han misrøgtede sin gård. Og over alt, hvor han kom frem, fortalte han om den uretfærdighed, han havde lidt. Han rugede over det dag og nat. Besat af sin forurettelse, blev han meget syg og døde. Mens han kæmpede mod døden, mumlede han gentagne gange i febevildelse: "Et stykke snor, et stykke snor" (*I The Works of Guy de Maupassant*, s. 34-38).

Med andre hovedpersoner og under andre omstændigheder kunne denne historie gentages mange gange i vor egen tid. Hvor er det dog svært for os at tilgive dem, som har såret os. Vi er alle sammen tilbøjelige til at ruge over det onde, som er blevet gjort imod os. Denne rugen bliver en nedbrydende og destruktiv kræft. Findes der en dyd, der er større behov for i vores tidsalder, end den dyd at tilgive og glemme? Der findes dem, som anser denne dyd for et svaghedstegn. Er det sådan? Jeg tillader mig at sige, at det hverken kræver styrke eller intelligens at være vred og ruge over den uret, man har lidt, at gå igennem livet med hævn i sindet, at bortødsle sine evner på at planlægge, hvorledes man skal hævne sig. Der er ingen fred i det at bære nag. Der er ingen lykke i at gå omkring og vente på den dag, hvor du kan få hævn.

Paulus taler om "de svage og fattige" elementer i vores liv (se Gal 4:9). Er der noget mere svagt og fattigt end den beslutning, at man vil slide sit liv op på bitre tanker og rænke mod dem, som måske har fornærmet os?

Joseph F. Smith præsiderede over Kirken på en tid, da mange var meget bitre på vore medlemmer. Han var målet for masser af ondskabsfulde anklager og udsat for, en næsten konstant kritik af redaktører selv her i Salt Lake City. Han blev bagvasket, karikeret og latterliggjort. Hans svar til dem, som gjorde det til en sport at ydmyge ham var: "Bær over med dem. Rør dem ikke. Giv dem den talefrihed, de ønsker. Lad dem skrive deres egen historie og fælde deres egen dom" (*Evangeliske lærdomme*, s. 285). Og derpå gik han med en kærlig og tilgivende ånd i gang med det store og positive arbejde at lede Kirken frem til påny at vokse samt til nye bemærkelsesværdige resultater. Da han døde, blev der af mange af dem, som havde gjort ham til grin, skrevet nekrologer, hvori de hyldede ham.

Jeg mindes, at jeg engang lyttede til et ægtepar, som sad på den anden side af mit skrivebord. Der herskede bitterhed mellem dem. Jeg vidste, at deres kærlighed engang havde været varm og oprigtig. Men de havde hver især udviklet den vane at tale om den andens fejl. Uvillige til at tilgive den slags fejl, som vi alle begår, og uvillige til at glemme og

være overbærende, havde de fundet fejl ved hinanden, indtil den kærlighed, de engang havde følt, var blevet kvalt. Den var blevet til aske ved en skilsmisshed. Nu herskede der kun ensomhed og gensidige beskyldninger. Jeg er sikker på, at havde der været blot en lille smule omvendelse og tilgivelse i det pågældende forhold, ville de stadig være sammen og stadig nyde det fællesskab, som i så høj grad havde velsignet dem i deres første år i ægteskabet.

Fred ved tilgivelse

Hvis der er nogen, som i deres hjerte nærer fjendskabets giftige bryg mod et andet menneske, bønfaller jeg jer om at bede Herren om styrke til at kunne tilgive. Dette udtrykte ønske vil være det væsentligste i jeres omvendelse. Det vil måske ikke blive let, og det sker måske ikke hurtigt. Men hvis du søger det oprigtigt og fremelsker det, vil det ske. Og selv om det menneske, du har tilgivet, fortsætter med at forfølge og true dig, vil du vide, at du har gjort, hvad du kunne for at bringe en forsoning i stand. Dit hjerte vil blive opfyldt med en fred, der er uopnåelig på anden vis. Denne fred vil være hans fred, han som sagde:

"Thi tilgiver I menneskene deres overtrædelser, vil jeres himmelske Fader også tilgive jer;

men tilgiver I ikke menneskene deres overtrædelser, vil jeres Fader heller ikke tilgive jeres overtrædelser" (Matt 6:14-15).

Den fortabte søn

Jeg kender ikke nogen smukkere fortælling i al den litteratur, der er skrevet, end den, der findes i det 15. kapitel i Lukas. Det er historien om en søn, der omvender sig og om en tilgivende far. Det er historien om sønnen, som ødede sin arv bort på et tøjlesløst levned, som forkastede sin fars råd, som hånløst afviste dem, som elskede ham. Da han havde ødt alt bort, var han sulten og venneløs, og han gik i sig selv (se Luk 15:17). Han vendte tilbage til sin far, som, da han så ham langt borte, "kom løbende og faldt ham om halsen og kyssede ham" (Luk 15:20).

Jeg vil bede jer om at læse denne historie. Alle forældre burde læse den igen og igen. Den er stor nok til at kunne omfatte enhver husstand, og endog større end det, således at den kan omfatte hele menneskeheden, for er vi ikke alle fortabte sønner og døtre, som har behov for at omvende os og tage del i vor himmelske Faders tilgivende barmhjertighed og derpå følge hans eksempel?

Hans elskede Søn, vores Forløser, henvender sig til os med tilgivelse og barmhjertighed, men samtidig med at han gør dette, kræver han omvendelse. En sand og ædelmodig tilgivelsens ånd vil være en tilkendegivelse af den omvendelse som kræves. Herren

har engang sagt - og jeg citerer fra en åbenbaring givet til profeten Joseph:

“Derfor befaler jeg dig at omvende dig. Ja, omvend dig, at jeg ikke skal slå dig med min mundris, med min vrede og min harme, og dine lidelser blive svære - hvor svære ved du ikke, hvor gruelige ved du ikke, ja, hvor tunge at bære, begriber du ikke!

Thi se, jeg, Gud har lidt dette for alle, for at de, som vil omvende sig, ikke skal lide.

Men dersom de ikke vil omvende sig, må de lide ligesom jeg.

Og mine lidelser gjorde, at selv jeg, Gud, den største af alle, skælvede af smerte og blødte fra hver pore og led både på legeme og sjæl ...

Lær af mig og lyt til mine ord. Vandre i min Ånds sagtomdighed, så skal du have fred i mig“ (L&P 19:15-18, 23).

Således er budet, og således er det løfte til os fra ham, der i sin storslåede mønsterbøn tryglede: “Fader forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere” (Matt 6:9, 12).

Forbind sårene

Læg mærke til Abraham Lincolns smukke ord, som blev sagt om den frygtelige borgerkrigs tragedie: “Lad os uden had til nogen som helst, med kærlighed til alle, forbinde sårene” (I John Bartlett, *Familiar Quotation*, s. 640).

Lad os, min brødre og søstre, forbinde sårene - de mange sår, som er blevet ubetænksomme ord, forurettelser, der stædigt er blevet holdt i live, og af hævnerrige følelser. Vi har alle en lille smule af denne hævnerrige ånd i os. Heldigvis har vi alle kraften til at overvinde den, hvis vi vil iføre os “kærlighedens bånd som en kåbe, thi det er fuldkommenhedens og fredens bånd” (L&P 88:125).

“At fejle er menneskeligt, at tilgive guddommeligt” (Alexander Pope, *An Essay on Criticism*, 2:1711). Det bringer ikke fred at gå og bære gammelt nag. Der er kun fred at finde i omvendelse og tilgivelse. Det er Kristi fred, han, som sagde: “Salige er de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn” (Matt 5:9).

Fra *Stjernen*, juni 1991, s. 3-6.

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Lav en liste over ting, som du har købt for nylig. Skriv bogstavet *B* ud for hver af de ting, du har brug for. Skriv bogstavet *Ø* ud for hver af de ting, du ønskede, men ikke har brug for. Brug denne liste til at vurdere dine forbrugsvaner. Hvis du bruger for mange penge på ting, som er unødvendige, må du overveje måder, hvorpå du kan bruge dine penge klogere.
- Lav sammen med din ægtefælle et budget for en kommende periode - måske en eller to uger. Overvej at bruge eksemplet på side 32 som vejledning. Arbejd på sammen at leve inden for det budget, I har fastsat.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

BESTANDIGHED MIDT I FORANDRINGER

Præsident N. Eldon Tanner
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Det, jeg ønsker at fortælle jer i dag, er mine observationer af de konstante og fundamentale principper, der, hvis de følges, vil bringe økonomisk sikkerhed og et fredfyldt sind under *alle* økonomiske omstændigheder.

“Søg først Guds rige”

For det første vil jeg gerne opbygge et grundlag og etablere et perspektiv, inden for hvilket disse økonomiske principper skal anvendes.

En dag sagde et af mine børnebørn til mig: “Jeg har lagt mærke til dig og andre mænd med succes, og jeg har besluttet, at jeg vil opnå succes her i livet. Jeg vil interviewe så mange mænd med succes, som jeg kan, for at finde ud af, hvad der bragte dem succes. Så når du, bedstefar, ser tilbage på dit liv, hvad mener du så, er det vigtigste element i succes?”

Jeg sagde til ham, at Herren har givet den bedste opskrift, jeg kender til: “Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift” (Matt 6:33).

Nogle vil så sige, at visse mennesker, som ikke søger Guds rige først, har økonomisk succes. Det er sandt. Men Herren lover os ikke kun materiel rigdom, hvis vi først søger riget. Ud fra min egen erfaring ved jeg, at det ikke er tilfældet. Med Henrik Ibsens ord: “Penge er måske skallen af mange ting, men ikke kærnen. De giver dig føde, men ikke appe-

tit; medicin, men ikke sundhed; bekendte, men ikke venner; tjenere, men ikke trofasthed; glade dage, men ikke fred eller lykke.”

Materielle velsignelser er en del af evangeliet, hvis de opnås på den rigtige måde og med det rigtige formål. Jeg kommer i tanker om en oplevelse, præsident Hugh B. Brown havde. Som ung soldat i den første verdenskrig besøgte han en ældre ven på hospitalet. Denne ven var flere gange millionær, og nu, næsten 80 år gammel, lå han ved dødens dør. Hverken hans fraskilte hustru eller nogen af deres 5 børn brød sig nok om ham til at komme og besøge ham på hospitalet. Da præsident Brown tænkte over det, som hans ven havde mistet, “som penge ikke kunne købe” og lagde mærke til hans tragiske situation og dybden af hans beklagelige tilstand, spurgte han sin ven, hvordan han ville have forandret sin kurs gennem livet, hvis han havde været i stand til at leve det om igen.

Den gamle herre, som døde et par dage efter, sagde: “Når jeg tænker tilbage på livet, er det vigtigste og mest værdifulde, som jeg kunne have haft, men som jeg gik glip af under bestræbelserne for at skaffe mig mine millioner, den *enkle tro, som min mor havde på Gud og på sjælens udødelighed*.

. . . Du spurgte mig, hvad der er det mest værdifulde i livet? Jeg kan ikke svare dig med bedre ord end dem, digteren brugte.” Han bad præsident Brown tage en lille bog frem fra hans taske, og derfra læste han et digt med titlen “Jeg er fremmed”.

“Jeg er fremmed over for den tro, min moder lærte mig,

jeg er fremmed over for den Gud, som mildned' hendes smerte,
 jeg er en fremmed over for den trøst, som bønner bragte,
 og over for ham, som kærligt tog min døde fader til sit hjerte.
 Den store verden kaldte, og jeg svigtede for den at følge,
 men lagde i min blindhed ikke mærke til, at berømted kun er tidevandets bølge,
 og guldets rigdom kun et blændværk, som beruser sjæl og ånd.
 Jeg søgte hele livet efter ting, jeg siden vragede,
 for kamp og vundne sejre jeg belønninger modtaget har,
 men held, berømmelse og fremgang og hvad dermed følger,
 jeg bytted' gerne for den tro, der gjorde mor til den hun var.

Det var den døende mands vidnesbyrd, en mand, som var blevet født ind i kirken, men som var drevet bort fra den. Det var nødskriget fra en ensom mand, som kunne få alt, hvad penge kan købe, men som havde mistet det allervigtigste i livet for at samle sig denne verdens gods" (fra *Continuing the Quest*, s. 32-35, kursiv tilføjet).

I Mormons Bog giver profeten Jakob os et vigtigt råd om dette:

"Men førend I søger efter rigdom, søg Guds rige.

Og efter at I har fået håb i Kristus, skal I få rigdomme, om I søger dem i den hensigt at gøre godt, at klæde den nøgne, at føde den sultne, at sætte de fangne fri og at bringe den syge og nødlidende lindring" (Jakobs Bog 2:18-19, kursiv tilføjet).

Grundlaget og perspektivet er således: Vi må først søge riget, arbejde og planlægge og bruge kløgt, planlægge for fremtiden og benytte den rigdom, som vi er velsignet med, til at hjælpe med at opbygge dette rige. Når vi ledes af dette evige perspektiv og bygger på dette solide grundlag, kan vi med tillid udføre vor daglige gerning og yde vort livs arbejde, der må planlægges omhyggeligt og udføres med flid.

Det er indenfor disse rammer, jeg ønsker at forklare fem principper for økonomisk bestandighed.

Betal ærlig tiende

Bestandighed nr. 1: Betal en ærlig tiende. Jeg spekulerer ofte på, om vi forstår, at det at betale tiende ikke er at give gaver til Herren og kirken. At betale tiende er at betale en gæld til Herren. Herren er kilden til alle vore velsignelser, indbefattet selve livet.

Betaling af tiende er en befaling, en befaling med et løfte. Hvis vi adlyder den befaling, bliver vi lovet, at vi skal "have fremgang i landet". Denne fremgang består af mere end materielle goder - den kan også omfatte at kunne glæde sig over godt helbred og en klar forstand. Den omfatter også familiesolidaritet og åndelig fremgang. Jeg håber, at de af jer, som ikke i øjeblikket betaler en fuld tiende, vil stræbe efter at få tro og styrke til at gøre det. Når I opfylder denne forpligtelse over for jeres Skaber, vil I finde stor, meget stor lykke, hvis lighed kun kendes af dem, som er trofaste mod denne befaling.

Lev sparsommeligt

Bestandighed nr. 2: Brug mindre, end I tjener. Jeg har fundet ud af, at der ikke er nogen måde, hvorpå man nogen sinde kan tjene mere, end man kan bruge. Jeg er overbevist om, at det ikke er den mængde penge, man tjener, som giver den pågældende fred i sindet, men det at have kontrol over sine penge. Penge kan være en lydig tjener, men en besk arbejdsgiver. De, som former deres levestandard således, at de får en smule overskud, kontrollerer deres forhold. De, som bruger en lille smule mere, end de tjener, kontrolleres af deres forhold. De er slavebundet. Præsident Heber J. Grant sagde: "Hvis der er noget, som vil bringe fred og tilfredshed i menneskenes hjerte og i familien, så er det at sætte tæring efter næring. Og hvis der er noget, som er tyngende, nedslående og beklemmende, er det at have gæld og forpligtelser, som man ikke kan indfri" (*Gospel Standards*, saml. G. Homer Durham, s. 111).

Hemmeligheden ved at bruge mindre, end vi tjener, er meget enkel - den kaldes disciplin. Enten tidligt i livet eller sent i livet, må vi alle sammen til sidst lære at disciplinere os selv, vores trang og vore økonomiske ønsker. Hvor er den person velsignet, som lærer at bruge mindre, end han tjener, og lægger noget til side til en regnvejrsdag.

Skeln mellem behov og ønsker

Bestandighed nr. 3: Lær at skelne mellem behov og ønsker. Forbrugslyst er menneskeskabt. Det frie konkurrencesystem producerer ubegrænsede mængder af varer og tjenesteydelser for at stimulere vore ønsker om at erhverve os mere behagelighed og luksus. Jeg kritiserer ikke systemet, eller at det er muligt at få disse varer og ydelser. Jeg tænker blot på, om vort folk bruger sund dømmekraft, når de køber. Vi må lære, at offervilje er en vigtig del af vores evige disciplin.

I dette land (USA) og mange andre lande har mange forældre og børn, der er født siden den 2. verdenskrig, kun kendt til fremskridt. Mange er blevet vænnet til øjeblikkelig tilfredsstillelse af deres

ønsker. Der har været tilstrækkeligt med arbejde for alle, som var i stand til at arbejde. Det, der i går blev betragtet som luksus, anses allerede i dag for nødvendigheder.

Her er et eksempel: nemlig unge mennesker, som forventer, at de kan begynde deres ægteskab med at møblere deres lejlighed eller hus med den luksus, som deres forældre først har opnået efter mange års kamp og offervilje. Ved at ønske sig for meget for tidligt, fristes unge par til let opnåelig kredit, hvorved de kaster sig hovedkulds ud i gæld. Og det kan forhindre dem i at opnå en sådan økonomisk frihed, som gør det muligt for dem at gøre, som kirken foreslår med hensyn til anskaffelse af forråd af fødevarer og andre sikkerhedsprogrammer.

Overforbrug og dårlig økonomisk styring lægger stærkt pres på det ægteskabelige samvæksforhold. Det ser ud til, at de fleste ægteskabsproblemer stammer fra økonomiske vanskeligheder - enten utilstrækkelig indkomst til at opretholde familiens levestandard, eller dårlig styring af den indkomst, der er til rådighed.

En ung far kom til sin biskop for at få økonomisk rådgivning og fortalte denne alt for velkendte historie: "Biskop, jeg er en veluddannet ingeniør, og jeg har godt arbejde med en udmærket løn. Det er, som om jeg i hele min opdragelse er blevet belært om, hvordan man tjener penge, men ingen har nogen sinde lært mig, hvordan jeg skal styre min økonomi."

Mens vi betragter det som ønskværdigt, at enhver elev bliver undervist i forbrugeroplysning, ligger den grundlæggende uddannelse hos forældrene. Forældre kan ikke overlade denne vigtige oplæring til tilfældigheder eller helt overlade ansvaret til de offentlige skoler og læreanstalter.

En vigtig del af denne oplæring bør være at forklare, hvad gæld indebærer. For de fleste af os er der to slags økonomisk gæld - forbrugergæld og investerings- eller forretningsgæld. Forbrugergæld henviser til at købe de ting, vi bruger eller fortærer i dagligdagen, på kredit. Det er for eksempel at købe tøj, husholdningsmaskiner, møbler osv. på afbetaling. Forbrugergæld sikrer vi ved at pantsætte vores fremtidige indtjening. Det kan være overmåde farligt. Hvis vi mister vores arbejde, bliver uarbejdsdygtige eller kommer ud for alvorlige nødsituationer, får vi vanskeligheder med at leve op til vore forpligtelser. Afbetaling er den dyreste måde at købe på. Til prisen på de varer, vi køber, skal lægges tunge renter og ekspeditionsomkostninger.

Jeg er klar over, at unge familier somme tider finder det nødvendigt at købe på kredit. Men vi advarer jer mod at købe mere end det, der virkelig er nødvendigt, og til at betale jeres gæld så hurtigt,

det er muligt. Når det ligger tungt med indtægterne, bør man undgå den ekstra byrde med yderligere renteutgifter.

Investeringsgæld bør sikres fuldt ud, så den ikke kan bringe familiens sikkerhed i fare. Investér ikke med spekulation for øje. Spekulationsfeber kan udvikle sig til en rus. Mange formuer er blevet ødelagt af ukontrolleret higen efter at samle sig mere og mere. Lad os lære af den sorg, som andre har måttet gennemgå, og undgå at pantsætte vores tid, energi og almindelige helbredstilstand ved forslugen appetit efter øgede materielle goder.

Præsident Kimball har givet dette tankevækkende råd:

"Herren har velsignet os som et folk med en fremgang, der hidtil har været ukendt. De hjælpemidler og midler, der er faldet i vore hænder, er gode og nødvendige for vores gerning her på jorden. Men jeg er bange for, at mange af os er blevet overmættede med flokke og hjerde, hektarer, lader og rigdom og er begyndt at tilbede dem som falske guder, så de har fået magt over os. Har vi flere af sådanne guder, end vores tro kan holde til? Mange mennesker bruger det meste af deres tid med at arbejde på at skabe et image og omdømme, der indbefatter tilstrækkeligt med penge, pantebreve, aktier, investeringsfonds, ejendomme, kreditkort, møbler, automobiler og lignende for at *garantere* jordisk sikkerhed på fuldkommen måde gennem et forhåbentligt langt og lykkeligt liv. Glemte er imidlertid den kendsgerning, at det er vores opgave at benytte de mange rigdomskilder i vore familier og kvorummer til at opbygge Guds rige" (*Ensign*, juni 1976, s. 4).

Må jeg som et vidnesbyrd føje dette til præsident Kimballs udtalelse: Jeg kender ikke til nogen situation, hvor lykke og fred i sindet er blevet øget, i forhold til mængden af ejendom, udover rimelige ønsker og behov i familien.

Budgetér klogt

Bestandighed nr. 4: Udarbejd og lev inden for et budget. En af mine venner har en datter, som rejste fra USA til Europa som udvekslingsstudent fra BYU i et semester. Hun skrev bestandigt hjem efter flere penge. Han var så bekymret, at han telefonerede og udspurgte hende om behovet for de yderligere penge. På et punkt i samtalen forklarede datteren: "Men far, jeg kan fortælle dig, hvad hver eneste øre du har sendt mig, er blevet brugt til."

Han svarede: "Det ser ikke ud til, at du forstår mig. Jeg er interesseret i et budget - en planlægning over forbruget - ikke en dagbog over, hvad pengene er brugt til."

Måske burde alle forældre i højere grad være som faderen til en søn, der studerede på universitetet i en

anden by. Sønnen telegraferede hjem: "No mon, no fun, your son" ("Ingen penge, ingen morskab, din søn"). Faderen svarede: "How sad, too bad, your dad (Hvor trist, det er bare ærgerligt, din far)."

Det har været min erfaring efter at have interviewet mange mennesker i løbet af årene, at mange ikke har et brugbart budget og ikke har disciplineret sig selv til at leve efter dets forholdsregler. Mange mennesker har den opfattelse, at et budget berøver dem deres personlige frihed. Tværtimod er forholdet det, at folk med succes har opnået denne succes, fordi de har forstået, at et budget gør virkelig økonomisk frihed mulig.

Budgettering og finansiell styring behøver ikke at være særlig kompliceret eller tidsrøvende. Der fortælles en historie om en emigrantfar, som opbevarede sine udestående fordringer i en skotøjsæske, sine regninger på et spyd og sine kontante penge i kasseapparatet.

"Jeg kan ikke forstå, hvordan du kan drive din forretning på den måde," sagde hans søn. "Hvordan ved du, hvor meget din fortjeneste er?"

"Søn," svarede forretningsmanden, "da jeg gik i land i New York, havde jeg kun de bukser, jeg gik og stod i. I dag er din søster lærerinde, din bror er læge, og du er bogholder. Jeg har en bil, et hus og en god forretning. Alt er betalt. Så hvis du lægger det hele sammen og fratrækker bukserne, så har du min fortjeneste."

Kloge finansielle rådgivere underviser i, at der er fire forskellige elementer ved ethvert godt budget. *Først* og fremmest skal der skaffes mulighed for de grundlæggende nødvendigheder som mad, tøj osv.; for det *andet* for hjemmets behov; for det *tredje* en reserve til brug i nødsituationer i form af opsparede midler, sygeforsikring og livsforsikring; og for det *fjerde* en klog investering og et forrådsprogram for fremtiden.

Må jeg komme med en kommentar til to af disse elementer. Intet synes så sikkert som det usikre i vor tilværelse. Med stigende lægeomkostninger er sygeforsikring den eneste måde, de fleste familier (i USA) kan sikre sig mod udgifter i tilfælde af alvorlige ulykker, sygdom og barnefødsler, især når fødsler giver anledning til uforudsete komplikationer. Livsforsikring sørger for fortsatte indtægter, når forsørgeren dør for tidligt. Enhver familie bør sørge for passende syge- og livsforsikringer.

Når disse fundamentale krav er opfyldt, bør vi ved nøjsom levevis regelmæssigt spare op for at skabe midler til investering. Det er min erfaring, at kun få mennesker har været heldige med investeringer, hvis de ikke først har udviklet vanen at spare op regelmæssigt. Det kræver disciplin og kritisk bedømmelse. Der er mange måder at investere på. Mit eneste råd er, at man skal være klog i valget af sine investeringsrådgivere. Vær sikker på, at de er din tilid værdig, ved at de selv har foretaget tilfredsstillende investeringer.

Vær ærlig

Bestandighed nr. 5: Vær ærlig i alle økonomiske forhold. Idealet ærlighed bliver aldrig umoderne. Det gælder alt, hvad vi gør. Som ledere og medlemmer af kirken bør vi være selve indbegrebet af ærlighed.

Brødre og søstre, med disse fem principper har jeg prøvet at skitsere, hvad der kan kaldes det rigtige mønster for styring af økonomi og ressourcer.

Jeg håber, at enhver af os kan drage nytte ved anvendelsen deraf. Jeg bærer vidnesbyrd om, at de er sande, og at denne kirke og det værk, vi er engageret i, er sandt.

Fra en tale, holdt af præsident Tanner ved velfærdsmødet ved Kirkens oktoberkonference i 1979 (se *Den danske Stjerne*, maj 1979, s. 12-18).

Budget fra _____ til _____
 dato dato

INDKOMST	PLANLAGT	FAKTISK
Løn eller gage efter skat		
Anden indkomst		
Indkomst i alt		
UDGIFTER	PLANLAGT	FAKTISK
Tiende		
Andre kirkeydelser		
Langtidsopsparing		
Opsparing til nødsituationer		
Mad		
Termin eller husleje		
Vand, varme og elektricitet		
Transport		
Afbetaling på gæld		
Forsikringer		
Udgifter til medicin og behandling		
Tøj		
Andet		
Andet		
Andet		
Udgifter i alt		

DEL B
FORÆLDRES ANSVAR
FOR AT STYRKE FAMILIEN

“BØRN ER EN GAVE FRA HERREN”

9

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Forpligt dig til at tilbringe personlig tid sammen med hvert af dine børn eller med et barn i din udvidede familie. Mens du taler med hvert barn, skal du forsøge at lære noget nyt om hans eller hendes interesser, behov og udfordringer.
- Brug tid til at tale med din ægtefælle om jeres børn. Tænk over hvert barns stærke sider og udfordringer. Find ud af, hvad I kan gøre for at imødekomme hvert barns behov.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

DYREBARE BØRN, EN GAVE FRA GUD

Præsident Thomas S. Monson
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Fra Matthæusevangeliet erfarer vi, at da Jesus og hans disciple var kommet ned fra Forklarelsens bjerg, gjorde de holdt ved Galilæa og kom siden til Kapernaum. Disciplene spurgte Jesus: “Hvem er den største i Himmeriget?”

Han kaldte et lille barn hen til sig, stillede det midt iblandt dem og sagde:

‘Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.

Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget;

og den, der tager imod et sådant barn i mit navn, tager imod mig.

Men den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb.”¹

Jeg synes, at det er meget sigende, at Jesus elskede disse små, som for ikke så længe siden havde forladt forudtilværelsen for at komme til jorden. Børn, dengang som nu, velsigner os, vækker vores kærlighed og tilskynder os til gode gerninger.

Er det derfor noget under, at digteren Wordsworth skriver således om vores fødsel: “Gennem skyer af herlighed kommer vi fra Gud, som er vort hjem”?²

De fleste af disse små kommer til forældre, som ivrigt afventer deres ankomst. Fædre og mødre, som glæder sig over at tage del i det mirakel, som vi kal-

der fødsel. Intet offer er for stort, ingen smerte for slem, ingen ventetid for lang.

Det er intet under, at vi rystes, når vi hører en nyhed fra en by i USA, hvor “en lille nyfødt pige, som var pakket ind i en papirpose og smidt i en container, er under observation på et hospital. Barnet klarer sig godt. ‘Hun er et smukt, sundt barn,’ sagde en talsmand fra hospitalet i onsdags. Politiet sagde, at spædbarnet blev opdaget, da nogle renovationsarbejdere tømte containerens indhold ud bag i skraldevognen og så, at der var noget, som bevægede sig mellem affaldet. Myndighederne søger efter moderen.”

Det er vores højtidelige pligt, vores dyrebare privilegium - ja, vores hellige mulighed - at byde de børn, som beriger vores liv, velkommen i vore hjem og vore hjerter.

Vore børn har tre klasseværelser, som er vidt forskellige. Jeg taler her om klasseværelset i skolen, klasseværelset i Kirken og det klasseværelse, som kaldes hjemmet.

Skolens klasseværelse

Kirken har altid haft stor interesse i almen uddannelse og opmuntrer sine medlemmer til at deltage i forældremøder og andre aktiviteter, der skal medvirke til at forbedre vore børns uddannelse.

Der er intet vigtigere aspekt af den almene undervisning end læreren, som har mulighed for at elske, undervise og inspirere ivrige drenge og piger og unge mænd og unge kvinder. Præsident David O. McKay sagde: “Undervisning er det ædlestehverv i verden. Hjemmets bevarelse og renhed samt nationens sikkerhed og fortsættelse hviler på en god uddan-

nelse af de unge. Forældre giver barnet mulighed for at leve; læreren giver barnet mulighed for at leve et godt liv.³ Jeg er forvisset om, at vi vil anerkende deres store betydning og vigtige opgave ved at sikre dem de nødvendige faciliteter, de bedste bøger og en løn, der afspejler vores taknemlighed og tillid.

Enhver af os husker med glæde sin barndoms lærere. Min musiklærerinde i skolen hed Miss Sharp. Hun formåede at indgyde sine elever en kærlighed til musikken og lærte os at identificere de enkelte musikinstrumenter og deres lyde. Jeg kan tydeligt huske den påvirkning, som Miss Ruth Crow, der underviste i sundhed, ydede. Skønt det var under den store depression, sørgede hun for, at hver eneste elev i sjette klasse kom til skoletandlægen. Hun undersøgte personligt hver elevs tandhygiejne og sørgede for at alle elever blev tilmeldt tandpleje, enten via private eller offentlige midler. Da miss Burkhaus, som underviste os i geografi, trak verdenskortet ned og med pegepinden viste os nationernes hovedstæder og fortalte om hvert lands særkender, sprog og kultur, drømte jeg ikke om, at jeg en dag skulle besøge disse lande og folk.

O, hvor har vores børn dog stor gavn af lærere, som opmuntrer deres ånd, skærper deres intellekt og motiverer dem i deres livsførelse!

Kirkens klasseværelse

Klasseværelset i kirken følger en nødvendig dimension til hvert barns og unge menneskes uddannelse. Her kan hver eneste lærer få de unge til at stræbe opad, når de lytter til hendes undervisning og fornemmer hendes vidnesbyrds påvirkning. I Primary, Søndagsskolen, til Unge Pigers og Det Aronske Præstedømmes møder kan velforbredte lærere, som er kaldet ved Herrens inspiration, røre hvert enkelt barn eller ungt menneske og tilskynde alle til at søge "... visdom i de allerbedste bøger, søg efter kundskab ved læsning og ved tro."⁴ Et opmuntrende ord her og en åndelig tanke dér kan påvirke et dyrebart liv og efterlade et uudslætteligt indtryk på en udødelig sjæl.

Ved en festmiddag for mange år siden sad vi ved siden af præsident og søster Harold B. Lee. Præsident Lee sagde til vores teenagedatter Ann: "Herren har velsignet dig med et kønt ansigt og en smuk krop. Hold dit indre lige så smukt som dit ydre, så vil du blive velsignet med sand lykke." Denne storslåede lærer gav Ann en inspireret rettesnor til vor himmelske Faders celestiale rige.

Den ydmyge og inspirerede lærer i Kirkens klasseværelse kan indgyde sine elever en kærlighed til skrifterne. Ja, læreren kan ikke alene bringe de fordums apostle og verdens Frelser ind i klasseværelset, men også ind i vores børns hjerte, sjæl og sind.

Det klasseværelse, der kaldes hjemmet

Det måske vigtigste klasseværelse af dem alle er det, der kaldes hjemmet. Det er i hjemmet, at vi danner vores holdninger, vores inderste livsopfattelse. Det er i hjemmet, at håbet næres eller knuses. Vores hjem er vores livs laboratorium. Det, som vi gør der, bestemmer vores livs kurs, når vi forlader hjemmet. I sin bog *The Road to Confidence* skriver dr. Stuart E. Rosenberg: "Trods alle nye opfindelser og moderne bekvemmeligheder, moder og strømninger er der endnu ingen, der har eller som nogensinde vil opfinde en tilfredsstillende erstatning for ens egen familie."⁵

Et lykkeligt hjem er en himmel på forskud. Præsident George Albert Smith spurgte: "[Ønsker] vi, at vore hjem skal være lykkelige[?] Hvis vi gør det, så lad dem altid være bønnens, taksigelsens og taknemlighedens hjem."⁶

Til tider fødes børn her i jordelivet med fysiske eller mentale handicap. Uanset hvor gerne vi end ville, er det ikke altid muligt at finde ud af, hvorfor eller hvordan den slags går til. Jeg har stor respekt for de forældre, som uden at kny tager et sådant barn i deres arme og byder det velkomment og yder et ekstra offer og viser større kærlighed til et af vor himmelske Faders børn.

En sommer så jeg oppe i familielejren Aspen Grove en mor, der tålmodigt madede sin teenagedatter, der var blevet handicappet ved fødslen og derfor var helt afhængig af sin mor. Moderen holdt sin datters hoved i ro, mens hun gav hende den ene skefuld mad efter den anden og gav hende vand at drikke. Stille tænkte jeg ved mig selv: *I 17 år har denne mor betjent sin datter på alle mulige måder uden at tænke på sit eget velbefindende, sin egen fornøjelse eller sin egen mad. Må Gud velsigne sådanne mødre, sådanne fædre og sådanne børn. Og det gør han!*

Børns uskyld

Forældre overalt har indset, at de stærkeste følelser i verden ikke fremkaldes af store kosmiske begivenheder eller af fremragende romaner eller historiebøger, men derimod af forældre, der kigger på deres sovende barn.

Når man gør det, erindrer man sandheden i Charles M. Dickinsons ord:

*De er hjertets og hjemmets små guldklumper!
De er som Guds engle i forklædning
Med kjortler, der stumper
Guds herlighed ses klart i deres øjne.
Disse små sjæle fra Himmelens rige
Har gjort mig så glad og så mild
Jeg forstår nu, hvordan Jesus kunne sige,*

*At Guds rige er rent som et barn.*⁷

I vores daglige omgang med børn opdager vi, at de er hurtigt opfattende og ofte kan udtrykke dybe sandheder. Charles Dickens, som skrev *Et juleeventyr*, illustrerede denne kendsgerning, da han beskrev den ydmyge familie Cratchit, som samledes omkring en fattig, men med længsel ventet julemiddag. Faderen Bob vendte hjem med sin svagelige søn Lille Tim på skuldrene. Lille Tim “gik med krykke og hans lemmer stivedes af med jernskinner.” Bobs hustru spurgte ham: “Hvordan har Lille Tim opført sig?”

“Så godt som en engel,” svarede Bob, “ja, bedre end det. Han bliver eftertænksom af at sidde så meget for sig selv, og han tænker på de særeste ting. På vejen hjem fortalte han mig, at han håbede, at folk så ham i kirken, fordi han var krøbling. De kunne have godt af her i julen at tænke på, hvem det var, der fik lamme tiggere til at gå og gjorde blinde seende.”⁸

Selv sagde Charles Dickens: “Jeg elsker disse småfolk, og det er ikke at kimse ad, når de, der så nylig kom fra Gud, elsker os.”

Børn udtrykker deres kærlighed på originale og opfindsomme måder. På min fødselsdag for nogen tid siden gav en dejlig lille pige mig et hjemmelavet kort, og nede i konvolutten havde hun lagt en lille legetøjshængelås, som hun holdt meget af, og som hun mente, at jeg ville blive glad for at få som gave.

“Noget af det smukkeste i verden er at se et barn give noget væk. Hvad som helst. Et barn giver dig verden. Det åbner verden for dig, som var det en bog, du aldrig har været i stand til at læse. Men når det skal finde en gave, er det altid en eller anden absurd lille ting, limet skævt på et stykke papir ... en engel, der ligner en klovn. Et barn har så lidt at give af, fordi det ikke aner, at det allerede har givet dig alt.”⁹

Så meget betød Jennys gave også for mig.

Børn synes begavet med en urokkelig tro på deres himmelske Fader og hans evne og ønske om at besvare deres søde, små bønner. Det er min personlige erfaring, at når et barn beder, så lytter Gud.

Lad mig fortælle om en oplevelse som Barry Bonnell og Dale Murphy havde, mens de spillede professionelt for baseballklubben Atlanta Braves. De er begge omvendt til Kirken. Dale Murphy blev i sin tid døbt af Barry Bonnell.

“Der fandt en begivenhed sted i 1978, som Barry beskriver som ‘livsændrende’. Han var ude i en krise og klarede sig meget dårligt rent sportsligt. Det fik ham til at være hård ved sig selv, og han havde det meget skidt. Han havde egentlig ikke lyst til at tage med på hospitalet, da Dale Murphy bad ham om

det, men han gjorde det alligevel. Der traf han Ricky Little, som var en af Atlanta Braves trofaste fans. Drengen led af leukæmi. Man så tydeligt, at Ricky var døende. Barry havde et inderligt ønske om at sige noget trøstende, men intet syntes passende. Til sidst spurgte han, om der var noget, de kunne gøre. Drengen tøvede, og så spurgte han, om de hver især ville slå en homerun for ham under den næste kamp. Barry sagde [sener]: ‘Det var ikke noget vanskeligt krav for Dale, der faktisk slog to homeruns den aften, men jeg havde ikke slået en homerun hele den sæson. Men så fyldtes jeg af en varm følelse, og jeg fortalte Ricky, at han kunne regne med os.’ Den aften slog Barry sin eneste homerun i den sæson.”¹⁰ Et barns bøn var blevet besvaret, et barns ønske var blevet opfyldt.

Behov for tryghed

Hvis bare alle børn havde kærlige forældre, trygge hjem og omsorgsfulde venner, så ville deres verden være vidunderlig. Men desværre er ikke alle børn så rigt velsignet. Nogle børn ser deres fædre gennemprygge deres mødre, mens andre selv bliver udsat for overgreb. Hvilken fejhed, hvilken afstumpethed, hvilken skam!

Hospitaler overalt modtager disse småfolk, som er forslåede og skrammede og som ledsages af gennemskuelige løgne om, at barnet “busede ind i en dør” eller “faldt ned af trappen”. Disse løgnere, der mishandler små børn, skal en dag høste konsekvenserne af deres beskidte handlinger. Det tavse, sårede, krænkede barn, der har været udsat for vold eller incest, skal have hjælp.

En dommer skrev engang i et brev til mig: “Seksuelle overgreb mod børn er en af de mest forkvaklede, ødelæggende og demoraliserende forbrydelser i et civiliseret samfund. Der er en uhyggelig stigning i antallet af anmeldte tilfælde af fysiske, psykiske og seksuelle overgreb mod børn. Vores retssale fyldes med eksempler på denne afskyelige adfærd.”

Kirken tolererer ikke en sådan afskyelig og ond adfærd. Vi fordømmer i de skarpeste vendinger en sådan behandling af Guds dyrebare børn. Lad børnene blive reddet, plejet, elsket og behandlet. Lad gerningsmanden blive stillet for retten og holdt ansvarlig for sine handlinger og modtage professionel hjælp, så han kan ophøre med en sådan ugudelig og djævelsk adfærd. Når I eller jeg er bekendt med en sådan adfærd og ikke griber ind for at hindre den, bidrager vi til problemet. Vi gør os til medskyldige. Vi må lide en del af straffen.

Jeg håber ikke, at jeg har talt for hårdt, men jeg elsker disse små, og jeg ved, at Herren også elsker

dem. Der findes ikke nogen mere gribende beretning om denne kærlighed end beskrivelsen af, hvordan Jesus velsignede børnene i 3 Nephi. Der berettes om, hvordan Jesus helbredte de syge, underviste folket og bad til vor himmelske Fader for dem. Men lad mig nu citere de dejlige ord:

“[Jesus] tog deres små børn, det ene efter det andet, og velsignede dem og bad til Faderen for dem.

Og da han havde gjort det, græd han atter;

og han talte til mængden og sagde til dem: Se jeres små.

Og da de hævede blikket mod himlene for at se, da så de himlene åbne, og de så engle stige ned fra himlen, som om de var omgivet af ild ... og englene betjente dem.”¹¹

Man kan spørge sig selv: *Sker sådan noget i dag?* Lad mig fortælle jer en dejlig beretning om en bedstemor og en bedstefar, der var på mission for længe siden, og om hvordan deres lille barnebarn blev velsignet. Missionærbedstefaderen skrev:

“Min hustru, Deanna, og jeg tjener i øjeblikket som missionærer i Jackson i Ohio. En af de største bekymringer, vi havde, da vi tog imod missionærkaldelsen, var vores familie. Vi kunne ikke være hos dem, når de havde problemer.

Kort før vi skulle af sted på mission, skulle vores lille barnebarn, R.J., som var to og et halvt år gammel, igennem en operation, der skulle rette hans skælvende øje. Hans mor bad mig om at tage med dem, fordi R.J. og jeg er rigtig gode venner. Operationen gik godt, men R.J. græd både før og efter operationen, fordi ingen fra familien måtte komme med ind på operationsstuen, og han var bange.

Et halvt år senere, mens vi stadig var på mission, skulle R.J. have opereret sit andet øje. Hans mor ringede og udtrykte sit ønske om, at jeg kunne være hos dem under denne operation. Men afstanden og missionærkaldelsen afholdt mig fra at være hos ham. Deanna og jeg fastede og bad om, at Herren ville trøste vores barnebarn under operationen.

Kort efter at operationen var overstået, ringede vi og fik at vide, at R.J. havde husket sin tidligere operation, og derfor ville han ikke væk fra sine forældre. Men så snart han kom ind på operationsstuen, faldt han til ro. Han lagde sig på operationsbordet, tog brillerne af og gennemførte operationen med stoisk ro. Vi var meget taknemlige. Vore bønner var blevet besvaret.

Nogle dage senere ringede vi og spurgte vores datter, hvordan det gik med R.J. Han havde det fint, og hun fortalte os denne lille hændelse: Om eftermiddagen efter operationen vågnede R.J. og fortalte sin mor, at bedstefar var der under operationen. Han sagde: ‘Bedstefar var der og ordnede det hele.’ Herren havde nemlig fået narkoselægen til at se ud som bedstefar i drengens øjne, men hans bedstefar og bedstemor var på mission 2900 km derfra.”

Din bedstefar har måske ikke været ved din side, R.J., men du var med i hans bønner og i hans tanker. Du blev holdt i Herrens hænder og velsignet af vor Fader.

Mine kære brødre og søstre, må børnenes latter glæde vore hjerter. Må børnenes tro trøste vore sjæle. Må børnenes kærlighed tilskynde os til at gøre godt. “Sønner er en gave fra Herren.”¹² Må vor himmelske Fader altid velsigne disse dejlige sjæle, disse Mesterens særlige venner.

Fra *Liahona*, juni 2000, s. 3-9.

NOTER

1. Matthæus 18:1-6.
2. “Ode: Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood.”
3. *Gospel Ideals*, s. 436.
4. Lære og Pagter 88:118.
5. *The Road to Confidence*, s. 121.
6. I Conference Report, apr. 1944, s. 32.
7. Fra *The Children i Best-Loved Poems of the LDS People*, red. Jack M. Lyon m.fl., s. 21.
8. *A Christmas Carol and Cricket on the Hearth* (n.d.), s. 50-51.
9. Margaret Lee Runbeck, *Bits & Pieces*, 20. sep. 1990.
10. James L. Ison, *Mormons in the Major Leagues*, s. 21.
11. 3 Nephi 17:21-24.
12. Salmerne 127:3.

FADERENS OG MODERENS HELLIGE ROLLE

10

DEL 1: FADERENS ROLLE

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Gennemgå faderens og moderens rolle, som forklaret i det syvende afsnit af "Familien: En proklamation til verden" (se side iv). Beslut dig bønssomt til, hvordan du vil anvende disse råd i dit hjem, samt hvad du vil gøre for at følge dem.
- Skriv et brev til din far eller en af dine bedstefædre.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

TIL FÆDRENE I ISRAEL

Præsident Ezra Taft Benson
Kirkens 13. præsident

Kære brødre, jeg er taknemmelig for at være her sammen med jer i denne dejlige forsamling af Guds præstedømme. Jeg beder om, at Herrens ånd vil være med mig og jer, mens jeg taler om et meget vigtigt emne. I aften vil jeg gerne tale til fædrene, som er forsamlede her og alle andre steder i kirken, om deres hellige kaldelse.

Jeg håber, at I unge mænd også vil høre godt efter, eftersom I er ved at forberede jer til i fremtiden at blive fædre i Kirken.

En evig kaldelse

Fædre, I har en evig kaldelse, som I aldrig kan blive afløst fra. Hvor vigtige kaldelser i kirken end er, så gælder de ifølge sagens natur kun for en vis periode, hvorpå I afløses på behørig vis. Men en fars kaldelse er evig, og dens vigtighed spænder over tid og rum. Det er en kaldelse, der gælder for tid og al evighed.

Præsident Harold B. Lee sagde så sandt: "I (fædre), husk nu, at det vigtigste af Herrens værk, som I nogensinde kommer til at udføre, er det arbejde, I udfører inden for jeres eget hjemms vægge. Hjemmeundervisningen, biskoprådets arbejde og andre pligter i kirken, er alt sammen vigtigt, men det vigtigste arbejde foregår inden for jeres hjemms vægge" (*Styrkelse af hjemmet*, s. 9).

Hvad er da en fars særlige ansvar inden for sit hjemms hellige vægge? Lad mig nævne to fundamentale ansvar, som enhver far i Israel har.

Sørg for de materielle behov

For det første er det jeres hellige ansvar at dække jeres families materielle behov.

Herren har klart defineret forsørgerens rolle - nemlig at forsørge og opdrage retskafne efterkommere. I begyndelsen var det Adam, og ikke Eva, der fik befaling om at arbejde for brødet i sit ansigts sved.

Apostlen Paulus gav ægtemænd og fædre denne advarsel: "Men hvis nogen ikke sørger for sine slægtninge, især da for sine husfæller, har han fornægtet troen, ja, er værre end en vantro" (1 Tim 5:8).

I begyndelsen af kirkens historie gav Herren specielt mændene til opgave at forpligte sig til at forsørge deres koner og børn. I januar 1832 sagde han: "Og atter, sandelig siger jeg jer: Enhver, der er nødsaget til selv at forsørge sin familie, skal gøre det, og han skal ingenlunde miste sin krone, og han skal arbejde i kirken" (L&P 75:28). Tre måneder senere sagde Herren: "Kvinder kan gøre krav på at blive forsørget af deres mænd, indtil disse borttages" (L&P 83:2). Det er en hustru og mors guddommelig ret at blive forsørget. Mens hun passer og plejer børnene i hjemmet, skal hendes mand tjene til familiens ophold, således at det er muligt for hende at passe sine børn.

I et hjem, hvor manden er arbejdsdygtig, forventes det, at han er forsørgeren. Somme tider hører vi om mænd der, på grund af de økonomiske tilstande, mister deres arbejde og forventer at deres koner skal forlade hjemmet for at arbejde, selv om manden er i stand til at arbejde og forsørge sin familie. I sådanne tilfælde beder vi indtrængende mændene om at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at deres hustru kan blive hjemme og passe børnene, mens han fortsat forsørger sin familie efter bedste evne, selv om så

det arbejde, han kan få, måske ikke er ideelt, og familiens økonomi bliver strammere.

Behovet for en uddannelse og materielle goder retfærdiggør heller ikke udsættelsen af at få børn, fordi konen skal arbejde for at forsørge familien.

Præsident Kimballs råd

Jeg husker det råd, vores kære profet, Spencer W. Kimball, gav gifte studerende, da han sagde: "Jeg har fortalt titusinder af unge mennesker, at når de er blevet gift, må de ikke vente med at få børn til de er færdige med at læse og har fået opfyldt deres timelige ønsker ... De skal leve normalt sammen og lade børnene komme ...

Jeg kender intet skriftsted," fortsatte præsident Kimball, "som giver unge hustruer myndighed til at holde igen med at få børn, så de kan gå på arbejde, mens deres mænd læser. Der er tusindvis af ægtemænd, som selv har arbejdet sig gennem skolen og samtidig har forsørget deres familie" ("*Marriage Is Honorable*", i *Speeches of the Year 1973, 1974*, s. 263).

En mors rolle i hjemmet

Brødre i præstedømmet, jeg vil til stadighed understrege vigtigheden af, at mødre bliver hjemme og passer, plejer og lærer deres børn retfærdighedens principper.

På mine rejser rundt om i Kirken har jeg fået den fornemmelse, at langt de fleste sidste dages hellige mødre oprigtigt ønsker at følge dette råd. Men vi ved, at der somme tider er mødre, som arbejder uden for hjemmet på deres mænds opfordring, eller fordi han simpelthen forlanger det. Det er ham, der ønsker disse bekvemmelighedsgoder, som de kan købe for den ekstra indtægt. Brødre, det er ikke alene familien, der lider under dette, men jeres egen åndelige udvikling og fremgang lider også under det. Jeg vil gerne sige til jer alle sammen, at Herren har overdraget jer ansvaret for at forsørge jeres familier på en sådan måde, at jeres hustru kan opfylde sin rolle som mor i hjemmet.

Familiens beredskab er mere påkrævet i dag

Fædre - der er en anden vigtig side ved det at dække sin families materielle behov, og det er jeres indsats for at sikre jeres familie i tilfælde af en uforudset ulykke. Det har længe været et velfærdsprincip at sørge for, at familien er beredt. Det er endnu vigtigere i dag end nogensinde.

Jeg spørger jer oprigtigt - har I sørget for, at jeres familie har et års forråd af mad, tøj og, dersom det er muligt, brændsel? Åbenbaringen om at producere og oplagre fødevarer kan være lige så nødvendig for vort timelige velfærd i dag, som det var for folk på Noas tid at gå om bord i arken.

Sørger I også for ikke at leve over evne - men at klare jer med jeres indtægt og spare lidt op?

Er I ærlige over for Herren, når I betaler jeres tien-de? Efterlevelsen af denne guddommelige lov bringer både åndelige og materielle velsignelser.

Ja, brødre - I har som fædre i Israel et stort ansvar for at dække jeres families materielle behov og have de nødvendige forsyninger i tilfælde af uforudsete ulykker.

Sørg for åndelig ledelse

For det andet har I det hellige ansvar at være jeres families åndelige leder.

I en pjece, som De tolv's Råd udgav for nogle år siden, kan vi læse følgende: "En familiefar er en leder, den mest betydningsfulde leder. Det har altid været sådan. Med din evige ledsagerskes bistand og rådgivning og opmuntring præsiderer du i hjemmet" (*Fædre, betragt jer selv*, s. 9).

Men til denne præsiderende stilling hører vigtige pligter. Vi hører somme tider om mænd, selv i Kirken, der tror, at når de er hjemmets overhoved, så har de ret til at spille en overordnet rolle og tillader sig at diktere og stille krav til deres familie.

Apostlen Paulus sagde at "en mand er sin hustrus hoved, *ligesom* Kristus er kirkens hoved" (Ef 5:23; kursiv tilføjet). Det er det forbillede, vi skal følge i vores rolle som præsiderende i hjemmet. Vi ser ikke Frelseren lede Kirken med en barsk og uvenlig hånd. Vi ser ikke Frelseren behandle sin kirke med manglende respekt eller ligegyldighed. Vi ser ikke Frelseren benytte sig af tvang til at gennemføre sin vilje. Intet sted ser vi, at Frelseren gjorde andet end noget, der opbygger, opløfter, trøster og ophøjer Kirken. Kære brødre, jeg siger helt nøgternt til jer - Han er det forbillede, som vi skal følge, når vi leder vores familie åndeligt.

Det gælder især i forholdet til jeres hustru.

Elsk jeres hustru

Med hensyn til dette giver apostlen Paulus også et meget smukt råd. Han siger simpelthen: "I mænd! elsk jeres hustruer, ligesom Kristus elskede kirken" (Ef 5:25).

I en sidste dages åbenbaring har Herren også talt om denne forpligtelse. Han sagde: "Du skal elske din hustru af hele dit hjerte og holde dig til hende og ingen anden" (L&P 42:22). Så vidt jeg ved er der kun én til, som vi i skrifterne har fået befaling om at elske af hele vort hjerte, og det er Guds selv. Tænk på, hvad det betyder!

Denne form for kærlighed kan I vise jeres hustru på mange måder. Først og fremmest er der intet ud over Gud, der kommer før jeres hustru i jeres liv -

ikke arbejdet, ikke fritidsbeskæftigelser, ikke hobbyer. Jeres hustru er jeres kostbare og evige ledsager - jeres medarbejder.

Hvad betyder det at elske nogen af hele sit hjerte? Det betyder at elske med alle sine følelser og at give sig fuldstændig hen. Når du elsker din hustru af hele dit hjerte, vil du selvfølgelig heller ikke hverken nedværdige, kritisere, finde fejl ved eller misbruge hende i ord, ved sur opførsel eller handling.

Hvad vil det sige at "holde sig til hende"? Det betyder at holde sig nær hende, være loyal og trofast over for hende, at kommunikere med hende og give udtryk for sin kærlighed til hende.

Kærlighed betyder hensyntagen til hendes følelser og behov. Hun ønsker at blive lagt mærke til og værdsat. Hun ønsker at få at vide, at du synes, at hun er smuk og tiltrækkende og betyder noget for dig. Kærlighed betyder at prioritere hendes velbefindende og selvagtelse højt i dit liv.

Du bør være taknemmelig, fordi hun er mor til dine børn og dronning i dit hjem, fordi hun har valgt at passe huset og børnene - for at hun vil føde, pleje, elske og oplære dine børn - den ædleste kaldelse af alle.

Ægtemænd - anerkend din hustrus intelligens og hendes evner til at råde dig som en rigtig medarbejder, med hensyn til familiens planer, aktiviteter og budget. Lad være med at være nærmed med din tid eller dine midler.

Giv hende mulighed for at udvikle sig intellektuelt, følelsesmæssigt og socialt såvel som åndeligt.

Brødre, husk at kærlighed kan tilføres næring og udvikle sig ved små tilkendegivelser. Blomster ved særlige lejligheder er vidunderligt, men det samme er din villighed til at hjælpe til med opvasken, med at skifte bleer, med at tage dig af et grædende barn om natten, og forlade tv'et eller avisen for at hjælpe til med middagen. Det er de stille måder at sige "jeg elsker dig" på med vore gerninger. Disse små anstrengelser giver så rigt udbytte.

Den samme kærlige præstedømmeledelse gælder over for børnene såvel som over for hustruen.

En fars rolle i hjemmet

Mødre spiller en vigtig rolle som husets hjerte, men det mindsker på ingen måde faderens - hjemmets overhoveds - ansvar for at forsørge, oplære og elske sine børn.

Du har, som dit hjemms patriark, et alvorligt ansvar for at påtage dig ledelsen i arbejdet med jeres børn. Du må hjælpe med til at skabe et hjem, hvor Herrens ånd kan bo. Det er din opgave at lede hele familielivet. Du skal tage aktiv del i opstillingen af familieregler og opdragelsen.

Dit hjem bør være midtpunktet for din families fred og glæder - et anker for dem. Et barn må bestemt ikke være bange for sin egen far - især ikke en far, der bærer præstedømmet. De er en fars pligt at gøre sit hjem til et lykkeligt og dejligt sted at være. Det kan ikke lade sig gøre, hvis der er mundhuggerier, skænderier, strid og uretfærdig adfærd. En retfærdig far over sin store indflydelse ved at være et eksempel, disciplinere og oplære, ved at forsørge og elske sine børn - alt sammen nødvendigt for deres åndelige velfærd.

Sørg for åndeligt lederskab

Lad mig med kærlighed i mit hjerte til Israels fædre give 10 forslag til, hvordan fædre kan lede deres børn åndeligt:

1. Giv jeres børn velsignelser (en fars velsignelse). Døb og bekræft jeres børn. Ordinér jeres sønner i præstedømmet. Det bliver åndelige højdepunkter i jeres børns liv.
2. Led personligt familiebønner, daglig læsning i skriften og ugentlige familieaftener. Jeres personlige engagement viser jeres børn, hvor vigtige disse ting virkelig er.
3. Deltag i Kirkens møder sammen som familie, når som helst det er muligt. Din ledelse af familiens gudsyndelse er nødvendig for dine børns åndelige velfærd.
4. Gå ud sammen med dine børn, alene hver for sig. Tag på familieture - lejr og udflugter, deltag i skoleprogrammer og så videre. Det betyder utrolig meget, at far er der.
5. Skab familietraditioner i forbindelse med ferier og udflugter. Sådanne minder vil dine børn aldrig nogen sinde glemme.
6. Tal regelmæssigt med dine børn under fire øjne. Lad dem tale om det, de har lyst til. Lær dem om evangeliets principper. Lær dem om sande værdier. Fortæl dem, at du elsker dem. Den tid, du tilbringer alene sammen med dine børn, viser dem, hvad du sætter højest.

7. Lær dine børn at arbejde, og vis dem værdien af at arbejde hen imod et værdigt mål. Opret missionsnæringsparinger og uddannelsesopparinger for dine børn, så ser børnene, hvad deres far synes er vigtigst.

8. Opelsk interessen for god musik, kunst og litteratur i hjemmet. Et hjem, der har en ophøjet ånd og skønhed, vil være til velsignelse for børnene i al evighed.

9. Hvis afstanden til templet tillader det, så besøg regelmæssigt templet sammen med din hustru. Så vil dine børn bedre forstå betydningen af tempelægteskab, tempelpagter og evige familier.

10. Lad dine børn se din glæde og tilfredshed ved at arbejde i Kirken. Det kan smitte af på dem, så også de får et ønske om at arbejde i Kirken, og de vil elske Guds rige.

Din vigtigste kaldelse

Kære ægtemænd og fædre i Israel - I kan gøre så utrolig meget for jeres families frelse og ophøjelse! I har et så vigtigt ansvar.

Glem ikke jeres hellige kaldelse som far i Israel - det er jeres vigtigste kaldelse i tid og al evighed - en kaldelse, som I aldrig kan blive afløst fra.

Må I altid dække det materielle behov for jeres børn, og må I med jeres evige ægtefælle ved jeres side, opfylde jeres hellige ansvar som jeres hjemms åndelige leder.

Fra en tale, holdt af præsident Benson ved præstedømmemødet ved Kirkens oktoberkonference i 1987 (se *Stjernen*, jan. 1988, s. 44-50).

FADERENS OG MODERENS HELLIGE ROLLE

11

DEL 2: MODERENS ROLLE

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- I familieproklamationen står der, at "fædre og mødre [er] forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere" (se side iv i denne studievejledning). Gennemgå sammen med din ægtefælle præsident Ezra Taft Bensons 10 forslag til fædre på side 41-42 i denne studievejledning og hans 10 forslag til mødre på side 45-47. Drøft måder, hvorpå I kan arbejde sammen og støtte hinanden i disse ansvar.
- Skriv et brev til din mor eller en af dine bedste mødre.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

"FORDI HUN ER MOR"

Ældste Jeffrey R. Holland
De Tolv Apostles Kvorum

Hyldest til mødre

Nogle linjer, som tilskrives Victor Hugo, lyder:

"Hun brækkede brødet over i to dele og gav dem til sine børn, som grådigt spiste dem. 'Hun gemte ikke noget til sig selv,' brummede sergenten.

'Fordi hun ikke er sulten,' sagde en soldat.

'Nej,' sagde sergenten, 'fordi hun er mor.'"

I et år, hvor vi fejrer den tro og det mod, som udvist af dem, der foretog den krævende rejse gennem Iowa, Nebraska og Wyoming, vil jeg gerne udtrykke en hyldest til vor tids modstykker til de pionermødre, som passede på, bad for og alt for ofte begravede deres børn langs ruten. Til de kvinder, der i dag kan høre mig, og som så inderligt ønsker at blive mødre, og som ikke er det, siger jeg, at ved jeres og vores tårer på grund af dette, vil Gud en gang i fremtiden indgyde håb i fortvivlede hjerter.¹ Som profeter har sagt utallige gange fra denne talerstol, vil ingen velsignelse blive holdt tilbage fra de trofaste, selv om de velsignelser måske ikke kommer lige med det samme.² I mellemtiden glæder vi os over, at kaldet til at tage os af børnene ikke kun gælder vores eget afkom.

Selv om jeg nu taler om mødre, vil jeg i denne forbindelse ikke glemme at nævne fædrenes vigtige rolle, især i dag hvor faderløsheden i hjemmene af nogle betragtes som "vor tids største sociale pro-

blem."³ Faktisk kan faderløshed også være et problem i de hjem, hvor der er en far, der så at sige kun tager del i familiens liv pr. fjernbetjening. Men det må vente til en senere tale til præstedømmet. I dag vil jeg hylde de moderhænder, der har hvilet på barnets vugge, og som ved at undervise deres børn i retfærdighed spiller en meget vigtig rolle i Herrens hensigter med os i dette liv.

Jeg vil her gerne gentage Paulus' ord, da han skrev og roste Timotheus' "oprigtige tro . . . som allerede din mormor Lois og din mor Eunike havde."⁴ "Fra barnsben kender du De hellige Skrifter,"⁵ sagde Paulus. Vi takker for alle de mødre og bedstemødre, som har lært disse sandheder fra sig, mens børnene var små.

Ofre ydet af unge mødre

Når jeg taler om mødre, vil jeg især rose og opmuntre *unge* mødre. En mors arbejde er hårdt og går alt for ofte ubemærket hen. De år, hvor børnene er små, er ofte den tid, hvor enten mand eller hustru - eller begge - stadig uddanner sig eller også er manden ved at udvikle sine evner som forsørger. Deres økonomi svinger dagligt mellem lavvande til ingenting. Hjemmet er som regel udsmykket i en af to elegante stilarter - Frelsens Hærs genbrugsstil eller klassisk Mudderkonestil. Hvis de har en bil, kører den på tyndslidte dæk og tom tank. Men udmattelse er nok det største problem for en ung mor, der skal op og amme eller trøste et barn, der er ved at få tænder. Det er i de år, at mødre yder mere med mindre søvn og giver mere til andre uden selv at få noget, end nogen anden gruppe på noget andet tidspunkt i

livet. Det kan derfor ikke undre nogen, at de sorte rande under deres øjne til tider er på størrelse med staten Rhode Island.

Det er derfor ironisk, at det ofte er den søster, vi gerne vil kalde - eller har brug for - til at tjene i war-dets og stavens hjælpeorganisationer. Det er forståeligt nok. Hvem ville ikke gerne nyde godt af disse kommende Lois'ers og Eunike'ers eksemplariske indflydelse? Men tænk jer om, alle sammen. Husk på, at familien har den højeste prioritet, især i de formative år. Alligevel finder unge måder, hvorpå de kan tjene trofast i Kirken, ligesom andre tjener og styrker dem og deres familier.

Gør jeres bedste i disse travle år, men hvad I end gør, så glæd jer over den enestående rolle, I har fået, som gør, at himlen sender engle til at våge over jer og jeres små. Ægtemænd - især ægtemænd - såvel som kirkeledere og venner bør være hjælpsomme, opmærksomme og kloge. Husk på, at "alt har en tid, for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt."⁶

Mødre, vi anerkender og værdsætter jeres "tro i hvert et fodtrin." I skal vide, at det er umagen værd, både dengang, i dag og i al evighed. Og hvis I af en eller anden årsag må yde denne tapre indsats alene uden jeres ægtemand ved jeres side, vil vores bønner for jer være endnu mere inderlige, og vi vil være endnu mere opsat på at række jer en hjælpende hånd.

Mødre deltager i Guds værk

En ung mor skrev for nylig til mig og fortalte, at hendes bekymringer stammede fra tre forskellige kilder. Den ene var, at når hun hørte taler om sidste dages hellige mødre, så bekymrede hun sig ofte, fordi hun følte, at hun ikke levede op til forventningerne eller kunne overskue opgaven. For det andet følte hun, at verden forventede, at hun skulle lære sine børn at læse, skrive, udsmykke hjem, tale latin, regne og bruge Internettet, alt sammen inden den lille kunne sige noget så almindeligt som "gugu". For det tredje syntes hun ofte, at folk talte ned til hende, som regel uden at ville det, fordi de råd og de komplimenter, hun fik, ikke syntes at genspejle den mentale indsats, det åndelige og følelsesmæssige slid, de lange nætter og lange dages opslidende krav, som til tider er nødvendige, mens hun stræber efter og ønsker at blive den mor, som Gud ønsker, at hun skal være.

Men, skrev hun, der var én ting, som holdt hende oppe. Jeg citerer: "Men selv i de værste stunder, selv når jeg græder lidt over det hele, *ved jeg inderst inde, at jeg udfører Guds værk.* Jeg ved, at jeg ved at være mor har et evigt partnerskab med ham. Jeg er dybt rørt over at vide, at det, der betyder mest for Gud, er

at være forælder, selv om nogle af hans børn volder ham sorg.

Det er den forståelse, " siger hun, "jeg søger at erindre mig på de uundgåelige svære dage, hvor det hele virker så overvældende. Måske er det netop vores uformåenhed og ængstelse, der tilskynder os til at anråbe ham og øger hans mulighed for at hjælpe os. Måske håber han i det skjulte, at vi vil være ængstelige og vil bede ham ydmygt om hjælp. Så tror jeg, at han kan undervise børnene direkte gennem os uden at vi hindrer ham. Jeg holder meget af den tanke, og den giver mig håb," slutter hun. "Hvis jeg lever retskaffent for min himmelske Fader, kan han måske uhindret vejlede vores børn. Og så bliver det bogstaveligt hans gerning og herlighed."⁷

Jeres børn vil kalde jer velsignede

I lyset af dette brev står det klart, at de store sorte rande på størrelse med Rhode Island ikke kun stammer fra bleskift og børnepasning, men også fra en del søvnløse nætter, brugt på at ransage sjælen og bede om hjælp til at opdrage disse børn til det, som Gud ønsker de skal blive. En sådan hengivenhed og beslutsomhed rører mig dybt, og jeg vil i Herrens navn sige til alle jer mødre, at I er vidunderlige. I klarer det fantastisk fint. Selve den kendsgerning, at I har fået overdraget et sådant ansvar er et evigtvarende bevis på den tillid, som jeres himmelske Fader har til jer. Han ved, at det at føde et barn ikke straks gør jer alvidende. Hvis I og jeres ægtemænd vil stræbe efter at elske Gud og efterleve evangeliet; hvis I vil bede om Helligåndens vejledning og trøst, som loves de trofaste; hvis I vil besøge templet og begge indgå de helligste pagter, som en mand og en kvinde kan indgå i denne verden; hvis I vil vise andre, deriblandt jeres børn, den samme omsorg, barmhjertighed, overbærenhed, som I ønsker, at himlen skal vise jer; hvis I vil gøre jeres bedste for at være de bedste forældre, I kan være, så har I gjort alt, hvad der er menneskeligt muligt og alt, hvad Gud forventer af jer.

Af og til vil et barns eller barnebarns beslutning volde jer sorg. Af og til vil forventninger ikke straks blive indfriet. Det er enhver mors og fars bekymring. Selv den elskede og meget vellykkede far, præsident Joseph F. Smith, bad: "O Gud, lad mig ikke miste mine egne."⁸ Det er alle forældres bøn og alle forældres frygt. Men ingen, der vedbliver med at prøve og bede, har svigtet. I har al mulig ret til at få opmuntring og vide, at jeres børn i den sidste ende vil velsigne jeres navn på lige fod med de generationer af kvindelige aner, som har delt jeres håb og frygt.

I viderefører den storslåede tradition, som begyndtes af Eva, menneskehedens mor, der forstod, at hun og Adam måtte falde, for at "menneskene

kunne blive til”⁹ og der kunne blive lykke. I viderefører Saras og Rebekkas tradition, uden hvem vi ikke havde haft de vidunderlige patriarkalske løfter, som blev givet til Abraham, Isak og Jakob til velsignelse for os alle. I viderefører traditionen fra Lois, Eunike og de 2000 unge krigeres mødre. I viderefører Marias tradition, hun, der blev udvalgt og forudordineret før verden blev skabt til at bære og føde Guds Søn. Vi takker jer alle, deriblandt også vore egne mødre, og siger jer, at der i denne verden ikke findes noget mere vigtigt end at tage så aktivt del i Guds gerning og herlighed at tilvejebringe dødelighed og jordisk liv for hans sønner og døtre, så de kan modtage udødelighed og evigt liv senere i det celestiale rige.

Stol altid på Frelseren

Når I har søgt Herren i sagtmødighed og ydmyghed i hjertet og, som en mor udtrykte det, ”har hamret på himlens port for at bede om, trygle om, ja, kræve vejledning og visdom og hjælp til at magte denne vidunderlige opgave,” så vil porten blive slået op, og I vil modtage evighedens tilskyndelser og hjælp. Gør krav på verdens Frelseres løfter. Bed om forsoningens balsam, når noget plager jer eller jeres børn. Vær vis på, at med tro ordner alt sig, på trods af jer, eller måske snarere takket være jer.

I kan ikke klare det på egen hånd, men I får hjælp. Himlens og jordens Herre er parat til at vel-

signe jer - han, som beslutsomt går ud efter det vildfarne får, fejrer grundigt for at finde den tabte mønt og evigt venter på den fortabte søns hjemkomst. I virker for andres frelse, og derfor bliver I styrket, hjulpet, gjort større og bedre, end I nogensinde har været, når I gør en hæderlig indsats, uanset hvor svage I af og til føler, at den er.

Husk som mødre altid på dette: ”I kan ikke være kommet så vidt uden ved Kristi ord med urokkelig tro på ham, idet I helt forlader jer på hans fortjenester, som er i stand til at frelse.”¹⁰

Stol på ham. Stol inderligt på ham. Stol altid på ham. Og stræb ”fremad med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb.”¹¹ I udfører Guds værk. I gør det godt. Han velsigner jer, og han vil velsigne jer, selv - nej, *især* - når jeres dage og nætter er mest krævende. Ligesom til kvinden, der anonym, sagtmødig, ja, måske endda tøvende og fløv, kæmpede sig gennem skaren for bare at røre ved kvasten på Mesterens kappe, vil Kristus også sige til de kvinder, som gør sig bekymringer, er rådvilde eller græder på grund af deres ansvar som mødre: ”Vær frimodig, datter, din tro har frelst dig.”¹² Og den vil også frelse jeres børn.

Fra en tale, holdt af ældste Holland ved Kirkens aprilkonference i 1997 (se *Stjernen*, juli 1997, s. 34-36).

NOTER

1. ”Nu Israels Genløser,” <i>Salmer og sange</i>, nr. 5; se også 3 Nephi 22:1. 2. Se Joseph Fielding Smith, <i>Lærdomme om frelse</i>, 2:70-71; Harold B. Lee, <i>Ye Are the Light of the World: Selected Sermons and Writings of President Harold B. Lee</i>, s. 292 og Gordon B. Hinckley, <i>Stjernen</i>, juli 1991, s. 68-71. 3. Tom Lowe, ”Fatherlessness: The Central Social Problem of Our Time,” Claremont Institute Home Page Editorial, januar 1996. 4. 2 Timotheus 1:5.	5. 2 Timotheus 3:15. 6. Prædikerens Bog 3:1. 7. Personlig korrespondance. 8. Joseph F. Smith, <i>Evangeliske lærdomme</i>, s. 389. 9. 2 Nephi 2:25. 10. 2 Nephi 31:19. 11. 2 Nephi 31:20. 12. Matthæus 9:22.

TIL ZIONS MØDRE

Præsident Ezra Taft Benson
Kirkens 13. præsident

Mødre i Zion, jeres gudgivne rolle er så vital for jeres egen ophøjelse og for jeres families frelse og ophøjelse. Et barn har mere brug for en mor end for alt det, penge kan købe. At tilbringe tid med jeres børn er den største af alle gaver.

Med stor kærlighed til mødrene i Zion vil jeg nu foreslå ti konkrete måder, hvorpå vore mødre kan anvende tiden med deres børn effektivt.

Vær ved alle skilleveje. Tag for det første tid til at være ved skillevejene, når jeres børn enten kommer eller går - når de går i skole eller kommer hjem, når de går i byen, og når de kommer hjem, og når de tager venner med hjem. Vær der ved skillevejen, uanset om jeres børn er 6 eller 16 år. I Ordsprogenes Bog læser vi: ”En uopdragen dreng gør sin mor skam” (Ordsp 29:15). Blandt de største problemer i vores samfund er de millioner af nøglebørn, som dagligt kommer hjem til tomme huse uden opsyn fra de udearbejdende forældre.

Vær en rigtig ven. For det andet skal I, mødre, tage tid til at være rigtige venner med jeres børn. Lyt til

jerens børn, lyt rigtig til dem. Tal med dem, grin og lav sjov med dem, syng med dem, leg med dem, græd med dem, giv dem et knus og giv dem ærligt ment ros. Ja, tilbring ofte uforstyrret tid alene med hvert barn. Vær en rigtig ven med jeres børn.

Læs for jeres børn. Mødre, brug for det tredje tid til at læse for jeres børn. Læs helt fra vuggen for jeres sønner og døtre. Husk digterens ord:

Måske har du meget jordisk gods;
kister med smykker og guld tilhører dig,
men rigere end mig kan du aldrig blive -
jeg havde en mor, der læste op for mig.
(Strickland Gillian, "The Reading Mother").

Du vil så kærlighed til god litteratur og især til skrifterne, hvis du regelmæssigt vil læse for dine børn.

Bed sammen med jeres børn. Afse for det fjerde tid til at bede med jeres børn. Familiebøn, under faderens ledelse, bør finde sted morgen og aften. Lad jeres børn mærke jeres tro, når I nedkalder Himlens velsignelser over dem. Med en omskrivning af Jakobs ord: "En [mors] bøn formår meget, stærk som den er" (Jakobs Brev 5:16). Lad jeres børn deltage i familiens bønner og selv bede deres personlige bønner og glæd jer over deres henrivende ord til deres Fader i Himlen.

Afhold ugentlig familieaften. Afse for det femte tid til en meningsfyldt familieaften hver uge. Deltag sammen med jeres mand, som præsiderer, i en åndelig og opløftende familieaften hver uge. Lad børnene være aktivt involveret. Undervis dem i korrekte principper. Gør dette til en af jeres bedste familietraditioner. Husk på det vidunderlige løfte, som præsident Joseph F. Smith fremsatte, da familieaftenen oprindeligt blev præsenteret for Kirken: "Hvis de hellige adlyder dette råd, lover vi, at store velsignelser vil følge. Kærligheden i hjemmet og lydigheden mod forældrene vil vokse. De unge i Israel vil udvikle tro i hjertet og få kraft til at tage kampen op mod ondskabens påvirkninger og fristelser, som belejrer dem" (i James R. Clark, red., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bd., 1965-1975, 4:339). Dette vidunderlige løfte gælder stadig i dag.

Vær sammen ved måltiderne. For det sjette, tag tid til at være sammen ved måltiderne så tit som muligt. Det er en udfordring, når børnene bliver større, og de får mere travlt. Men glade samtaler, beretninger om dagens planer og aktiviteter og fremragende undervisningsmuligheder opstår ved måltiderne, fordi mødre og fædre og børnene gør en indsats for det.

Læs dagligt i skrifterne. Afse for det syvende tid til dagligt at læse i skrifterne sammen som familie. Personlig læsning i skriften er vigtig, men familiens læsning i skriften er livsvigtig. Familien vil især ved

at læse sammen i Mormons Bog bringe en større åndelighed ind i hjemmet, og det vil give både forældre og børn styrke til at modstå fristelse og til at have Helligånden som deres stadige ledsager. Jeg lover jer, at Mormons Bog vil forandre jeres familieliv.

Gør noget som familie. Brug for det ottende tid til at gøre noget sammen som familie. Gør familieudflugter, skovture, fødselsdage og rejser til gode oplevelser, der skaber minder. Overvær som familie så vidt muligt altid arrangementer, hvor et familiemedlem er involveret, som fx skolekomedier, sportskampe, taler eller optrædender. Overvær kirkemøder sammen, og sid sammen som familie, når I kan. Mødre, som hjælper familien med at bede og lege sammen, vil hjælpe familien til at blive sammen, og de vil velsigne deres børns liv for evigt.

Undervis jeres børn. Mødre, afse for det niende tid til at undervise jeres børn. Grib mulighederne for at undervise. Det kan ske når som helst i løbet af en dag - ved et måltid, i uformelle situationer eller på fastsatte tidspunkter sammen; det kan ske ved fodenden af sengen, når dagen er forbi, eller på en gåtur sammen en tidlig morgenstund. Mødre, I er jeres børns bedste lærere. Overlad ikke dette dyrebare ansvar til daginstitutioner eller babysittere. En mors kærlighed og bønssomme omsorg for sine børn er de vigtigste ingredienser, når hun skal undervise sine egne.

Undervis børnene i evangeliets principper. Lær dem, at det kan betale sig at være god. Lær dem, at der ingen trykthed er i at synde. Lær dem at elske Jesu Kristi evangelium og giv dem et vidnesbyrd om dets guddommelighed.

Lær jeres sønner og døtre ærbarhed og lær dem at respektere mandighed og kvindelighed. Undervis jeres børn i seksuel renhed, passende standarder ved dating, tempelægteskab, missionering og betydningen af at acceptere og ære kirkekaldelser.

Belær dem om værdien af arbejde og betydningen af en god uddannelse.

Belær dem om vigtigheden af den rette form for underholdning herunder passende film og videoer, musik, bøger og blade. Tal om farerne ved pornografi og narkotika, og belær dem om værdien af at leve rent.

Ja, mødre, undervis jeres børn i evangeliet i jeres eget hjem, ved jeres eget bord. Det er den mest effektive undervisning, jeres børn nogensinde vil få. Dette er Herrens måde at undervise på. Kirken kan ikke undervise, så godt som I kan. Det kan skolen ikke. Det kan daginstitutionen ikke. Men det kan I, og Herren vil støtte jer. Jeres børn vil for evigt huske jeres belæringer, og når de bliver gamle, vil de ikke vige fra dem. De vil kalde jer velsignede - i sandhed deres englemor.

Mødre, denne form for himmelsk undervisning fra en mor tager tid - meget tid. Det kan ikke gøres effektivt på deltid. Det skal foregå konstant for at frelse og ophøje jeres børn. Det er jeres guddommelige kaldelse.

Elsk jeres børn inderligt. Det tiende og sidste punkt, mødre - tag jer tid til inderligt at elske jeres børn. En mors betingelsesløse kærlighed svarer næsten til en Kristuslignende kærlighed.

Her er en smuk hyldest fra en søn til sin mor: "Jeg husker ikke meget om hendes holdning til politik eller hendes anseelse blandt andre; og jeg mindes ikke hendes tanker om børneopdragelse, kost og racisme. Det væsentligste, som trænger sig frem gennem mange års tætte krat, er, at hun elskede mig. Hun holdt af at ligge på græsset sammen med mig og fortælle historier eller løbe omkring og lege skjul med os børn. Hun gav mig altid knus. Og jeg elskede det. Hun smilede altid. For mig var hendes ansigt som Guds og alle de saligprisninger, som helgener beretter om ham. Og synger! Af alle behagelige følelser i mit liv kan intet sammenlignes med henrykkelsen ved at kravle op på hendes skød og falde i søvn, mens hun rokkede frem og tilbage i sin gynge-

stol og sang. Når jeg tænker på det, så spekulerer jeg på, om den moderne kvinde med alle hendes meninger og planer forstår, hvilken enorm faktor hun er, når hendes barn skal formes til medgang og modgang. Jeg spekulerer på, om hun forstår, hvor meget ren kærlighed og opmærksomhed betyder i et barns liv."

Mødre, jeres teenage-børn har også brug for den samme kærlighed og opmærksomhed. Det virker lettere for mange mødre og fædre at udtrykke og vise deres kærlighed til deres børn, når de er små, men langt sværere, når de bliver ældre. Arbejd på dette med en bøn i hjertet. Der er ikke behov for en generationskløft. Og nøglen er kærlighed. Vore unge behøver kærlighed og opmærksomhed, ikke eftergivenhed. De har brug for sympati og forståelse, ikke ligegyldighed fra mødre og fædre. De har brug for forældrenes tid. En mors venlige undervisning og hendes kærlighed og tillid til en teenagesøn eller -datter kan bogstaveligt talt frelse dem fra en ond verden.

Fra en tale, holdt af præsident Benson ved en fireside for forældre den 22. februar 1987.

UNDERVIS BØRN VED EKSEMPEL OG BELÆRING

12

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Tænk over dine børns eller børnebørns, niecers og nevøers eller andre børns behov. Planlæg lejligheder til at undervise disse børn ved dine handlinger og ord.
- Gennemgå materialet om undervisning af familien, som findes i *Undervisning - Den største kaldelse* (36123 110), side 127-143, og *Familievejledning* (31180 110), side 3-7. Hvis du er gift, kan du læse og drøfte dette materiale med din ægtefælle.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikler. Hvis du er gift, så læs og drøft dem med din ægtefælle.

DEN STØRSTE UDFORDRING I VERDEN - AT VÆRE GODE FORÆLDRE

Ældste James E. Faust
De Tolv Apostles Kvorum

At være forælder er en guddommelig kaldelse

Jeg føler mig tilskyndet til at drøfte et emne, som jeg har valgt at kalde den største udfordring i verden. Det drejer sig om privilegiet og ansvaret for at være gode forældre. Om dette emne er der lige så mange meninger, som der er forældre, og alligevel er der kun få, som hævder, at de kender alle svarene. Jeg er bestemt ikke en af dem.

Det er min opfattelse, at der er flere fremragende unge mænd og piger blandt os lige nu end på noget andet tidspunkt i mit liv. Det forudsætter, at de fleste af disse dejlige unge mennesker kommer fra gode hjem og har omhyggelige og gode forældre. Og alligevel føler selv de mest bevidste forældre, at de har gjort nogle fejl. Engang gjorde jeg noget tankeløst, og jeg husker min mor udbød: "Hvad har jeg gjort forkert?"

Herren har befalede: "Opdrag jeres børn i lys og sandhed" (L&P 93:40). Jeg mener, at ingen menneskelig indsats har større betydning.

At være far eller mor er ikke kun en stor udfordring, det er en guddommelig kaldelse. Man må helleg sig den indsats. Præsident David O. McKay udtalte, at forældreværdigheden er "den største opgave, der er betroet mennesket" (*The Responsibility of Parents to Their Children*, pjeces, s. 1).

Skab et vellykket hjem

Mens få menneskelige udfordringer er større end det at være gode forældre, er der også kun få ting, som giver større muligheder for glæde. Der er da bestemt intet vigtigere i denne verden end at forbedre vore børn på at blive gudfrygtige, lykkelige, hæderlige og produktive. Forældre vil ikke finde nogen mere tilfredsstillende lykke end den, at deres børn ærer dem og deres principper. Det er det herligste ved at være forældre. Johannes vidnede: "Jeg har ingen større glæde end at høre, at mine børn lever i sandheden" (3 Joh 1:4). Efter min mening kræver undervisning og opdragelse af børn mere intelligens, intuitiv forståelse, ydmyghed, styrke, visdom, åndelighed, udholdenhed og hårdt arbejde end nogen anden udfordring, vi kan møde i livet. Det gælder især, når de moralske grundvolde af ære og sømmelighed nedbrydes omkring os. For at have et lykkeligt hjem må der undervises i værdier, der må være regler, der må være standarder, og der må være ufravigelige principper. Mange samfund yder ikke forældrene megen støtte i at undervise og ære moralske værdier. En række kulturer er faktisk ved at blive uden værdier, og mange unge i disse samfund er ved at blive kyniske hvad angår moral.

Når samfund stort set er fordærvet og har mistet dets moralske identitet og så mange hjem er splittede, er det bedste håb at være mere opmærksom på og yde en større indsats i undervisningen af den næste generation - vore børn. For at gøre dette må vi først styrke børnenes primære lærere. De vigtigste af dem er forældrene og andre medlemmer af familien, og de bedste omgivelser bør være i hjemmet. Vi må

på en eller anden måde forsøge endnu mere på at gøre vore hjem stærkere, så de vil stå som tilflugtssteder imod den usunde og gennemtrængende rådenskab omkring os. Harmoni, lykke, fred og kærlighed i hjemmet kan bidrage til at give børn den nødvendige indre styrke til at klare livets udfordringer. Barbara Bush, præsident George Bushs hustru, sagde for nogle måneder siden til dimittenderne fra Wellesley College:

“Uanset hvilken æra, uanset tiderne, vil ét aldrig forandres: Fædre og mødre, hvis I får børn, må de komme først. I må læse for jeres børn, og I må give jeres børn knus, og I må elske jeres børn. Jeres succes som familie, vor succes som samfund afhænger ikke af, hvad der sker i Det Hvide Hus, men af hvad der sker i jeres hjem” (*Washington Post*, 2. juni 1990, s. 2).

For at være en god far eller mor kræves det, at forældre tilsidesætter mange af deres egne behov og ønsker til fordel for deres børns behov. Som en følge af dette offer udvikler bevidste forældre en ædel karakter og lærer at praktisere de uselviske sandheder, som Frelseren selv underviste i.

Jeg respekterer umådeligt enlige forældre, som kæmper og ofrer og forsøger imod næsten umenneskelige odds at holde sammen på familien. De bør æres og hjælpes i deres heltemodige indsats. Men enhver mors eller fars opgave er langt lettere, når der er to fungerende forældre i hjemmet. Ofte kræver og tager børn begge forældres styrke og visdom.

Hvor ofte har I familiebøn?

For nogle år siden blev biskop Stanley Smoot interviewet af præsident Spencer W. Kimball. Præsident Kimball spurgte: “Hvor ofte har I familiebøn?”

Biskop Smoot svarede: “Vi forsøger at have familiebøn to gange om dagen, men i gennemsnit klarer vi ca. en.”

Præsident Kimball kommenterede: “Tidligere var det måske i orden at holde familiebøn en gang om dagen. Men fremover vil det ikke være nok, hvis vi skal frelse vore familier.”

Jeg spekulerer på, om afholdelse af familieaften på en uformel og uregelmæssig måde i fremtiden vil være nok til at ruste vore børn med tilstrækkelig moralsk styrke. I fremtiden vil uregelmæssig familiestudium af skriften måske være utilstrækkeligt til at bevæbne vore børn med den nødvendige moral til at modstå det moralske forfald i omgivelserne, som de vil leve i. Hvor i verden vil børn lære om kyskhed, retskaffenhed, ærlighed og grundlæggende menneskelig sømmelighed, hvis ikke i hjemmet? Disse værdier vil selvfølgelig blive forstærket i kirken, men forældres undervisning er mere konstant.

Forældre skal være eksempler

Når forældre forsøger at belære deres børn om at undgå fare, er det urimeligt, hvis forældrene siger til deres børn: “Vi har erfaring og ved, hvordan verden fungerer, så vi kan gå nærmere afgrunden end I kan.” Forældres hykleri kan gøre børn kyniske og vantro over for det, de lærer i hjemmet. Når forældre fx ser film, som de forbyder deres børn at se, forminskes forældres troværdighed. Hvis børn forventes at være ærlige, må forældrene være ærlige. Hvis børn forventes at være retskafne, må forældre være retskafne. Hvis du forventer, at dine børn er hæderlige, må du være hæderlig.

Blandt andre værdier, som børn bør belæres om, er respekt for andre, begyndende med barnets egne forældre og egen familie; respekt for andres symboler på tro og andres fædrelandskærlighed; respekt for lov og orden; respekt for andres ejendom; respekt for myndighed. Paulus minder os om, at børn først og fremmest “lærer at leve gudfrygtigt inden for deres egen familie” (1 Tim 5:4).

Disciplinering af børn

En af de vanskeligste udfordringer for forældre er at udøve passende disciplin over for deres børn. Børneopdragelse er individuel. Hvert eneste barn er anderledes og enestående. Noget, der virker hos en, virker måske ikke hos en anden. Jeg ved ikke, hvem der er tilstrækkelig klog til at sige, om disciplinen er for streng eller for eftergivende, bortset fra børnenes forældre, som elsker dem mest. Det er et spørgsmål om forældrenes bønssomme afgørelse. Det bagvedliggende princip må bestemt være, at disciplinering af børn skal være motiveret mere af kærlighed end af straf. Brigham Young rådede: “Hvis du nogensinde anmodes om at irettesætte en person, så irettesæt ikke mere end den balsam, du har i dig, kan læge” (*Journal of Discourses*, 9:124-125). Vejledning og disciplin er imidlertid bestemt en uundværlig del af børneopdragelse. Hvis forældre ikke disciplinerer deres børn, vil det offentlige disciplinere dem på en måde, som forældrene ikke vil bryde sig om. Uden disciplin vil børnene hverken respektere hjemmets eller samfundets regler.

En væsentlig hensigt med disciplin er at lære lydighed. Præsident David O. McKay har sagt: “Forældre fejler, når de ikke lærer deres børn lydighed; hvis hjemmet ikke udvikler lydighed, så vil samfundet kræve det og få det. Det er derfor bedre, at hjemmet med dets venlighed, sympati og forståelse opdrager barnet frem for hjerteløst at overlade det til den brutale og usympatiske disciplin, som samfundet vil påtvinge, dersom hjemmet ikke allere-

de har opfyldt sin forpligtelse" (*The Responsibility of Parents to Their Children*, s. 3).

Lær børnene at arbejde

En væsentlig del af det at lære børn at være disciplinerede og ansvarlige er at lære dem at arbejde. Mens vi vokser op, er mange som manden, der sagde: "Jeg elsker arbejde; det fascinerer mig. Jeg kan sidde og se på det i timevis" (Jerome Klapka Jerome, i *The International Dictionary of Thoughts*, J.G. Ferguson Publishing Co., 1969, s. 782). Igen er de bedste lærere i princippet om at arbejde forældrene selv. Arbejde blev for mig en glæde, da jeg i begyndelsen arbejdede ved siden af min far, bedstefar, onkler og brødre. Jeg er sikker på, at jeg var en større irritation end hjælp, men minderne er gode og erfaringerne værdifulde. Børn er nødt til at lære ansvarlighed og uafhængighed. Afser forældrene selv tid til at vise og demonstrere og forklare, så børnene med Lehis ord lærer "at handle for sig selv og ikke lade sig påvirke"? (2 Nephi 2:26).

Luther Burbank, en fremtrædende amerikansk havebrugsekspert, har sagt: "Hvis vi ikke passede bedre på vore planter, end vi gør på vore børn, ville vi nu leve i en jungle af ukrudt" (i *Elbert Hubbard's Scrap Book*, s. 227).

Særlige udfordringer for forældre

Børn nyder også godt af moralsk frihed, hvorved vi alle får lejlighed til at gøre fremskridt, vokse og udvikle os. Denne frihed tillader imidlertid også, at børn følger det alternative valg med selvished, spild, egen nytte og selvødelæggelse som resultat. Børn giver ofte udtryk for dette valg, når de er meget små.

Lad forældre, der har været omhyggelige, kærlige og interesserede og har efterlevet retfærdighedens principper efter bedste evne, finde trøst i, at de er gode forældre på trods af nogle af deres børns handlinger. Børn har også selv et ansvar for at lytte, adlyde og, når de er undervist, tage ved lære. Forældre er ikke altid ansvarlige for alle deres børns dårlige opførsel, fordi de ikke kan sikre, at børnene opfører sig pænt. Enkelte børn kan belaste selv Salomos visdom og Jobs tålmodighed.

Der er ofte en særlig udfordring for de forældre, der er velstående eller alt for eftergivende. På en måde kan børn i sådanne omstændigheder holde deres forældre som gidsler ved at tilbageholde deres støtte til forældrenes regler, medmindre forældrene indvilliger i børnenes krav. Ældste Neal A. Maxwell har sagt: "De, der gør for meget for deres børn, vil hurtigt indse, at de ikke kan gøre noget med deres børn. For mange børn gøres der så meget, at de næs-

ten er helt *ødelagte*" (aprilkonferencen 1975). Det synes at være den menneskelige natur, at vi ikke fuldt ud værdsætter materielle ting, som vi ikke selv har tjent til.

Der er en vis ironi i, at nogle forældre er så bekymrede for, om deres børn accepteres og er populære hos deres jævnaldrende; og samtidig frygter de samme forældre, at deres børn gør noget af det, deres jævnaldrende gør.

Hjælp børnene med at gøre gode værdier til en del af dem selv

Generelt set er de børn, som beslutter sig til og har viljen til at afholde sig fra narkotika, alkohol og sex uden for ægteskabet, dem, der har overtaget de høje standarder hjemmefra, som deres forældre følger. Ved vanskelige beslutninger er det langt mere sandsynligt, at de følger deres forældres principper frem for deres jævnaldrendes eksempel eller mediernes leg med ord, som forherliger forbrug af spiritus, sex uden for ægteskabet, ægteskabsbrud, uærlighed og andre laster. De er som Helamans 2.000 unge mænd, der "var blevet fortalt af deres mødre, at dersom de ikke tvivlede, ville Gud udfri dem" fra døden (Alma 56:47). "Og de fortalte, hvad deres mødre havde sagt og sagde: Vi tvivler ikke på, at vore mødre vidste det" (Alma 56:48).

Det, der cementerer forældres undervisning og værdier hos deres børn, synes at være en fast tro på Guddommen. Når denne tro bliver en del af selve deres sjæl, har de indre styrke. Af alt det vigtige, der skal læres, hvad bør forældre så undervise i? Skriften fortæller os, at forældre skal undervise deres børn i "tro på Kristus, den levende Guds Søn, og om dåb og den Helligånds gave" og "i læren om omvendelse" (L&P 68:25). Disse sandheder skal der undervises i i hjemmet. De kan ikke læres i offentlige skoler og ej heller fremmes af regeringer eller samfundet. Selvfølgelig kan Kirkens programmer hjælpe, men den mest effektive undervisning finder sted i hjemmet.

Tusindvis af kærlighedstråde

Forældrenes undervisning behøver ikke være kunstfærdig, dramatisk eller voldsom. Vi lærer dette af den store Lærer. Charles Henry Parkhurst har sagt:

"Den fuldkomne skønhed ved Kristi liv skyldes kun den ekstra skønhed af små uanseelige handlinger - at tale med kvinden ved brønden, at vise den rige unge mand den skjulte ambition, som var gemt i hans hjerte, og som holdt ham ude af Himmerige; at undervise en lille flok disciple i at bede; at tænde et bål og stege fisk for at hans disciple kunne få morgenmad; at vente på dem, da de kom i land efter en

nats fiskeri - kolde, trætte og modløse. Alt dette fører os elegant ind til den virkelige kvalitet og egenskab ved Kristi interesse, så præcis, så indgående, så engageret i det små, så optaget af de små enkeltheder" ("Kindnes and Love", i *Leaves of Gold*, s. 177).

Og således er det også at være forældre. De små ting er betydningsfulde og vævet ind i familiens vægtæppe af tusind tråde bestående af kærlighed, tro, disciplin, ofre, tålmodighed og arbejde.

Pagtens børn

Der findes nogle store åndelige løfter, som kan hjælpe trofaste forældre i denne kirke. Børn i den evige pagt gives til forældre i kraft af guddommelige

forjættelser til deres trofaste forfædre, som ædelt overholdt deres pagter. De pagter, forældrene har overholdt, vil blive ihukkommet af Gud. Børnene kan derved blive modtagere og arvinger til disse store pagter og forjættelser. Det skyldes, at de er pagtens børn (se Orson F. Whitney, i Conference Report, apr. 1929, s. 110-111).

Må Gud velsigne de kæmpende, ofrende og hæderlige forældre i denne verden. Må han især erindre de pagter, der overholdes af trofaste forældre blandt vort folk og våge over disse børn i pagten.

Fra en tale, holdt af ældste Faust ved Kirkens oktoberkonference i 1990 (se *Stjernen*, jan. 1991, s. 31-33).

ET BORD OMRINGET AF KÆRLIGHED

Ældste LeGrand R. Curtis
De Halvfjerds

Der er blevet skrevet meget om hjemmets betydning. Præsident Marion G. Romney har fortalt os "at grunden til samfundets livsfarlige sygdom er familiens ustabilitet".¹ Vi erkender, at nogle hjem er store, rigt udsmykkede, ja næsten luksuøst. Andre hjem er små og ydmyge, med få møbler. Dog kan ethvert "hjem blive en himmel på jord, hvor vi fyldes med kærlighed - en del af himlen, hvor vi gerne vil være" som en af vore elskede salmer minder os om.²

Et vigtigt stykke inventar, som findes i de fleste hjem, er et køkkenbord. Det kan være lille, stort eller i form af en disk, med kun lidt plads til at anbringe mad og køkkenredskaber. Dets primære funktion synes at være et sted, hvor de forskellige familiemedlemmer kan modtage føde.

Ved denne særlige lejlighed, er det mit ønske at henlede jeres opmærksomhed på en dybere og langt vigtigere funktion for køkkenbordet end blot at være et sted, hvor vi indtager føde for vores fysiske velbefindende.

Evangelisk samtale ved bordet

En familie har almindeligvis to eller flere medlemmer i forskellig alder. Familieenheden har behov for at mødes - helst dagligt - ikke blot for at spise, men også for at bede - tale - lytte - berette - lære - og udvikles sammen. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt det så godt:

"Min bøn - og jeg ville ønske, jeg kunne udtrykke det mere elegant - er en bøn om at redde børnene. Alt for mange af dem lever med smerte og frygt, ensomt og ulykkeligt. Børn har brug for solskin. De

har brug for lykke. De har brug for kærlighed og omsorg. De har brug for venlighed, fornyelse og ømhed. Hvert eneste hjem kan uden hensyn til husets pris tilvejebringe kærlige omgivelser, der fører til frelse."³

De fleste familiemedlemmer er underkastet de mange kræfter, der findes i verden uden for hjemmet, såvel som den magtfulde indflydelse fra radio, fjernsyn, video og meget andet, som vi bringer ind i hjemmet.

Forestil jer en familie samlet om et bord for at spise - en familie, der taler om evangeliet - taler om talerne og budskaberne ved nadvermødet - som taler om det sidste nummer af *Liahona* - som taler om skolen med alt hvad det medfører - som taler om generalkonferencen - som taler om søndagsskolens lektioner - som lytter til god musik - som taler om Jesus Kristus og hans lærdomme. Listen kunne fortsættes i det uendelige. Ikke blot forældre, men alle familiens medlemmer ville gøre klogt i at lytte omhyggeligt ved bordet og sikre sig, at alle tilstedeværende har rige muligheder for at deltage.

Familiebøn ved bordet

Tænk på mulighederne i en familie, som knæler omkring et bord (uden fjernsyn), som beder, anråber om hjælp og takker vor himmelske Fader for modtagne velsignelser - som lærer børn i alle aldersgrupper vigtigheden af en kærlig Fader i himlen. Familiebøn med de små kan sagtens udvikle de større børn, som en dag vil bede med deres familier.

Præsident Thomas S. Monson formulerer det så udmærket:

"Herren pålagde os, at vi skulle bede familiebøn, da han sagde: 'Bed altid til Faderen i mit navn i jeres familie, så jeres hustruer og børn må blive velsignet' (3 Nephi 18:21).

Følg med mig ind hos en typisk sidste dages hellig familie, der beder til Herren. Far, mor og hvert barn knæler, bøjer hovedet og lukker øjnene. En liflig ånd af kærlighed, harmoni og fred fylder hjemmet. Når faderen hører sin ganske lille søn bede til, at hans far vil gøre det rette, tror I så, at en sådan far ville have svært ved at indfri sin dyrebare søns bøn? Når en datter i teenagealderen hører sin søde mor bede indtrængende om, at hendes datter vil blive inspireret i sit valg af venner, og at hun vil forberede sig til at blive gift i templet, tror I så ikke, at sådan en datter vil bestræbe sig på at indfri sin mors ydmyge, indtrængende bøn, hende som hun elsker så højt? Når far, mor og hvert barn beder oprigtigt om, at de gode sønner i familien vil leve værdigt, så de med tiden kan modtage en kaldelse til at tjene som Herrens ambassadører i Kirkens missionsmark, begynder vi så ikke at se, hvordan sådanne sønner udvikler sig til unge mænd med et overvældende ønske om at tjene som missionærer?⁴

Mange har spurgt: "Hvordan turde du sende dine forældre og dine børn ud i verden hver dag uden at samles og tale med Herren?" Vise forældre vil gennemgå deres tidsplaner og planlægge mindst en gang om dagen, hvor de kan samle familien for at deltage i bønnens velsignelser. Meget hurtigt lærer de små i familien at tage deres tur, og de lærer de dyrebare værdier ved familiebøn.

Gør hjemmet til et lykkeligt sted

Jeg har tidligere udtalt, at "hjemmet bør være et lykkeligt sted, fordi alle prøver at gøre det lykkeligt. Det siges, at lykke skabes i hjemmet, og vi bør bestræbe os på at gøre vore hjem lykkelige og behagelige for os selv og for vore børn. Et lykkeligt hjem er centreret om evangeliets lærdomme. Det kræver en konstant og omhyggelig indsats fra alle involverede."⁵

En travlt optaget teenager i en større familie klagede over al den tid, der gik med den daglige familiebøn. Da den vise mor bad næste gang udelod hun med vilje at nævne navnet på det barn, der klagede. Da bønnen var ovre, sagde det travle barn: "Mor, du nævnte ikke mig i din bøn!" Den kærlige mor forklarede, at hun blot havde taget den fremsatte klage til følge. Det travle barn udbrød: "Udelad ikke mig!"

Skriftstudium omkring bordet

Se for jer et bord, hvorpå skrifterne ligger åbne fremme. En familie, som taler om de mange sandheder og lektioner, der er at tilegne sig! Dette er i sandhed et bord omringet af kærlighed!

Pædagoger er enige om at børn har behov for at læse mere uden for skolen. Vi kan velsigne vore børn ved dagligt at læse skrifterne sammen med dem - ved køkkenbordet.

At finde et tidspunkt, hvor familien kan mødes ved køkkenbordet, vil måske kræve store tilpasninger og omhyggelig planlægning, men hvad er af større betydning end familiens harmoni - familiens åndelige vækst - end de broer, der opbygges mellem familiemedlemmerne, når de taler, lytter og debatterer, alle omgivet af kærlighed. Vores største succes er simpelthen at forsøge - igen og igen.

Styrk familiebåndene

I verden i dag findes der mange kræfter, der forsøger at formindske familiens og hjemmets betydning. Vise forældre stræber efter at styrke familiebåndene, øge åndeligheden i hjemmet samt fokusere på Jesus Kristus og på tempeltjeneste. Præsident Howard W. Hunter har fortalt os:

"Jeg beder om, at vi vil behandle hinanden med mere venlighed, mere høflighed, mere ydmyghed og tålmodighed og mere tilgivende.

For det andet og i den samme ånd opfordrer jeg også Kirkens medlemmer til at bruge Herrens tempel som det store symbol på deres medlemskab og den himmelske ramme for deres pagter. Det er mit hjertes inderligste ønske, at hvert eneste medlem af Kirken vil være værdigt til at komme i templet."⁶

Det råd, givet af præsident Hunter, kan i høj grad forstærkes ved det, der finder sted rundt om spisebordet.

I vore hjem bør vi øve os i, hvordan vi skal behandle andre. Goethe sagde det så rammende: "Hvis du behandler en person, som han er, vil han forblive, som han er. Men hvis du behandler ham, som om han var, hvad han kunne blive og burde blive, vil han blive det, han burde blive."⁷

Gør hjemmet til et helligt sted

Præsident Boyd K. Packer har sagt: "At bringe noget fra himlen ind i hjemmet vil sikre at familiens medlemmer vil stige i deltagelse i Kirkens aktiviteter. Familieaftenen er selvfølgelig som skabt for dette formål - et møde i hjemmet, der kan organiseres til at passe til ethvert formål, og det er lige så meget et kirkemøde eller kan være, som de møder, der afholdes i kirkebygningen."⁸

Dette råd passer også med det, ældste Dean L. Larsen har fortalt os: "Vore kirkebygninger er ikke de eneste steder, hvor vi kan tilbede. Vore hjem bør ligeledes være steder, hvor vi tilbeder. Det ville være godt, hvis vi hver dag kunne 'gå hjem til kirke.' Der burde ikke være noget sted, hvor Herrens ånd er mere velkommen og lettere tilgængelig end i vore egne hjem."⁹

Idet vi virker for at opbygge alt dette i vore hjem, gør vi vel i at erindre den vigtige udtalelse, som præ-

sident Harold B. Lee fremsatte: "Husk nu, at det vigtigste af Herrens værk, som I og jeg nogensinde vil komme til at udføre, vil være det arbejde, vi udfører inden for vores eget hjemms vægge."¹⁰

Det er min bøn i dag, at vi hver især vil se omhyggeligt på vort hjem og på køkkenbordet og

bestandigt stræbe efter at bringe himlen ind i vores hjem og komme til Jesus Kristus.

Fra en tale, holdt af ældste Curtis ved Kirkens aprilkonference i 1995 (se *Stjernen*, juli 1995, s. 83-84).

NOTER

1. "Scriptures As They Relate to Family Stability," *Ensign*, feb. 1972, s. 57.
2. "Hjemmet bliver Himlen lig", *Salmer og sange*, nr. 192.
3. *Stjernen*, jan. 1995, s. 54.
4. *Pathways to Perfection*, s. 26-27.
5. *Stjernen*, jan. 1991, s. 11.
6. *Stjernen*, Kirkenyt, august 1994, s. 4, 5.
7. I Emerson Roy West, *Vital Quotations*, s. 171.
8. "Begin Where You Are - At Home," *Ensign*, feb. 1972, s. 71.
9. *Stjernen*, januar 1990, s. 58.
10. *Styrkelse af hjemmet*, pjece, 1973, s. 9.

UNDERVIS BØRNENE I EVANGELISKE PRINCIPPER

13

DEL 1

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Læs Lære og Pagter 68:25-28. Find ud af, hvilke principper og ordinancer Herren har befalet forældre at undervise deres børn i. Planlæg noget, du kan gøre for at undervise dine børn eller børnebørn, niecer og nevøer eller andre børn, du kender, i disse principper og ordinancer.
- Mens du læser følgende artikel, skal du vælge at fokusere på ét eller to af de forslag, ældste Robert D. Hales giver. Efterhånden som forskellige muligheder viser sig, kan du fokusere på andre forslag fra artiklen.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

VORES HELLIGE PLIGT TIL AT STYRKE FAMILIEN

Ældste Robert D. Hales
De Tolv Apostles Kvorum

Ånden styrker familien

Det er vores hellige pligt som forældre, børn, slægtninge, ledere, lærere og enkeltpersoner i Kirken at styrke familien.

Skrifterne belærer os tydeligt om vigtigheden af at styrke familien åndeligt. Adam og Eva underviste deres sønner og døtre i evangeliet. Herren, som Abel elskede, antog Abels ofre. Kain derimod "elskede Satan mere end Gud" og begik alvorlige synder. Adam og Eva "sørgede overfor Herren på grund af Kain og hans brødre," men de ophørte aldrig med at undervise deres børn i evangeliet (se Moses 5:12, 18, 20, 27; 6:1, 58).

Vi må forstå, at hvert eneste af vore børn har forskellige evner og talenter. Nogle synes ligesom Abel at have fået troens gave ved fødslen. Andre kæmper med hver eneste beslutning, de skal træffe. Som forældre bør vi aldrig lade vore børns søgen og kæmpen få os til at vakle eller miste vores tro på Herren.

Da Alma den Yngre "blev pint ... og oprørt ved erindringen om [sine] mange synder," huskede han at have hørt sin far undervise "angående Jesus Kristus, en Guds Søn, der skulle komme for at gøre forsoning for verdens synder" (Alma 36:17). Hans fars ord førte til hans omvendelse. På samme måde vil vores undervisning og vore vidnesbyrd blive husket af vore børn.

De 2.000 unge krigere i Helamans hær vidnede om, at deres retskafne mødre med kraft havde lært dem evangeliske principper (se Alma 56:47-48).

På et tidspunkt, hvor Enos ihærdigt søgte åndelig kundskab, sagde han: "... de ord, som jeg ofte havde hørt min fader sige angående det evige liv ... sank dybt i mit hjerte" (Enos 1:3).

I Lære og Pagter siger Herren, at forældre skal undervise deres børn "i læren om omvendelse, tro på Kristus, den levende Guds Søn, og om dåb og den Helligånd's gave gennem håndspåleggelse, når de er otte år gamle ...

De skal også lære deres børn at bede og at vandre retskaffent for Herren" (L&P 68:25, 28).

Undervisning i evangeliet styrker familien

Når vi belærer vore børn om evangeliet ved ord og eksempel, styrkes vores familie åndeligt.

De levende profeters ord er tydelige, hvad angår vores hellige pligt til at styrke vores familie åndeligt. I 1995 udstedte Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Råd en proklamation til verden, der erklærer, at "familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne . . . Ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn . . . Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden [og] overholde Guds befalinger" ("Familien: En proklamation til verden", *Stjernen*, juni 1996, s. 10-11).

I februar i år opfordrede Det Første Præsidentskab alle forældre "til at vie alle deres kræfter til at undervise og opdrage deres børn efter evangeliske principper, som vil bevare dem aktive i Kirken. Hjemmet er grundlaget for et retskaffent liv, og intet andet kan erstatte det eller varetage dets afgørende funktioner i opfyldelsen af denne opgave fra Gud."

I dette brev fra februar belærte Det Første Præsidentskab om, at forældre ved at undervise og opdrage deres børn med evangeliske principper kan beskytte deres familie mod nedbrydende elementer. De rådede endvidere forældre og børn "til at prioritere familiebøn, familieaften, studium af og instruktion i evangeliet samt sunde familieaktiviteter højest. Uanset hvor værdige eller relevante andre krav eller aktiviteter måtte være, må de aldrig få lov til at erstatte de guddommeligt pålagte pligter, som kun forældre og familier kan udføre på rette måde" (brev fra Det Første Præsidentskab, 11. februar 1999).

Med hjælp fra Herren og hans lære kan alle de smertende virkninger af de udfordringer, som en familie kan komme ud for, blive forstået og overvundet. Uanset hvilke behov familiens medlemmer måtte have, kan vi styrke vores familie, når vi følger de råd, som profeterne giver.

Nøglen til, hvordan vi styrker vores familie, er at lade Herrens Ånd komme ind i vores hjem. Målet for vores familie er at være på den lige og snævre sti.

Forslag til, hvordan man styrker familien

Man kan gøre utallige ting inden for hjemmets fire vægge for at styrke familien. Må jeg give nogle ideer og nogle praktiske eksempler, der måske kan hjælpe os til at finde frem til områder, der har brug for at blive styrket i vores familier. Jeg deler dem med jer for at opmuntre jer, vel vidende at hver enkelt familie - og hvert enkelt familiemedlem - er forskellig fra alle andre.

Hjemmet bør være et sikkert sted

- Vi må gøre vores hjem til et sikkert sted, hvor hvert enkelt familiemedlem føler, at det er elsket og høret til. Erkend, at hvert enkelt barn har forskellige gaver og evner - hver enkelt er en person, der har behov for særlig kærlighed og omsorg.
- Husk, at "et mildt svar afvender vrede" (Ordsprog 15:1). Da min kæreste og jeg blev beseglet i templet i Salt Lake City, gav ældste Harold B. Lee os denne kloge formaning: "Når man hæver stemmen i vrede, forlader Ånden ens hjem." Vi må aldrig i vrede låse døren til vores hjem eller hjertet til vore børn. Vore børn har ligesom den fortabte søn behov for at vide, at når de kommer til

fornuft, kan de komme til os og finde kærlighed og få gode råd.

- Vi kan tilbringe tid sammen med hvert enkelt barn og lade det vælge, hvad vi skal lave, og hvad vi skal tale om. Vi må udelukke alle forstyrrelser.

Lær børn at bede, læse skrifterne og lytte til værdig musik

- Vi kan fremme vore børns personlige religiøse adfærd - så som personlig bøn, personligt skriftstudium og faste for særlige formål. Bedøm deres åndelige udvikling ved at iagttage deres adfærd, sprog og opførsel over for andre.
- Vi kan bede dagligt med vore børn.
- Læs i skrifterne sammen. Jeg kan huske min egen mor og far læse i skrifterne, mens vi børn sad på gulvet og lyttede. Sommetider spurgte de: "Hvad betyder dette skriftsted for dig?" Eller: "Hvordan får det dig til at føle?" Og så lyttede de til os, mens vi svarede med vore egne ord.
- Læs de levende profeters ord og andre inspirerende artikler for børn, unge og voksne i Kirkens tidsskrifter.
- Vi kan fylde vores hjem med lyden af værdig musik, når vi sammen synger fra salmebogen og *Børnenes sangbog*.

Afhold familieaften og familieråd

- Afhold familieaften hver uge. Som forældre er vi af og til for bange for at undervise vore børn eller bære vidnesbyrd for dem. Det har jeg selv været. Vore børn har behov for, at vi deler vore åndelige følelser med dem og underviser dem og bærer vidnesbyrd for dem.
- Afhold familieråd og drøft familiens planer og problemer. Nogle af de mest effektive familieråd finder sted på tomandshånd med hvert enkelt familiemedlem. Vi må lade vore børn vide, at deres forslag er vigtige. Lyt til dem, og lær af dem.

Fortæl om evangeliet, støt kirkeledere og deltag som familie

- Vi kan bede missionærerne om at undervise de af vore venner, der er mindre aktive, eller som ikke er medlemmer, i vores hjem.
- Vi kan vise, at vi opretholder og støtter Kirkens ledere.
- Spis sammen, når det er muligt, og før meningsfulde samtaler ved måltiderne.
- Arbejd sammen som familie, selv om det kan være hurtigere og lettere at gøre arbejdet selv. Vi

kan tale med vore sønner og døtre, mens vi arbejder sammen. Jeg havde den mulighed hver lørdag sammen med min far.

Lær børn at være gode venner og forberede sig til fremtiden

- Vi kan hjælpe vore børn med at lære, hvordan man opbygger gode venskaber og få deres venner til at føle sig velkomne i vores hjem. Vi kan lære deres venners forældre at kende.
- Ved vores eksempel kan vi undervise vore børn i, hvordan man planlægger sin tid og bruger sine midler. Hjælp dem med at lære uafhængighed og vigtigheden af at forberede sig til fremtiden.

Tal om arv og familietraditioner

- Vi kan lære vore børn om vore forfædres og familiens historie.
- Opbyg familietraditioner. Vi kan planlægge samt tage på meningsfulde ferier sammen, samtidig med at vi tager hensyn til vore børns behov, talenter og evner. Hjælp dem til at få gode minder, forbedre deres talenter og opbygge deres selvværdsfølelse.

Undervis i betydningen af at adlyde befalingerne og modtage ordinancer

- Undervis ved ord og eksempel i moralske værdier, lær børnene at forpligte sig til at adlyde befalingerne.
- Efter at jeg var blevet døbt og bekræftet, trak min mor mig til side og spurgte: "Hvad føler du?" Jeg beskrev, så godt jeg kunne, den varme følelse af fred, tryghed og lykke, som jeg havde. Mor forklarede mig, at det, som jeg følte, var den gave, som jeg netop havde modtaget - Helligåndens gave. Hun fortalte mig, at hvis jeg levede værdigt, ville jeg have den gave hos mig for bestandigt. Det var et belærende øjeblik, som jeg har haft med mig hele mit liv.

Vi kan lære vore børn betydningen af at blive døbt og bekræftet, modtage Helligåndens gave, deltage i nadveren, ære præstedømmet og indgå og overholde tempelpagter. De har brug for at kende betydningen af at leve værdigt til at have en tempelbefaling og at forberede sig til et tempelægteskab.

- Hvis I endnu ikke er blevet beseglet i templet til jeres ægtefælle eller børn, arbejd da som familie sammen på at modtage tempelvelsignelserne. Sæt som familie mål for tempeltjeneste.
- Vær værdige til det præstedømme, I bærer, brødre, og anvend det til velsignelse for jeres familie.

Vær opmærksom på aktiviteter i samfund, skole og i Kirken

Der er også hjælp at finde uden for hjemmet. Klog brug af denne hjælp vil styrke vores familie.

- Vi kan opmuntre vore børn til at tjene i Kirken og i det øvrige samfund.
- Vi kan tale med vore børns lærere, trænere, rådgivere og kirkeledere om vore bekymringer og om vore børns behov.
- Vi må vide, hvad vore børn foretager sig i deres fritid. Påvirk deres valg af film, fjernsynsprogrammer og videofilm. Hvis de er på Internettet, må vi vide, hvad de foretager sig. Hjælp dem til at forstå vigtigheden af sund underholdning.
- Vi må opmuntre vore børn til at deltage i lødige skoleaktiviteter. Vi må vide, hvad vore børn studerer. Hjælp dem med deres lektier. Hjælp dem til at indse, at det er vigtigt at uddanne sig og forberede sig på at få et arbejde og kunne forsørge sig selv.
- Unge piger: Deltag i Hjælpeforeningen, fra den dag I fylder 18 år. Nogle af jer er måske tilbageholdende med at foretage denne overgang. I frygter måske, at I ikke hører til dér. Mine unge søstre, det er ikke tilfældet. Der er meget i Hjælpeforeningen for jer. Den kan være en velsignelse for jer hele jeres liv.
- Unge mænd: Ær Det Aronske Præstedømme. Det er et forberedende præstedømme, der forbereder jer til Det Melkisedekske Præstedømme. Bliv fuldt ud aktive i ældsternes kворum, når I bliver ordineret til Det Melkisedekske Præstedømme. Broderskabet, kворumsundervisningen og mulighederne for at tjene andre vil velsigne jer og jeres familie hele jeres liv.

Følg Herrens eksempel på kærlighed

Enhver familie kan blive styrket på den ene eller den anden måde, hvis Herrens Ånd bringes ind i vores hjem, og vi underviser ved hans eksempel.

- Agér med tro, reagér ikke med frygt. Når vore teenagere begynder at sætte familieværdierne på prøve, må forældre gå til Herren efter vejledning om det enkelte familiemedlems konkrete behov. Dette er tidspunktet, hvor I skal elske og støtte dem yderligere og styrke jeres undervisning i, hvordan man træffer valg. Det er skræmmende at tillade vore børn at lære af de fejl, de begår, men deres villighed til at vælge Herrens vej og familieværdier er større, når valget kommer indefra, end når vi forsøger at påtvinge dem disse værdier. Herrens måde med at vise kærlighed og accept er

bedre end Satans måde med at tvinge, især når det gælder opdragelse af teenagere.

- Husk profeten Joseph Smiths ord: "Intet er i den grad i stand til at få folk til at forsage synden som det at tage dem ved hånden og våge over dem med kærlighed og blidhed. Når folk viser mig den mindste venlighed og kærlighed, o, hvilken magt har det da ikke over mit sind, medens det modsatte har tendens til at fremkalde hårde følelser og undertrykke og hæmme det menneskelige sind" (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 287-288).

Børn, som farer vild, vil vende tilbage

- Selv om vi kan fortvivle, når nogle af vore børn, efter alt hvad vi har gjort, viger fra retfærdighedens sti, trøster Orson F. Whitneys ord os: "Selv om nogle af fårene farer vild, så holder Hyrden øje med dem, og før eller siden vil de føle det guddommelige forsyn række ud efter dem og trække dem tilbage til folden. De vil vende tilbage enten i dette liv eller i livet herefter. De må betale deres gæld til retfærdigheden; de vil lide for deres synder; og de skal måske gå ad tornede stier, men hvis disse stier til sidst, ligesom i tilfældet med den angerfulde fortabte søn, leder dem til en kærlig og tilgivende [moders og] Faders hjerte og hjem, vil den smertefulde oplevelse ikke have været forgæves. Bed for jeres letsindige og ulydige børn; hold fast på dem med [jeres] tro. Hav håb og tro, indtil I ser Guds frelse" (Orson F. Whitney i Conference Report, apr. 1929, s. 110).

Enlige voksne og den udvidede familie kan give styrke

- Hvad nu hvis man er enlig eller ikke er blevet velsignet med børn? Behøver man at tænke på rådet til familier? Ja. Det er noget, som vi alle er nødt til at lære i jordelivet. Ugifte voksne medlemmer kan ofte være en særlig styrke for familien, og dermed blive en umådelig kilde til støtte, accept og kærlighed til deres familie og familierne i deres omgangskreds.
- Mange voksne medlemmer i den øvrige familie varetager mange ansvar, der svarer til dem, som en forælder varetager. Bedsteforældre, tanter, onkler, brødre og søstre, niecer og nevøer, fætre og kusiner og andre familiemedlemmer kan have stor betydning for familien. Jeg vil gerne give udtryk for min påskønnelse for dem i min egen familie,

som har vejledt mig ved deres eksempel og vidnesbyrd. Somme tider kan medlemmer af familien sige ting, som forældre ikke kan sige uden at begynde et skænderi. Efter at en ung pige havde haft en lang og åbenhjertig samtale med sin mor sagde hun: "Det ville være forfærdeligt at skulle fortælle dig og far, at jeg havde gjort noget forkert. Men det ville være værre at skulle fortælle det til tante Susan. Jeg ville simpelthen ikke kunne skuffe hende."

Ingen fuldkomne familier

Med kundskaben om, at vi er her på jorden for at lære og udvikle vores tro, bør vi forstå, at der må være modsætning i alle ting. Under et familieråd i min egen familie sagde min hustru: "Hvis man tror, at en eller anden har en fuldkommen familie, så er det, fordi man ikke kender dem godt nok."

Hold hjemmet og familien i orden

Brødre og søstre, lad os som forældre give agt på den formaning eller snarere irettesættelse, som Herren gav til Joseph Smith og Kirkens ledere i 1833 om at "sætte dit eget hus i orden" (L&P 93:43). "Men jeg har befalet jer at opdrage jeres børn i lys og sandhed" (L&P 93:40). Sæt jeres "hus i orden og se til, at de er flittigere og omhyggeligere hjemme og altid beder; ellers skal de bortflyttes fra deres sted" (L&P 93:50).

Vore dages profeter har givet forældre en lignende formaning og opfordring til at sætte deres familie i orden. Måtte vi blive velsignet med inspiration og kærlighed til at gå modgang i møde med tro i vores familie. Da vil vi vide, at vore prøvelser skal føre os nærmere Herren og hinanden. Måtte vi lytte til en profets røst og sætte vores eget hjem i orden (se L&P 93:41-49). Familien styrkes, når vi holder os til Herren, og hvert enkelt medlem af familien styrkes, når vi løfter og styrker, er kærlige og har omsorg for hinanden. "Du løfter mig, og jeg løfter dig, og vi stiger op sammen" (kvækerordsprog).

Måtte vi være i stand til at byde Herrens Ånd velkommen i vores hjem og bevare den der til at styrke vores familie. Jeg beder om, at hver eneste af vore familiemedlemmer vil blive "på den lige og snævre sti, som fører til evigt liv" (2 Nephi 31:18).

Fra en tale, holdt af ældste Hales ved Kirkens aprilkonference i 1999 (se *Liahona*, juli 1999, s. 37-40).

UNDERVIS BØRNENE I EVANGELISKE PRINCIPPER

14

DEL 2

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Planlæg som familie en aktivitet, hvor I tjener hinanden.
- Udfør et stykke arbejde i hjemmet sammen med ét af dine børn eller med et barnebarn, en niece eller nevø eller et andet barn i din familie. Tal med barnet, mens I arbejder. Brug undervisningsmuligheder uden at være kritisk over for barnets indsats for at hjælpe.
- Læs følgende afsnit i pjecen *Til gavn og styrke for de unge* (34285 110): "Medierne: Film, fjernsyn, radio, video, bøger og blade" (side 9-10), "Musik og dans" (side 11-12) og "Seksuel renhed" (side 12-14). Efter at du har gennemgået dette materiale, skal du afgøre hvilke af dine børn, der ville have gavn af at læse og drøfte dette materiale sammen med dig.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

UNDERVIS BØRNENE

Præsident Boyd K. Packer
Fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum

Det store antal mennesker, som er samlet her og andre steder, vidner om den uudslukkelige tørst efter sandhed, som følger med medlemskabet af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Mens jeg bad om at få at vide, hvad I havde mest brug for at høre, slog det mig, at jeg om tre uger fejrer min 75 års fødselsdag og dermed rykker op i det, som jeg har valgt at kalde *den øvre midalder*.

Jeg har været lærer i mere end 50 år. Så der må være noget af det, jeg har lært, som I kan have gavn af.

Jeg har lært dette af erfaring: Livet lærer os nogle ting, som vi ikke troede, vi havde lyst til at vide. Disse hårde lektier kan være nogle af de mest værdifulde.

Jeg har også lært noget andet om undervisning på min vej op til *den øvre midalder*. Tænk over følgende ordveksling mellem en læge og en patient:

Lægen: "Hvad kan jeg gøre for Dem? Hvad er der i vejen?"

Patienten: "Det er hukommelsen, doktor. Når jeg læser noget, kan jeg ikke huske, hvad det var. Når jeg går ind i en stue, glemmer jeg, hvad det var, jeg

skulle derinde. Jeg kan ikke huske, hvor jeg lægger tingene."

Lægen: "Sig mig, hvor længe De været plaget af det problem?"

Patienten: "Hvor længe har hvilket problem plaget mig?"

Hvis I griner ad det, så er I enten under 60, eller også ler I ad jer selv.

Undervis børnene, mens de er små

Når man bliver ældre, kan man ikke lære eller huske eller studere, som man kunne, da man var yngre. Mon det er derfor, at profeten Alma gav følgende råd: ". . . husk at lære visdom i din ungdom; ja, lær i din ungdom at holde Guds bud"?¹

Jeg har sværere og sværere ved at lære skriftsteder og digte udenad. Da jeg var ung, kunne jeg gentage noget en eller to gange, og så huskede jeg det. Hvis jeg gentog det mange gange, især hvis jeg skrev det ned, så var det permanent indprentet i mit sind.

Ungdommen er den tid, hvor det er lettest at lære. Det er derfor, at Kirkens ledere lige fra begyndelsen har gjort sig store bekymringer om, hvem der skulle undervise børn og unge.

Det er af afgørende betydning, at man underviser børn og unge i evangeliet og om livets store lektioner.

Herren lægger hovedansvaret på forældrene og advarer dem:

“Og atter: Om forældre i Zion ... har børn, og de ikke underviser dem i læren om omvendelse, tro på Kristus, den levende Guds Søn, og om dåb og den Helligånds gave gennem håndspålæggelse, når de er otte år gamle, skal synden hvile på forældrenes hoved.”²

Det er Kirkens grundlæggende formål at undervise de unge: Først i hjemmet og dernæst i Kirken.

Saml kundskab

Noget andet, jeg har lært, har at gøre med det at huske, hvad vi lærte, da vi var små. Kundskab, som oplagres i små børns sind, kan ligge i mange år, før øjeblikket til at bruge den er inde.

Lad mig give en illustration. Jeg er meget bekymret for medlemmernes tendens til at tilsidesætte biskoppens råd, eller, som den anden yderlighed, at blive alt for afhængige af ham.

Jeg besluttede at tale om biskoppen ved en generalkonference.

Jeg forberedte mig under bøn, og en samtale, som lå 50 år tilbage i tiden, dukkede op i min erindring. Den opfyldte mit behov som lærer - den passede perfekt. Jeg vil nu citere den samtale, som jeg gjorde det ved generalkonferencen:

“For mange år siden tjente jeg i et højråd sammen med Emery Wight. I ti år havde Emery tjent som biskop i Harper Ward, der ligger ude på landet. Hans hustru Lucille blev vores stavs hjælpeforeningspræsidentinde.

Lucille fortalte mig, at en nabo en forårmorgen bankede på døren og spurgte efter Emery. Hun fortalte ham, at han var ude for at pløje. Naboen var meget bekymret. Tidligere på formiddagen havde han passeret marken og lagt mærke til Emerys spand heste, som stod i en halvfærdig fure med tøjlerne lagt hen over ploven. Emery var ingen steder at se. Naboen tænkte ikke over det før meget senere, da han igen passerede marken, og hestene ikke havde flyttet sig. Han klatrede over hegnet og gik over marken til hestene. Emery var ikke at se nogen steder. Han skyndte sig hen til huset for at tale med Lucille.

Lucille svarede roligt: ‘Åh, bare rolig. Der er sikkert nogen, der har problemer og har hentet biskoppen.’

Billedet af det spand heste, som i timevis stod på marken, er et symbol på, hvor pligttopfyldende biskopperne i Kirken er, og på rådgiverne, som står ved deres side. Hver eneste biskop og hver eneste rådgiver

er efterlader - billedligt talt - sit spand stående i en ufærdig fure, når nogen har brug for hjælp.”³

Jeg havde aldrig før brugt den historie i en tale - endsige tænkt på den.

Jeg ville få den helt på plads i min erindring, inden jeg skulle tale om den til konferencen, så jeg fandt frem til en af Emery Wights døtre. Hun var villig til at mødes med mig ved deres gamle hjem og vise mig den mark, hvor hendes far havde pløjet den dag.

En af mine sønner kørte mig derhen en tidlig søndag morgen. Han tog en del billeder.

Det var en smuk forårmorgen. Marken var nypløjet, ligesom den havde været det den dag for mange år siden. Mågerne fandt føde i den nyvendte muld.

At Ånden fik mig til at genkalde den erindring om den samtale, er ikke noget usædvanligt for mig. Det bekræfter sandheden af et skriftsted, som jeg for øvrigt lærte udenad i min ungdom:

“Ej heller skal I bekymre jer forud, for hvad I skal sige, men opbevar altid livets ord i sindet, og det skal gives jer i samme stund, den del, der skal udmåles til hver.”⁴

Der følger så et løfte til dem, der samler på kundskab:

“Og den, som modtager jer, hos ham vil jeg også være; thi jeg vil gå foran jer. Jeg vil være på jeres højre og venstre side; min Ånd skal være i jeres hjerter og mine engle rundt omkring jer til at styrke jer.”⁵

Det lærte jeg meget af, men jeg lærte mere end det.

Da jeg var ung, havde jeg malet en del og lavet træskærerarbejder. Jeg var stort set selvlært. Mens børnene var små, brugte jeg min tid på at belære dem om det, som jeg havde lært om livet og om at skære og male, da jeg var dreng.

Da de var vokset op, begyndte jeg at lave træskærerarbejder som hobby. Jeg skar fugle ud og tilbragte mange timer med hver fugl. Når jeg blev spurgt: “Hvor mange timer har det taget dig at skære den ud?” så svarede jeg altid: “Det ved jeg ikke. Hvis jeg fandt ud af det, ville jeg holde op.”

I de timer, hvor jeg arbejdede med mine hænder, funderede jeg over skabelsens underer, og inspirationen tilflød mig. Mens jeg skar i træ, skar jeg også taler ud.

Træskærerarbejder havde en afslappende virkning på mig. Af og til, når jeg blev lidt stresset og knotten, sagde min kone: “Du må hellere gå i gang med et nyt træskærerarbejde.”

Jeg vil tro, at hvis min *øvre midalders* hukommelse tog sig lidt sammen, så ville jeg kunne pege på en af de udskaarne figurer og fortælle, hvilke taler den repræsenterer. Jeg erfarede, at jeg i de stille stunder kunne udrette to ting på én gang.

Undervisningens høst

Jeg kan ikke længere lave træskærerarbejder. Det er for vanskeligt for mig med mine stærke briller og fingerled, der er stivnet på grund af den polio, jeg led af som dreng. Og det øgede pres fra min kaldelse begrænser den tid, som jeg kan bruge på både at skære og forberede taler.

Jeg har nu i det store hele mistet evnen til at lave træskærerarbejder, men det har vores børn ikke. Vi lærte dem det, da de var små.

Billedet af det spand heste som stod på marken stod prentet i mit sind. Jeg tænkte, at jeg måske kunne male et billede af biskoppens heste, der står på marken med tøjlerne lagt hen over ploven.

Jeg tøvede lidt med det, fordi det var ni år siden, jeg sidst havde malet et billede. To venner med usædvanligt talent og inspiration tilbød at hjælpe mig med at male biskoppens hestespand, og i juli havde jeg en pause i mine mange rejser, så jeg begyndte.

Jeg lærte meget af disse to venner, og på en måde er de begge to med i mit maleri. Men jeg fik endnu mere hjælp fra mine to sønner. En af mine sønner tog de fotografier af den pløjede mark, for jeg bestræber mig altid på at være meget nøjagtig, når jeg skildrer noget i *træ* eller på *lærred* eller i *ord*.

Det er en anden lektie. Jeg kunne trække på det, som børnene havde lært, da de var små.

Min anden søn besluttede at fremstille en skulptur af biskoppens hestespand, som skulle støbes i bronze. Vi tilbragte mange berigende timer med at hjælpe hinanden.

Ude i vores lade fandt han et gammelt seletøj, som havde hængt urørt i mere end 50 år. Han støvede det af og tog det med hjem. Han lagde seletøjet på en meget tålmodig ridehest. Den stod helt stille, mens han lagde seletøjet rigtigt og tegnede detaljerede skitser af det.

Hans nabo havde samlet nogle gamle plove. Blandt dem var der fra den rette tidsperiode en plov, som han også tegnede skitser af.

Og nu nød vi godt af det, som vi havde givet disse sønner i deres barndom. Ligesom vore andre børn har de arbejdet med det, som vi forældre lærte dem, da de var meget små. Og hvis vi lever længe nok her

på jorden, opnår vi endnu en høst, nemlig vores børnebørn, og måske også en tredje.

Væk de slumrende talenter

Jeg lærte noget andet på ny. Én gang før havde jeg malet et billede, som var inspireret af nogle udtalelser, jeg havde hørt, da jeg var dreng. Det forestillede bjergtinderne Willard Peaks. Jeg havde hørt de ældre omtale dem som *Præsidentskabet*. Disse tre gigantiske, massive tinder, der strækker sig mod himlen, repræsenterer Kirkens ledere.

Det var ni år siden. Min søn havde kørt mig ud til Willard og fotograferet tinderne. Vi tog tilbage en anden gang, da der var flere skygger og mere kontrast.

Efter alle de år måtte jeg vække det, som jeg havde ladet slumre hen. Til at begynde med var det et hårdt slid. Flere gange truede jeg med at opgive det. En af mine venner fik mig til at fortsætte med ordene: "Gør det bare! Der er altid masser af plads på bunden."

Jeg gav ikke op, alene af den årsag, at min kone ikke gav mig lov. Og det er jeg glad for nu. Nu hvor jeg har fået tag på det igen, kan det måske være, at jeg maler endnu et billede - hvem ved?

Jeg tror, at det at begynde at male igen vel ikke er ulig den, der har været inaktiv i Kirken i mange år og som så beslutter at vende tilbage til folden. Der er en tid, hvor man må kæmpe for at få styr på det, som man har ladet slumre hen, men det er ikke gået tabt. Og det hjælper at have en ven eller to.

Der er et andet lærdomsprincip, nemlig det at drage lektier af dagligdags hændelser.

Billedet af *Biskoppens hestespand* er snart færdig. Min søns skulptur er på støberiet for at blive støbt i bronze.

For resten er hans skulptur meget bedre end mit maleri. Og sådan skal det også være. Hans unge fingre og sind arbejder meget bedre, end mine gør.

Når vi bevæger os op i *den øvre midalder*, erfarer vi, at gamle knogler ikke er så bøjelige, og gamle led bevæger sig ikke så hurtigt. Det er ikke så let at binde sine snørebånd, når man har passeret midten af tresserne - for så sænker de gulvet.

Der er den lektie igen: ". . . husk at lære visdom i din ungdom; ja, lær i din ungdom at holde Guds bud."⁶

"Guds herlighed er intelligens eller med andre ord: Lys og sandhed."⁷

"Men jeg har befalet jer at opdrage jeres børn i lys og sandhed."⁸

Helligåndens storslåede gave overdrages til vores børn, når de er blot otte år gamle.

“Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer.”⁹

Læg mærke til ordene *lære* og *minde*.

At undervise børn bærer lønnen i sig selv. Har I ikke erfaret, at når I underviser, så lærer I mere af at undervise, end jeres børn gør af at lære?

Træk på åndelige minder

Der er forskel på at opnå verdslig kundskab og at opnå åndelig kundskab. Det opdager elever, når der er eksamen. Det er vanvittig svært at huske noget, som man aldrig har lært.

Det gælder verdslig kundskab, men i åndelig henseende kan vi trække på erindringer, der går tilbage til før fødslen. Vi kan udvikle en forståelse for ting, som vi ikke forstod, da vi var yngre.

Digteren Wordsworth havde en fornemmelse for den førjordiske tilværelse, da han skrev:

*Vor fødsel er blot en søvn og en glemsel;
Den sjæl, der vågner med os, vort livs Stjerne
Har sin oprindelse andetsteds
Og kommer langvejs fra;
Ikke i fuldkommen glemsel
Og ej heller ganske nøgen,
Men gennem skyer af herlighed kommer vi
Fra Gud, som er vort hjem.*¹⁰

Jeg hentede det digt fra erindringen, hvor jeg lagrede det i en engelsktime, mens jeg gik på universitetet.

De vigtigste lektioner kommer fra dagligdags hændelser.

Nogle venter på, at overvældende åndelige oplevelser skal bekræfte deres vidnesbyrd. Men sådan fungerer det ikke. Det er de sagte tilskyndelser og indtryk fra dagligdagen, der bekræfter vores identitet som Guds børn. Vi lever langt under vores muligheder, når vi søger efter tegn og ser “forbi målet”¹¹ efter fantastiske hændelser.

Vi er Guds børn, for vi boede hos ham i den førjordiske tilværelse. Fra tid til anden trækkes sløret til side. Vi får et indtryk af, hvem vi er, og hvad vores rolle i den evige plan er. Kald det erindring eller åndelig indsigt, men det er et af de mange vidnesbyrd om, at Jesu Kristi evangelium er sandt. Sådanne åbenbaringer får vi, mens vi underviser.

Jeg hørte engang præsident Marion G. Romney (1897-1988) sige: “Jeg ved altid, hvornår jeg taler under Helligåndens indflydelse, fordi så lærer jeg altid noget af det, jeg har sagt.”

Herren sagde til ældsterne:

“I er ikke sendt ud for at blive belært, men for at lære menneskebørnene de ting, som jeg gennem min Ånds kraft har givet i jeres hænder.

I skal blive undervist fra det høje. Hellig jer, og I skal blive udrustet med kraft, så I kan give netop det, som jeg har sagt.”¹²

Selv når missionærer oplever en ringe høst af omvendte, strømmer der åndelig kraft til dem og til Kirken, fordi de lærer gennem deres undervisning.

Præsidenten for et diakonkvorum skal sidde i råd og undervise sine meddiakoner.¹³ Præsidenten for et ældstekvorum skal undervise sine kvorumsmedlemmer i overensstemmelse med pagterne.¹⁴

Paulus sagde til Timotheus: “Hvad du har hørt af mig i mange vidners nærværelse, skal du betro pålidelige mennesker, som vil være duelige til også at undervise andre.”¹⁵

Med få ord forklarede han, hvordan undervisning bærer lønnen i sig selv:

“. . . du, som belærer andre, du belærer . . . dig selv. Du, som prædiker, at man ikke må stjæle, du stjæler selv.

Du, som siger, at man ikke må bryde et ægteskab, du gør det selv!”¹⁶

Vær lærvillig

Forleden modtog jeg et brev med en undskyldning, som jeg så ofte gør. Det kom fra en, som jeg ikke kender. Brevet fortalte, hvor modvillig og vred det medlem i lang tid havde været på mig på grund af en tale, som jeg havde holdt. Det var en anmodning om tilgivelse.

Jeg er hurtig til at tilgive. Jeg er jo blot mellemmand både med hensyn til talen og tilgivelsen.

Skrifterne rummer mange henvisninger, der afslører, hvor “hårdt”¹⁷ det var for israelitterne og nephitterne at udholde profeternes og apostlenes lærdomme. Det er så let at modsætte sig belæringen og hade læreren. Det har været profeters og apostles lod fra begyndelsen.

En af saligprisningerne forkynder netop det:

“Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på.

Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer.”¹⁸

Typisk står der i disse undskyldende breve: “Jeg kunne ikke forstå, hvorfor du skulle få mig til at føle mig så utilpas og skyldig.” Men ud af deres kamp opstår der en indsigt, en inspiration, en forståelse af

årsag og virkning. Til sidst forstår de, hvorfor evangeliet er, som det er.

Jeg nævner blot et blandt flere emner. En søster får måske endelig øjnene op for, hvorfor vi lægger så stor vægt på, at mødre er hjemme hos deres børn. Hun forstår, at ingen anden gerning kan måle sig med den ophøjende forædling, som er følgen af uselvsk moderskab. Og hun behøver ikke at give afkald på intellektuel eller kulturel eller social udvikling. Alt det kan passes ind - til rette tid - for de knytter sig til den evige dyd, som udspringer af at undervise børn.

Ingen undervisning kan måle sig med eller er mere åndeligt berigende eller mere ophøjende end den undervisning, som en mor giver sine børn. En mor kan føle sig svag i kundskab om skriften, fordi hun er optaget af at undervise sin familie. Men hun vil ikke modtage en mindre belønning.

Præsident Grant Bangerter drøftede doktrinære spørgsmål med præsident Joseph Fielding Smith, som gæstede hans mission i Brasilien. Søster Bangerter lyttede med og sagde så: "Præsident Smith, jeg har måttet opdrage børn og har aldrig haft tid til at blive så skriftklog, som han er. Vil jeg kunne komme i det celestiale rige sammen med Grant?"

Præsident Smith overvejede det alvorligt et øjeblik og sagde så: "Tja, måske hvis du bager ham en tærte."

Det vil være svært for en mand at opnå samme åndelige raffinement, som hans hustru naturligt opnår, når hun underviser deres børn. Og hvis han overhovedet har nogen kendskab til evangeliet, vil han vide, at han ikke kan blive ophøjet uden hende.¹⁹ Han gør bedst i at lede som en opmærksom og ansvarlig partner i undervisningen af deres børn.

Velsignelser til lærere

Lyt til dette løfte:

"Lær flittigt, og min nåde skal ledsage jer [læreren], så I [læreren, moderen, faderen] kan blive mere fuldkomment undervist i evangeliets teori, principer, lære og lov og i alle ting, som tilhører Guds rige og er nyttige for jer [moderen og faderen] at forstå."²⁰

Læg mærke til, at løftet gives til læreren, snarere end til eleven.

"Lær flittigt, og min nåde skal ledsage jer [som underviser jeres børn eller Primary, Søndagsskolen, Unge Piger og Unge Mænd, præstedømmet, seminar, Hjelpeforeningen]", at I må lære.

"Både om det, der er i himlen, på jorden og under jorden, det, som har været, det, som er, og det, der snart skal ske, det, som er hjemme, og det, som er

ude; nationernes krige og forviklinger og de straffedomme, der skal komme over landet og kundskab om lande og riger,

så I kan være forberedt på alt, når jeg udsender jer for at hædre det kald, hvortil jeg har kaldet jer, og den mission, jeg har betroet jer."²¹

Paulus profeterede for den unge Timotheus, "at i de sidste dage skal der komme hårde tider".²² Han sagde: "Men onde mennesker og bedragerer vil komme længere og længere ud i det onde, føre andre vild og selv fare vild."²³

Men vi kan godt være trygge. Vores sikkerhed ligger i at undervise børnene:

"Tilskynd drengen til at følge den vej, han skal gå, selv når han bliver gammel, vil han ikke vige fra den."²⁴

Paulus gav Timotheus dette råd:

"Men du, bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender dem, du har lært det af, og fra *barnsben* kender du *De hellige Skrifter*, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus."²⁵

Dette er Jesu Kristi Kirke. Dette er hans kirke. Han er vores forbillede, vores Forløser. Vi har fået befaling om at blive "ligesom han er".²⁶

Han underviste børn. Han befalede sine disciple i Jerusalem: "Lad de små børn være; I må ikke hindre dem i at komme til mig, for Himmeriget er deres."²⁷

I beretningen om Frelserens virke blandt nephiterne, ser vi dybere ind i hans sjæl end noget andet sted:

"Og han befalede dem at hente deres små børn.

Og de kom med deres små børn og satte dem ned på jorden rundt omkring ham, og Jesus stod midt iblandt dem, og mængden gav plads, indtil de alle var blevet bragt hen til ham . . .

. . . Og da . . . græd han, og mængden bar vidnesbyrd derom, og han tog deres små børn, det ene efter det andet, og velsignede dem og bad til Faderen for dem.

Og da han havde gjort det, græd han atter;

og han talte til mængden og sagde til dem: Se jeres små.

Og da de hævede blikket mod himlene for at se, da så de himlene åbne, og de så englene stige ned fra himlen, som om de var omgivet af ild, og de kom ned og omringede de små, og de blev omgivet af ild, og englene betjente dem.

Og mængden så og hørte og bar vidnesbyrd derom, og de ved, at deres vidnesbyrd er sandt, thi alle så og hørte det med egne øjne og ører."²⁸

Jeg ved, at den optegnelse er sand. Jeg bærer vidnesbyrd om ham og velsigner alle jer, som underviser børn i hans navn.

Fra en tale, holdt ved en uddannelsesuge på Brigham Young University den 17. august 1999 (se *Liahona*, maj 2000, s. 14-23).

NOTER

1. Alma 37:35.
2. Lære og Pagter 68:25.
3. "Biskoppen og hans rådgivere", *Liahona*, juli 1999, s. 71.
4. Lære og Pagter 84:85.
5. Lære og Pagter 84:88.
6. Alma 37:35.
7. Lære og Pagter 93:36.
8. Lære og Pagter 93:40.
9. Johannes 14:26; kursiv tilføjet.
10. "Ode: Intimations of Immortality", strofe 5.
11. Jakobs Bog 4:14.
12. Lære og Pagter 43:15-16.
13. Se Lære og Pagter 107:85.
14. Se Lære og Pagter 107:89.
15. 2 Timotheus 2:2.
16. Romerne 2:21-22; kursiv tilføjet.
17. Se Johannes 6:60; 1 Nephi 16:2; 2 Nephi 9:40; Helaman 14:10.
18. Matthæus 5:11-12; se også Lukas 21:12; Johannes 15:20; 3 Nephi 12:11-12.
19. Se Lære og Pagter 131:1-4, 132:19-21.
20. Lære og Pagter 88:78; kursiv tilføjet.
21. Lære og Pagter 88:79-80.
22. 2 Timotheus 3:1.
23. 2 Timotheus 3:13.
24. Ordsprogenes Bog 22:6.
25. 2 Timotheus 3:14-15; kursiv tilføjet.
26. 1 Johannes 3:7.
27. Matthæus 19:14.
28. 3 Nephi 17:11-12, 21-25.

VEJLED BØRNENE, NÅR DE TRÆFFER BESLUTNINGER

15

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- I læseopgaven herunder kommer ældste M. Russell Ballard med fire forslag, der kan hjælpe os til at "bygge en fæstning af tro i vore hjem og ... forberede vore unge til at være rene, kyske og ubesmittede og fuldt ud værdige til at træde ind i templet." Gennemgå hans forslag, og lav specifikke planer for, hvordan du vil følge disse forslag i dit hjem.
- Tænk over de beslutninger, som hvert barn i din familie kan stå overfor i skolen, hjemme eller i andre omgivelser. Tænk over, hvad du kan gøre for at hjælpe med at forberede hvert barn til at træffe de rigtige beslutninger.

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

SOM EN UUDSLUKKELIG ILD

Ældste M. Russell Ballard
De Tolv Apostles Kvorum

Glæden ved tempelægteskab

Af og til er jeg så privilegeret at forrette vielsen i templet, når to værdige unge bliver gift og beseglet i Herrens hus. Det er altid et særligt øjeblik for familie og venner. Stemningen i sådanne øjeblikke er en vidunderlig og tilfredsstillende blanding af jordisk lykke og evig glæde, som ses i de tårevædede øjne hos mødre, der har bedt om denne dag af hele deres hjerte. Man ser det i fædrenes øjne, som for første gang i måneder tænker på noget andet end, hvordan de skal betale for det hele. Men først og fremmest ser man det i øjnene hos en moralsk ren brud og brudgom, som har levet op til evangeliets lærdomme og afvist verdens fristelser. Der er en ganske særlig og uforståelig følelse, som alle, der er forblevet rene, ubesmittede og kyske, kan opleve.

Moralske standarder er absolutte

Alt for mange af vore unge mænd og kvinder bukker under for det pres, der kommer fra en verden, der er fyldt med onde budskaber og umoralsk adfærd. Lucifer fører en voldsom krig for at vinde både unges og gamles hjerte og sjæl, og tabstallene vokser. Verdens standarder har ændret sig som sandet i en forblæst ørken. Det, der engang var uhørt eller uacceptabelt, er nu almindeligt. Verdens måde at se tingene på er blevet ændret så dramatisk, at de, der vælger at følge traditionelle standarder for

moral, betragtes som mærkelige. Det er næsten, som om de skal retfærdiggøre deres ønske om at holde Guds befalinger.

Men et er sikkert - befalingerne har ikke ændret sig. Det hersker der ingen tvivl om. Ret er stadig ret. Forkert er stadig forkert - uanset hvor dygtigt det er forklædt i det respektable eller politisk korrekte. Vi tror på kyskhed før indgåelse af ægteskab og troskab altid derefter. Den standard er en absolut sand standard. Den er ikke afhængig af meningsmålinger eller situationen eller forholdene. Der er ikke behov for at drøfte den eller andre evangeliske standarder.

Opbyg en fæstning af tro i hjemmet

Men der er et desperat behov for, at forældre, ledere og lærere hjælper vore unge med at lære at forstå, elske, værdsætte og efterleve evangeliets standarder. Forældre og unge må stå sammen i forsvaret mod en dygtig og snedig modstander. Vi må være lige så inderlige, effektive og beslutsomme i vores indsats for at efterleve evangeliet, som han er i sit forsøg på at ødelægge det - og os.

Udfordringen foran os er stor. Vore kæres udødelige sjæle er i fare. Lad mig foreslå fire måder, hvorpå vi kan bygge en fæstning af tro i vore hjem og især være med til at forberede vore unge til at være rene, kyske og ubesmittede og fuldt ud værdige til at træde ind i templet.

Underviser børnene i evangeliet

Den første er viden om evangeliet. Den vigtigste viden, jeg kender til, og som forandrer tilværelsen

mest, er kundskaben om, at vi virkelig er børn af Gud, vores evige Fader. Dette er ikke kun doktrinaert korrekt, det er åndeligt livsvigtigt. I sin storslåede forbøn sagde Frelseren: "Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus" (Joh 17:3). At kende vor himmelske Fader og at forstå vores forhold til ham som vor Fader og vor Gud er at finde mening i dette liv og håb i det kommende. Vore familier har brug for at vide, at Gud er virkelig, at vi virkelig er hans sønner og døtre og arvinger til alt, hvad han har - nu og for evigt. Med sikkerhed i den viden er det mindre sandsynligt, at familiens medlemmer vil søge djævelske adspredelser, og mere sandsynligt, at de vil se hen til Gud og bevare livet (se 4 Mos 21:8).

Lev efter pagterne ikke efter bekvemmelighed

På en eller anden måde må vi i vores hjerte plante det stærke vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium, som vore pionerforfædre havde. Husk dengang, hvor Nauvoo faldt i september 1846 og de helliges utålelige tilstand i de fattiges lejre. Da nyheden derom nåede Winter Quarters, kaldte Brigham Young straks brødrene sammen. Da han havde forklaret situationen og mindet dem om den pagt, der var indgået i templet i Nauvoo om, at ingen, som ønskede at komme med, uanset hvor fattige de var, ville blive efterladt, kom han med denne usædvanlige udfordring:

"Nu er det tid til at arbejde," sagde han. "*Lad ilden fra pagten*, som I har indgået i Herrens hus, brænde i jeres hjerte *som en uudslukkelig ild ...*" (Til højrådet i Council Point, den 27. sep. 1846, Brigham Young Papers, Historical Department Archives, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, s. 1, kursiv tilføjet). På trods af de næsten håbløse forhold i Winter Quarters rullede mange vogne mod øst i løbet af få dage for at redde de hellige i de fattiges lejre langs Mississippi-floden.

Vi hører ofte om de lidelser og ofre, som disse første hellige gennemgik, og vi spørger os selv: "Hvordan gjorde de det? Hvad var det, som gav dem en sådan styrke?" En del af svaret ligger i præsident Youngs magtfulde ord. Disse første sidste dages hellige havde indgået pagter med Gud, og disse pagter brændte som en uudslukkelig ild i deres hjerte.

Nogle gange fristes vi til at lade vores liv styre mere af, hvad der er bekvemt, end af pagter. Det er ikke altid belejligt at efterleve evangeliske standarder og forsvare sandheden og vidne om genoprettelsen. Det er normalt ikke belejligt at dele evangeliet med andre. Det er ikke altid belejligt at modtage en kaldelse i Kirken, især en, der overgår vore evner. Muligheder for at tjene andre på meningsfulde måder, således som vi har indgået pagt om at gøre, kommer sjældent, når det er belejligt. Men der er

ingen åndelig kraft i at leve bekvemt. Kraften kommer, når vi holder vore pagter. Når vi ser på disse første helliges liv, ser vi, at deres pagter var den primære kraft i deres liv. Deres eksempel og vidnesbyrd var stærkt nok til at påvirke generation efter generation af deres børn.

Undervis børnene i moral

Når vores børn vokser op, har de fra deres forældre mere direkte og tydeligt brug for viden om, hvad der er passende og upassende. Forældrene må lære deres børn at undgå pornografiske billeder og historier af enhver art. Børn og unge må af deres forældre lære, at pornografi af enhver art er et af djævelens redskaber, og at hvis nogen leger med det, har det magt til at skabe afhængighed, sløve og tilmed ødelægge menneskets ånd. De må lære ikke at bruge et vulgært sprog og aldrig at misbruge Herrens navn. Uartige vittigheder, som de måtte høre, skal aldrig gentages. Lær familiens medlemmer ikke at lytte til musik, der dyrker det sensuelle. Tal åbent med dem om sex og om evangeliets lærdomme omkring kyskhed. Lad denne viden komme fra forældrene i hjemmet på en passende måde. Alle familiens medlemmer har behov for at kende reglerne og blive styrket åndeligt, så de kan overholde dem. Og når der begås fejltrin, må vi forstå og acceptere Herren Jesu Kristi storslåede forsoning, således at tilgivelse og et fortsat håb om fremtiden kan opnås gennem den fuldstændige og sommetider vanskelige omvendelsesproces. Vi må aldrig opgive vores egen eller vores families søgen efter evigt liv.

Desværre har alt for mange forældre i verden i dag fralagt sig ansvaret for at undervise deres familie i disse værdier og andre af Kirkens lærdomme, idet de tror, at andre gør det: Vennerne, skolen, kirkelederne og -lærerne eller tilmed medierne. Vores børn lærer hver eneste dag, fylder deres hoved og hjerte med oplevelser og opfattelser, der kraftigt påvirker deres personlige værdier.

Værn hinanden mod ugudelighed

Brødre og søstre, vi har brug for at belære hinanden og skabe større tro i vores hjerte til at styrke os med mod til at overholde befalingerne i en verden med stadig større ugudelighed. Vi må blive så fuldstændigt omvendt til Kristi evangelium, at pagtens ild vil brænde i vores hjerte som en uudslukkelig ild. Og med en sådan tro vil vi gøre det, der er nødvendigt for at forblive trofaste og værdige.

Kommunikér åbent med børnene

For det andet kommunikation. Intet er vigtigere for forholdet mellem familiens medlemmer end åben og ærlig kommunikation. Dette gælder især for forældre, der forsøger at undervise deres børn i evan-

geliets principper og standarder. Evnen til at rådgive vore unge - og måske endnu vigtigere virkelig at lytte til deres bekymringer - er grundlaget, hvorpå vellykkede forhold bygges. Ofte vil det, vi ser i øjnene, og det, vi føler i hjertet, kommunikere langt mere end det, vi hører eller siger. En bemærkning til jer børn: Vær aldrig uærbødige over for jeres forældre. I må lære at lytte, især til jeres mors og fars råd og til Åndens tilskyndelser. Vi må være på udkig efter og gribe de særlige muligheder for at undervise, der hele tiden opstår i vores familiekreds, og vi må nu beslutte os til at afholde familieaften hver mandag aften.

Der er gode øjeblikke til kommunikation, når man afholder regelmæssig familiebøn og ved familiens studium af skriften. Skrifterne vil bidrage til at definere familiens værdier og mål, og at tale sammen om dem vil hjælpe familiemedlemmerne til personligt at blive mere rodfæstede, åndeligt stærke og selvstændige. Dette kræver tid, og derfor må vi tale sammen om, hvor meget fjernsyn, hvor mange film, videoer, videospil, tid på Internettet og aktiviteter uden for hjemmet, der skal tillades.

Forældre og ledere bør gribe ind

Det tredje er indgriben. Det er forældrenes pligt at gribe ind, når de ser, at der træffes forkerte valg. Det betyder ikke, at forældre fratager børn handlefrihedens dyrebare gave. Eftersom handlefrihed er en gave fra Gud, vil børnenes valg af, hvad de gør, hvordan de vil opføre sig, og hvad de vil tro på, i sidste ende altid være deres. Men som forældre må vi sikre os, at de forstår passende opførsel og konsekvenserne af dem, hvis de følger en forkert kurs. Husk, at der ikke findes ulovlig censur i hjemmet. Film, blade, fjernsyn, videoer, Internet og andre medier er der som gæster og bør kun bydes velkommen, når de er passende og til familiens glæde. Gør jeres hjem til et fristed med fred og retfærdighed. Tillad ikke det ondes påvirkninger at forurene jeres eget helt specielle åndelige miljø. Vær venlige, betænksomme, blide og hensynsfulde i jeres kommentarer og behandling af hinanden. Så vil familie-mål baseret på evangeliske standarder gøre det lettere at træffe gode valg.

Samme princip gælder for jer biskopper, lærere og andre ledere i Kirken, når I arbejder på at hjælpe familier. I behøver ikke stå passivt og se til, når de, der hører under jeres forvaltning, træffer dårlige moralske valg. Når en af vore unge står ved en moralsk skillevej i livet, er der næsten altid en eller anden - en forælder, en leder eller en lærer - som kan have afgørende betydning ved at gribe ind med kærlighed og venlighed.

Vær et godt eksempel for børnene

Det fjerde er eksempel. Ligesom det er vanskeligt for en træet sømand at finde vej over et ikke kortlagt hav uden hjælp fra et kompas, så er det næsten umuligt for børn og unge at finde vej over livets hav uden vejledning fra det gode eksempels lys. Vi kan ikke forvente, at de undgår det, der er upassende, hvis de ser deres forældre gå på kompromis med principperne, og de ikke efterlever evangeliet.

Som forældre, lærere og ledere er det vores højtidelige pligt at være et godt og personligt eksempel på retfærdig styrke, mod, offer, uselvsk tjeneste og selvkontrol. Disse er de egenskaber, der vil hjælpe vore unge til at holde fast ved evangeliets jernstang og forblive på den lige og snævre sti.

Efterlevelse af evangeliet hjælper os med at undgå fejl

Jeg ville ønske, at jeg kunne fortælle jer, at fokusering på viden, kommunikation, indgriben og eksempel altid vil føre til en perfekt familie med fuldkomne børn, som aldrig forlader evangeliets standarder. Det er desværre ikke tilfældet. Men familier, som kender, underviser i og efterlever evangeliske principper og standarder, har større sandsynlighed for at undgå smerterne fra alvorlige fejltrin. Når veletablerede vaner med positiv kommunikation og et trofast eksempel er fremherskende, så er det meget lettere at tale sammen om personlige problemer og at arbejde sig gennem de nødvendige forandringer, der vil vel-signere hvert eneste medlem af familien.

Lyt til kong Benjamins vigtige råd:

“Og endelig kan jeg ikke fortælle jer alle de ting, hvormed I kan begå synd; thi dertil gives der forskellige veje og midler, ja, så mange, at jeg ikke kan opregne dem.

Men så meget kan jeg sige jer, at dersom I ikke vogter jer selv og jeres tanker, ord og gerninger og iagttager Guds befalinger og vedbliver i troen på det, I har hørt om Herrens tilkommelse til jeres livs ende, da skal I omkomme. Og nu menneske, husk derpå og omkom ikke“ (Mosiah 4:29-30).

Mine brødre og søstre, må Gud velsigne os hver især, at “ilden fra vore pagter” må brænde i vores hjerte “som en uudslukkelig ild”. Må vi være beredt åndeligt til at forny vore hellige pagter hver uge, når vi tager nadveren. At vi vil ære Herren og være ivrige efter at gøre vores del, i denne yderst spændende og storslåede tid for at opbygge hans Kirke ved at styrke vores familie, er min ydmyge bøn.

Fra en tale, holdt af ældste Ballard ved Kirkens aprilkonference i 1999 (se *Liahona*, juli 1999, s. 101-104).

FORSLAG TIL ANVENDELSE

Alt efter dine egne behov og omstændigheder kan du bruge et af eller begge disse forslag.

- Hvis din familie regelmæssigt beder familiebøn, studerer skriften og holder familieaften, kan du bønsumt overveje måder, hvorpå du kan forbedre et eller flere af disse områder. Hvis din familie ikke gør noget af dette, kan du tænke over, hvad du vil gøre for at påbegynde disse aktiviteter i dit hjem.
- Planlæg som familie en aktivitet, som I kan udføre sammen. Overvej at bruge forslagene på side 299-373 i *Familieaften - Idé og håndbog* (31106 110).
- Gennemgå materialet på side 137-139 i *Undervisning, den største kaldelse* (36123 110).

LÆSEOPGAVE

Studér følgende artikel. Hvis du er gift, så læs og drøft den med din ægtefælle.

VELSIGNELSERNE VED FAMILIEBØN

Præsident Gordon B. Hinckley
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Apostlen Paulus sagde til Timotheus:

“Men det skal du vide, at i de sidste dage skal der komme hårde tider.

For da vil mennesker blive egenkærlige, pengeglade, pralende, overmodige, fulde af hån, u lydige mod deres forældre, utaknemmelige, spottere,

ukærlige, uforsonlige, sladderagtige, umådeholdne, brutale, fjender af det gode,

forrhædere, fremfusende, hovmodige, de vil elske nydelser højere end Gud“ (2 Tim 3:1-4).

Det er nødvendigt, at vi i denne tid understreger ærlighed, karakterfasthed og retskaffenhed. Kun ved at vi atter påtager os de dyder, som er sand civilisations inderste væsen, kan vi ændre tidens mønster. De spørgsmål, vi står overfor, er: “Hvor skal vi begynde?”

Jeg er overbevist om, at vi nødvendigvis må begynde med at erkende, at Gud er vor evige Fader, og at vi er hans børn; at vi kommunikerer med ham, idet vi erkender hans suveræne stilling; og at vi dagligt beder om hans vejledning i det, vi gør.

Jeg tillader mig at sige, at en tilbagevendende til familiebøn er et af de grundlæggende midler, som vil standse den sygdom, der undergraver vores samfunds karakter. Vi kan ikke forvente et mirakel i løbet af en dag, men i løbet af en generation vil vi se et mirakel.

For en generation eller to siden var familiebøn i kristnes hjem over hele verden i lige så høj grad en del af dagligdagen, som måltiderne var. Efterhånden som denne praksis er blevet sjældnere, er det moralske forfald, som apostlen Paulus talte om, blevet resultatet.

Jeg er sikker på, at der ikke er nogen erstatning for hver morgen og aften at knæle ned sammen - far, mor og børn. Det vil i højere grad end tykke gulvtæpper, smukke gardiner og velafbalancerede farver, forbedre vores hjem og gøre det smukkere.

Der er noget i selve det at knæle, som står i modsætning til de egenskaber, som Paulus talte om: “Overmodige ... forrædere, fremfusende.”

Der er noget i det, at far og mor og børn knæler sammen, der udelukker andre af de ting, han beskrev: “Ulydige mod deres forældre ... ukærlige ... ukærlige.”

Der er noget i det at henvende sig til guddommen, som hindrer tendensen til blasfemi og det at “elske nydelser højere end Gud”.

Tilbøjeligheden til at være uhellige og utaknemmelige forsvinder, når familiens medlemmer sammen takker Herren for livet og freden og alt det, de har. Og når de takker Herren for hinanden, udvikles der en ny påskønnelse, en ny respekt, en ny kærlighed til hinanden.

Skrifterne erklærer: “Du skal takke Herren, din Gud, for alting” (L&P 59:7). Og videre: “Og i intet fortørner mennesket Gud mere, og mod ingen er hans vrede bluset op i større grad end mod dem, der ikke anerkender hans hånd i alle ting” (L&P 59:21).

Når familien knæler ned sammen for Herren og husker de fattige, de nødlidende, de undertrykte, udvikler de uselvvisk kærlighed til andre, respekt for andre og et ønske om at tjene andre. Man kan ikke bede Gud om at hjælpe en ven, der har problemer, uden at føle sig motiveret til at gøre noget for selv at hjælpe. Hvilke mirakler kunne der dog ikke ske for menneskene i verden, hvis de ville aflægge selviskhed og give af sig selv i andres tjeneste. Det frø, hvorfra dette beskyttende og frugtbare træ kan vokse, plantes og næres bedst i familiens daglige bønner.

Jeg kender ingen bedre måde, hvorpå man kan udvikle kærlighed til fædrelandet, end når forældrene sammen med deres børn beder for det land, de bor i, nedkalder den Almægtiges velsignelser over det, så det fortsat kan eksistere i frihed og fred. Jeg kender ingen bedre måde, hvorpå man kan opbygge en høj respekt i børnenes hjerte for myndighederne, end ved i de daglige familiebønner at huske dem, som bærer regeringsmagtens byrder.

Jeg husker at have set en udtalelse på en plakatsøjle. Den lød: "En nation, der beder, er en nation i fred." Det tror jeg på.

Det at bede sammen kan lette spændinger i familien. Det kan medføre respekt for forældre og lede til lydighed. Det kan bringe omvendelsens ånd med sig, som så i høj grad vil fjerne den ødelæggelse, splittede hjem kan forårsage. Når vi beder sammen, tilstår vi vore svagheder for Herren og nedkalder Herrens velsignelser over hjemmet og over dem, som bor der.

Jeg har længe været imponeret af en udtalelse fra en mand, der døde for mange år siden. James H. Moyle skrev til sine børnebørn om familiebønnen i sit eget hjem. Han sagde: "Vi gik aldrig i seng, før vi havde knælet i bøn for at bede om guddommelig vejledning og godkendelse. Uoverensstemmelser kan opstå i de bedste familier, men de løses ved ... bønnens ånd ... Selve psykologien bag bøn har en tendens til at fremme et mere retskaffent liv folk imellem. Den medfører harmoni, kærlighed, tilgivelse, tjeneste."

I 1872 rejste oberst Thomas L. Kane, der var de sidste dages helliges gode ven på det tidspunkt, da de havde store problemer i Iowa, samt da den amerikanske hær rykkede ind i Saltsødalen, atter vestpå med sin hustru og sine to sønner. De rejste til St. George sammen med Brigham Young, og undervejs overnattede de hos forskellige kirkemedlemmer. Fru

Kane skrev en række breve til sin far i Philadelphia. I et af disse skrev hun:

"Alle de steder, vi boede på denne rejse, bad vi umiddelbart efter aftensmaden, og igen før morgenmaden. Alle i huset var med ... Mormonerne knæler ned sammen, mens familiens overhoved eller en æret gæst beder højt ... De bruger meget lidt tid på lovprisninger, men de beder for det, de har brug for, og takker Gud for det, han har givet dem ... De tager for givet, at Gud kender vore navne og titler, og når de nedbeder en velsignelse over en bestemt person, nævner de denne ved navn ... Dette kunne jeg godt lide, da jeg havde vænnet mig til det."

Gid vi som et folk ville fremme denne skik, som var af så stor betydning for vore pionerforfædre. Familiebønnen var lige så stor en del af deres gudsdyrkelse, som de møder, der blev afholdt i Tabernaklet. Med den tro, som disse daglige bønner gav, ryddede de bynken, ledte vandet til den solsvedne jord, fik ørkenen til at blomstre, ledte deres familier i kærlighed, levede i indbyrdes fred og gjorde deres navne udødelige, mens de ofrede sig i Guds tjeneste.

Familien er samfundets grundlæggende enhed. Den familie, der beder, er håbet om et bedre samfund. "Søg Herren, når han er at finde" (Es 55:6).

Kan vi gøre vores hjem smukkere? Ja, ved at henvende os som en familie til kilden til al skønhed. Kan vi styrke vores samfund og gøre det til et bedre sted at leve? Ja, ved at styrke familielivet, ved at knæle ned sammen og bede til den Almægtige i hans elskede Søns navn.

En venden tilbage til tilbudelse som familie, en tilbudelse, der spreder sig over hele jorden, vil om en generation i stort omfang fjerne de sygdom, der ødelægger os. Det vil genoprette retskaffenhed, gensidig respekt og taknemmelighedens ånd i folkets hjerte.

Mesteren erklærede: "Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer" (Matt 7:7).

Jeg bærer mit vidnesbyrd for jer om, at hvis I oprigtigt anvender familiebøn, vil I få belønningen. Forandringerne kan måske ikke ses straks. De kan være svære at få øje på. Men de vil komme, for Gud "lønner dem, som søger ham" (Hebr 11:6).

Må vi være trofaste i at være et eksempel i denne praksis for verden og opmuntre andre til at gøre ligeså.

Fra *Stjernen*, sep. 1991, s. 3-6.

“JEG BLEV DERFOR UNDERVIST”

Ældste L. Tom Perry
De Tolv Apostles Kvorum

Retskafne forældre

Mormons Bog begynder med disse ord: “Jeg, Nephi, er født af retskafne forældre og blev derfor undervist i al min faders lærdom” (1 Nephi 1:1). Hvor ville verden være anderledes, hvis hver eneste af vor himmelske Faders børns dagbog kunne begynde med en tilsvarende vending - at de har retskafne forældre og er blevet undervist af dem.

Vi lever i en ganske særlig tid i historien, en tid, hvor Herrens evangelium er blevet gengivet i dets fylde. Vores missionærstyrke vokser i kvalitet og kvantitet; evangeliet forkyndes således på flere sprog, i flere lande og for et større antal af lyttende ører end nogensinde før. Nu hvor ward og stave dannes over det meste af verden, er kreative sjæle blevet inspireret til at udvikle kommunikationsudstyr, der er i stand til at bringe profeternes instruktioner til mange, mange flere mennesker. Evangeliets glædelige budskab kan nu udbredes hurtigere og bringe håb om evigtvarende fred til menneskenes hjerter.

Familieliv i krise

Et af de herlige budskaber i evangeliet er læren om familiens evige beskaffenhed. Vi udbasunerer til verden værdien og betydningen af familielivet, men en stor del af den forvirring og de problemer, vi finder i verden i dag, kan spores tilbage til opløsningen af familien. Oplevelser i hjemmet, hvor børn undervises af kærlige forældre, bliver færre og færre.

Familielivet, hvor børn og forældre gør noget sammen i studium, leg og arbejde, er blevet erstattet af en hurtig, individuel aftensmad fra mikrobølgeovnen og en aften tilbragt foran fjernsynet. I 1991 mente amtsrådsforeningen i USA, at den manglende indflydelse fra hjemmet var nået så vidt, at vores land befandt sig i en krise, og de brugte tid ved deres møder til at drøfte deres bekymring. De identificerede fem grundlæggende punkter, der ville styrke enhver families chancer for at klare sig.

1. Styrk indbyrdes forhold ved familieaktiviteter; 2. fastlæg rimelige regler og forventninger; 3. opbyg selvagtelse; 4. sæt opnåelige mål; og 5. gennemgå med mellemrum familiens stærke sider og dens behov.

Pludselig får den indtrængende og advarende røst fra vore profeter lige fra tidernes begyndelse en sær-

lig betydning. Vi er blevet vejledt og opmuntret, og derfor skal vi være opmærksomme på vores egen familie og forøge vores missionsindsats for at bringe andre til kundskab om familiens betydning.

Adam og Eva lærer om forældrenes pligter

Helt fra begyndelsen tydeliggjorde Herrens instruktioner til Adam og Eva vores ansvar som forældre. Deres roller var klart defineret. Da de havde modtaget instruktioner fra Herren, fulgte de hans råd, og skriften fortæller:

“Og på den dag velsignede Adam Gud og blev fyldt af ånden og begyndte at profetere om alle jordens slægter og sagde: Velsignet være Guds navn, thi på grund af min overtrædelse er mine øjne blevet åbnet, og i dette liv skal jeg have glæde, og atter i kødet skal jeg se Gud.

Og Eva, hans hustru, hørte alt dette og blev glad og sagde: Var det ikke for vor overtrædelse, ville vi aldrig have fået afkom og ville aldrig have kendt godt og ondt og glæden over vor forløsning og det evige liv, som Gud giver alle de lydige.

Og Adam og Eva velsignede Guds navn, og de kundgjorde alt for deres sønner og døtre” (Moses 5:10-12).

Undervis og oplær børnene

Ja, helt fra begyndelsen var forældres ansvar for at undervise deres børn blandt de instruktioner, Herren gav til vore første jordiske forældre.

Åbenbaringer, som blev modtaget, da Kirken blev genoprettet i vor tid, minder atter forældre om deres forpligtelse til at undervise deres børn. I afsnit 93 i Lære og Pagter irttesætter Herren nogle af brødrene for ikke at være opmærksomme på deres familie-mæssige ansvar. Skriften lyder:

“Men jeg har befalet jer at opdrage jeres børn i lys og sandhed . . .

Du har ikke lært dine børn lys og sandhed efter befalingerne, og den onde har endnu magt over dig, og dette er årsagen til din sorg.

Og nu giver jeg dig den befaling, at om du vil hjælpes, må du sætte dit eget hus i orden, thi der findes meget, som ikke er rigtigt i dit hus” (L&P 93:40, 42-43).

Betydningen af familieaften

For mange år siden rådede Kirken alle forældre til at holde familieaften hver uge. I dag er dette råd blevet et fast punkt på programmet i Kirkens medlemmers hjem. Mandag aften er reserveret som en aften, hvor familien kan være sammen. Der bør ikke placeres kirkeaktiviteter eller selskabelige aktiviteter på denne aften. Vi er blevet lovet store velsignelser i vore familier, hvis vi ville være trofaste på dette område.

Præsident Lee belærte os engang om dette:

“Husk nu dette, at når det fulde omfang af Elias’ mission er forstået, vil børnenes hjerter blive vendt til fædrene, og fædrenes til børnene. Det gælder lige så meget på denne side af sløret, som på den anden side af sløret. Hvis vi forsømmer vores familie her med hensyn til familieaften, og vi ikke lever op til vores ansvar her, hvordan vil himlen da være, hvis vi mistede nogle på grund af vores forsømmelse? Himlen ville ikke være himlen, før vi har gjort alt i vores magt for at frelse dem, som Herren har sendt gennem vores slægtslinie.”

Han fortsatte:

“Derfor må fædrenes og mødrenes hjerter vendes til jeres børn *lige nu*, hvis I har den sande Elias’ ånd, og tro ikke, at det kun gælder dem, der er på den anden side af sløret. Lad jeres hjerte blive vendt til jeres børn, og undervis jeres børn. Men I må gøre det, mens de er tilstrækkeligt unge til at blive oplært ordentligt, og hvis I forsømmer jeres familieaftener, forsømmer I begyndelsen af Elias’ mission lige så sikkert, som hvis I forsømte jeres slægtsforskning” (*Hjælpeforeningens studievejledning 1977-78*, s. 2; kursiv tilføjet).

Jeg har ofte tænkt på den lykkelige tid, vi havde, da vi var unge, og vore børn boede hjemme. Jeg har i hovedet gennemgået den tid og overvejet, hvilke ændringer jeg ville foretage i vores families organisation og forvaltningen af den, hvis vi fik mulighed for igen af gennemleve den tid. Der er to områder, som jeg ville gøre bedre, hvis jeg igen fik lov til at have små børn i hjemmet.

For det første ville jeg bruge mere tid som mand og hustru i familiens udøvende komitemøde og der lære, kommunikere, planlægge og organisere for bedre at udfylde vores roller som forældre.

Det andet ønske, hvis jeg kunne leve disse år igen, ville være at tilbringe mere tid med familien. Dette omfatter også mere regelmæssige og meningsfulde familieaftener.

Unge bidrager til succes

Hele byrden med at planlægge og forberede familieaftener bør ikke hvile på forældrene alene. De bedste, jeg har deltaget i, er, når de unge i en familie deltager aktivt.

Jeg beder derfor jer gode diakoner, lærere og præster, jer bikubepiger, rosenpiger og laurbærpiger om at yde et væsentligt bidrag til jeres familieaftener. I mange hjem kan I være familiens samvittighed. Trods alt er det jer, der kan få mest ud af familieaften. Hvis I ønsker at leve i en verden med fred, trykthed og muligheder, kan den familie, I bidrager til, bidrage til hele verdens velbefindende.

Jeg husker et eksempel på dette, som foregik i juleferien ét år, hvor vi havde vores børnebørn med på en udflugt. For at få en oplevelse, hvor vi virkelig var sammen, havde vi skaffet en minibus, vi kunne køre sammen i. I bilen var bedstefar og bedstemor og min søn og hans tre ældste børn. Min søns hustru var blevet hjemme sammen med familiens yngste børn. Jeg tog min tur ved rattet, og min hustru sad ved siden af mig som navigatør. Fra bag i bilen hørte jeg Audrey, det ældste barn, tale med sin far. Hun sagde: “Far, et af vores mål i år var at afslutte Mormons Bog i vores familiestudium. Det er årets sidste dag. Hvorfor gør vi den ikke færdig nu, så vi kan nå vores mål?”

Hvilken vidunderlig oplevelse at lytte til min søn og hans tre børn, som på skift læste højt fra de sidste kapitler i Moroni og nåede deres mål om at læse hele Mormons Bog. Husk, at det var en ung pige, som kom med forslaget, ikke en af forældrene.

Udfordring til de unge

I er en udvalgt generation - bevaret til denne særlige tid i menneskehedens historie. I har så meget at give, der bidrager til vækst og udvikling i de familier, I tilhører. Jeg udfordrer jer til at træde frem i jeres familie med den særlige ånd og begejstring, som unge har, for at gøre evangeliet virkeligt levende i jeres hjem. Husk på det råd, præsident Joseph F. Smith gav, da han sagde:

“Jeg ønsker, at mine børn og alle børnene i Zion skal vide, at der ikke findes noget i denne verden, der er så værdifuldt for dem som kundskaben om evangeliet, der er blevet gengivet til jorden i disse sidste dage gennem profeten Joseph Smith. Der er intet, som kan opveje tabet deraf. Der findes intet på jorden, der kan måle sig med det vidunderlige i at have viden om Jesus Kristus. Lad derfor alle forældre i Zion drage omsorg for deres børn og undervise

dem i evangeliets principper og så vidt muligt stræbe efter at få dem til at gøre deres pligt - ikke uden omtanke fordi de ansøres til at gøre det, men forsøge at indgyde sandhedens ånd og en varig kærlighed til evangeliet i deres børns hjerte, så at de ikke blot vil gøre deres pligt, fordi det glæder deres forældre, men fordi det glæder dem selv" (i Brian H. Stuy, saml., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 bind, 5:436).

Levendegør familieaften

Familieaften er for alle, uanset om det er i en familie med to forældre, med en enlig far eller mor eller i en familie bestående af en person. Hjemmelærere, vi beder jer om at opmuntre til og forny afholdelsen af familieaften ved jeres regelmæssige besøg.

Vores nuværende profet, præsident Ezra Taft Benson, har atter mindet os om nødvendigheden af at afholde familieaftener samt de ingredienser, der skaber en vellykket aften. Han har sagt:

"I den hensigt at styrke og beskytte familien er der i Kirkens familieaftensprogram hver uge fastsat en aften, der er reserveret til, at fædre og mødre kan samle deres sønner og døtre omkring sig i hjemmet. Man beder, man synger salmer og andre sange, man læser i skriften, familiespørgsmål drøftes, talenter præsenteres, der undervises i evangeliets principper, ofte leger man sammen, og der serveres hjemmelave-

de forfriskninger" (i Conference Report, Philippine Islands Area Conference, 1975, s. 10).

Det er vores håb, at I vil notere hvert af disse forslag fra profeten om, hvad en familieaften bør indeholde.

Derpå fortsatte han: "Her er nu de velsignelser, Guds profet har lovet dem, der vil holde en ugentlig familieaften. Hvis de hellige adlyder dette råd, lover vi dem, at de vil få store velsignelser. Kærligheden i hjemmet og lydigheden mod forældrene vil vokse. Troen vil udvikles i hjertet hos Israels unge, og de vil få kraft til at bekæmpe de ugudelige påvirkninger og fristelser, som omgiver dem" (i Conference Report, Philippine Islands Area Conference 1975, s. 10; se også *Improvement Era*, juni 1915, s. 734).

Vi opmuntrer hver eneste af jer til at følge vores profets råd. Overvej igen i alle familier i Kirken de fremskridt, I gør med hensyn til at holde familieaften regelmæssigt. Benyttelse af dette program vil være et skjold og en beskyttelse for jer mod det onde i vor tid, og det vil bringe jer, enkeltvis og samlet, større og mere rige glæder nu og i evighederne herefter.

Må Gud velsigne os, så vi kan levendegøre og styrke dette umådeligt vigtige program, når vi taler sammen som familie.

Fra en tale, holdt af ældste Perry ved Kirkens aprilkonference i 1994 (se *Stjernen*, juli 1994, s. 37-38).

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELDIGE

DANISH

